

G. Kneller Bar^o pinx.

J. Cole sculpsit.

An: Salutis. 1723. A. tatis. 72.

957
M E T E M Ψ Y X Ω Σ Ι Σ :

S I V E,

T E N T A M E N
D E
T R A N S M I G R A T I O N E,
I N

P Y T H A G O R Æ *Defensionem:*

S E U,

Naturalis P H I L O S O P H I Æ Discursus.

" Principio cœlum & terras, camposque liquentes,

" Lucentemque Globum Lunæ, Titaniaque astra,

" Spiritus intus alit; totamque infusa per artus

" Mens agitat molem, & magno se corpore miscet.

V I R G.

Natura naturans naturat omnia!

A WHITELOCKIO BULSTRODO, *Authore* illo vere
docto, Liber eximius nuper *Anglice*; nunc vero primum
ab OSWALDO DYKE, olim e Coll. Reg. *Oxon.* In usum
Literatorum ubivis gentium, *latine* de novo editus.

— " *agitante calescimus illo.*

" Ην δ' ἀπολείλας σῶμα, ἐς αἰθερὶ ἐλδ' ἔθεον ἔλθης,
" ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἀμερότης, ἐν ἑτι θνήσκεις.

P Y T H A G.

L O N D I N I: Typis HENRICI PARKER,
imprimuntur ac prostant venales apud plerosque
fere omnes hujusce loci *Bibliopolas*; & ab *Authore* Latino ad Scholam *Sti. Andreae, Holbourn*

M. DCC. XXV.

20

C. Wa

RICHARDO BULSTRODE, *Armigero*, mihi plurimum colendo, gratia *Patris* tui WHITELOCKIJ præclari, nuper, hei mihi! Ac præmature *denati*; Hæcce qualis qualis Argumenti fui, de *Transmigratione* animarum *Pythagorea*, ingeniosi, ex *Anglico* in Idioma *Latinum* TRANSLATIO dicatur dedicaturque.

DOMINE Colendissime!

ACE vestra, nolim sane infandum aliquem TIBI dolorem abhinc renovare; nolim hinc nuperam PATRIS Tui
a 2 vere

iv DEDICATORIA.

vere docti mortem in tuam revocare memoriam: quantumvis mihi ipsi liceat Amici tam egregij jacturam deflere, condolere. At at Horatius ipse multo melius utrumque Nostrum in hac re consolabitur, quippe quod omnes eodem cogimur tandem facto; & quod, quamvis adeo sit nobis DURUM, nempe Quintilium Varum alterum apud Anglos e vivis discessisse; tamen, ut bene memineris,

“ Levius fit patientia,
“ Quicquid corrigere est nefas.

Horat.

EPISTOLA autem haec dedicatoria, utcunque, TIBI ipsi jure optimo debetur; quippe quae PATRIS tui charissimi, dum adhuc
inter

EPISTOLA V

inter vivos feliciter ageret, consilio, aequè ac permissu, diligenter conscripta, candide approbata, & benignissime accepta fuit: Quapropter minime vereor, ne Tu Filius ipsi dilectissimus, ac verus Virtutum suarum non minus Hæres, eandem sibi postumam (quasi dicam) omnino respueres Dedicationem; videlicet, ut quae in sequentibus TIBI fusius constabit.

VIR EXIMIE!

“ NULLAM hic TIBI
 “ *Metamorphosin*, aut faciem
 “ Rei rudem & indigestam,
 “ exhibeo; sed *Tuum* ipsius O-
 “ *pusculum*, revera eximium, in
 “ *parvo plurimum*, ac in usum
 “ *Literatorum* ubivis gentium
 “ *Latine* versum: scilicet nova
 “ quadam

vi *EPISTOLA*

“ quadam *Linguae* *FORMA* (pa-
“ ce tua) indutum, ac quasi al-
“ teram ejus *Operis Anglica-*
“ *ni* in aliud *Corpus* translati
“ *Metempsychosin*.

“ *NOLIM* interea, ut mihi
“ vitio verteres, quod tanto-
“ pere *Laudi Tuae* singulari æ-
“ que ac *Bono publico* condu-
“ cet. *Respublica* enim lite-
“ raria haud inficias ibit *TE*
“ quam optime de *PYTHAGO-*
“ *RA* saltem, si non etiam me-
“ lius de *Patria*, & multo me-
“ lius de toto *Terrarum Orbe*
“ *Philosophico*, meruisse.

“ *QUI CUNQUE* vero adeptus
“ fuerit veram hujusce de
“ *Natura rerum Arcani* noti-
“ tiam, facile credet *TE* esse
“ optimum *Philosophiae* veræ,
“ veteris

DEDICATORIA. vii

“ veteris & mysticae *Instaura-*
“ *torem*, ac itidem TIBI plau-
“ det, quasi in quodam *Anti-*
“ *monij* ac *Mercurij* curru tri-
“ umphali super æthera vecto
“ (uti dicam,) *Palmanque* So-
“ PHORUM referet TIBI ipsi
“ longe prae alijs acceptam.

“ MITTO hic *Hermetem*
“ *Trismegistum* ac *Paracelsum* ;
“ taceo *Lullium*, *Helmontium* ,
“ *Eirenaeum* illum vere *magnum* ;
“ caeterosque omnes, tam vete-
“ res quam recentiores, eos
“ nempe peritissimos *Philoso-*
“ *phiae* secretioris *Authores* prae-
“ termitto : non tamen ita, ut
“ *Illos* penitus infalutatos aut
“ illaudatos, prae TUA *Trans-*
“ *migratione* *Pythagorea*, praeter-
“ ire videar. Illi etenim, in
“ *Arcanis*

viii *EPISTOLA.*

“ *Arcanis naturae indagandis* ver-
 “ *fatissimi*, suam sibi merito
 “ vendicant *Gloriam*: verum
 “ enimvero *PYTHAGORAS* ille
 “ *Philosophus* vere aureus, &
 “ Tuus, inter alios *Rerum*
 “ *naturalium Scrutatores*, in-
 “ star omnium probatissimus,
 “ mihi maxime perlegenti ar-
 “ ridet.

“ *UTCUNQUE* tamen absit,
 “ ut omnino taceam aut *TUI*
 “ *ipsius* aut *Illorum* laudes ac
 “ *merita*; quae nempe, propter
 “ *Transmigrationem* quandam
 “ *Scientiae ac Veritatis* perpe-
 “ tuam, & *TIBI* aequae ac *PY-*
 “ *THAGORÆ* peculiarem, nequa-
 “ quam emorientur; nullate-
 “ nus ullo unquam vel oblivio-
 nis

DEDICATORIA. ix

“nis vel ignorantiae *Sepulchro*
“laborabunt.

“VERUM autem bene no-
“verunt *Naturae* studiosi, quod
“*Philosophiae mysticae* Arcana,
“ne *Margaritae* porcis projici-
“antur, tam apud *Infidelium*
“gnaros quam ignaros, sunt
“tacenda. Quorsum vero vor-
“tat apud *Incredulos*, de *Re*
“verissima ridicule dubitantes,
“*Argumentum*? Quippe qui e-
“jusdem *Farinae* ac *Scientiae*
“superbientis Homines, quos
“*Experientia* nulla docere po-
“test, nec de *Natura* simplici
“credunt rectius quod pene
“oculis vident; neque norunt
“prudentius quod in se habent;
“nec denique sentiunt peni-
“tius quod manibus quotidie

a

“con-

X EPISTOLA

“ contrectant : sed revera, ut
 “ *Noctuae ad solem* caligant, ni-
 “ mia *Naturæ* luce cæcutiunt,
 “ faciuntve ut, næ multas *Al-*
 “ *tercationum* nænias, aut trac-
 “ tando *Sholasticas Philosophiæ*
 “ *vulgaris* tricas, nihil fere
 “ penitus intelligant. Profit
 “ autem, imo multum profit
 “ sibi sua, de *Spiritu* illo a
 “ *Principio Universali, Mate-*
 “ *ria etiam Prima, & Propa-*
 “ *gatione omnium Entium na-*
 “ *turali, sive TRANSMIGRATIO-*
 “ *NE animarum continua* (de qua
 “ nimirum *Lis* hic loci potif-
 “ simum statuitur) *Incredulitas*
 “ *Rei*, aut saltem *CHYMIÆ*
 “ *SOPHICÆ Ignoratio* : præfer-
 “ tim si nulla *Fides* sacro-sanc-
 “ tis *SCRIPTURIS, PYTHAGORÆ,*
 “ *Veri-*

DEDICATORIA. xi

“ *Veritati, Experientiae* ; vel si
“ *Sensui communi nulla Fides*
“ tandem sit adhibenda.

“ QUID pluribus opus est
“ ad persuadendum *Ambagi-*
“ *bus* ? *Philosophi* autem adep-
“ tiores oderunt potius cum
“ *Poeta* prophanum vulgus, &
“ procul arcent *Pecus* omne
“ incredulum. Legant tantum
“ relegantque *Literati* huncce
“ TUUM secretioris *Philosophiæ*
“ naturalis (*Eximie WHITE-*
“ *LOCKI*) de *Transmigratione*
“ *Codicem* ; &, ni toto cœlo
“ fallar, non amplius *Rei veri-*
“ *tatem* ignorabunt, non diutius
“ in *Pice* hærebunt *PYTHA-*
“ *GORÆ Metempsychosi*, a TE
“ tam bene ac *Scienter* illuf-
“ trata, facilem præbere *Affen-*

“ *sum.* Tanta enim ingenij
“ *Perspicacia*, tanto *Philosophiae*
“ *arcanioris Iudicio*, tantis eti-
“ am denique *Argumentorum*
“ *viribus* æque ac *Principiorum*
“ *veritate* fultus, *Opinionem*
“ hanc abstrusam comprobasti;
“ ut parum abest quin Te (nisi
“ *Tua* ipsius modestia obsta-
“ ret) pronunciarem jure op-
“ timo *Adeptissimum*: nempe,
“ Quo saltem nemo unquam ad-
“ huc melius *PYTHAGORAM* in-
“ tellexerit, & nemo rectius
“ haud unquam *Illius* mentem
“ explicaturus erit.

“ HINC obiter ergo nequa-
“ quam est inter nos miran-
“ dum, quod tanta Tui No-
“ minis pariter ac Operis Fa-
“ ma apud *Gallos* olim adeo
“ percre-

DEDICATORIA. xiii.

“ percrebuit, ut hic *Liber Tuus*
“ *METEMSYCHOSIOS* *PYTHAGO-*
“ *REÆ* bene doctus, & *Cogni-*
“ *tioni veræ* perquam utilis,
“ *Sermone Gallico* donatus dig-
“ natufque Semel aut iterum
“ *Parisijs* merito ederetur; qui
“ scilicet inter *Opera Sapiienti-*
“ *um* ad hunc usque diem con-
“ servatur illic reconditus.

“ NEUTIQUEAM vero hic lo-
“ ci omittendum est, quo mi-
“ nus etiam TE *Honoris Tui*
“ adhuc ulterioris admone-
“ am : ne *Amicorum* optimo ipse
“ saltem ingratisissimus viderer:
“ nempe quod *CHRISTOPHO-*
“ *RUS RAWLINSON, Armiger;*
“ vir ille eximius, Tui aman-
“ tissimus perinde ac *LIBRI;*
“ *stirpe* nobili, tam sacra quam
“ seculari;

xiv *EPISTOLA*

“ *seculari oriundus ; Literar-*
 “ *um omnium, aequae veterum ac*
 “ *recentiorum, Fautor egregius ;*
 “ *& Philosophiae naturalis verae*
 “ *pariter ac Moralis omnimodae*
 “ *Cultor studiosissimus ; me ad*
 “ *hoc MUNUS obeundum pru-*
 “ *dentius hortabatur, ut SIBI gra-*
 “ *tissimum nec mihi minus ex-*
 “ *optabile foret : Quo nempe*
 “ *TUUM ingenium sagax, &*
 “ *haecce TUA nova Philosophiae*
 “ *veteris Investigatio , pariter*
 “ *ac veritatis etiam ipsius In-*
 “ *stauratio laudabilis, non diuti-*
 “ *us prae inopia Sermonis latini,*
 “ *majorem Mundi partem late-*
 “ *ret incognita : Interim vale,*
 “ *vive, serusque in Coelum re-*
 “ *deas, &c.*

ECC E

DEDICATORIA. xv

ECCE igitur hoc Opus egregie doctum, de novo, Sermone Latino, *Editum!* Accipias jam denique oro, Domine dignissime, quod adeo Tuum est; & aequi boni consulas Officium, quod TIBI ipsi jure Paterno ita proprie persolvi debet; praesertim a ME nimirum, qui nuper eram PATRIS praeclari, nunc Tui sum, ac semper ero,

Servus observantissimus,

humillimus, fidiissimus, &c.

OSWALDUS DYKE.

Epistola

1. The first of these is the fact that the
 2. second of these is the fact that the
 3. third of these is the fact that the
 4. fourth of these is the fact that the
 5. fifth of these is the fact that the
 6. sixth of these is the fact that the
 7. seventh of these is the fact that the
 8. eighth of these is the fact that the
 9. ninth of these is the fact that the
 10. tenth of these is the fact that the

EPISTOLA
A U T H O R I S
DEDICATORIA
A D
DOMINUM L E Y.

TU eras, mi Amice chare; quo-
cum imprimis amicitia vo-
luptatibus fruebar; TU, in-
quam, eras etiam qui me primus in-
vitasti, quamvis non in amicum Hes-
peridum Hortum, nihilominus tamen
in amplum utilitatis ac infinitarum
fere deliciarum Campum: ubi, post
perplexum negotij tumultuosi tedium
ac laborem, viatori defesso similis, sub
noctem saepius me composui, procubui,
& delassatos refocillavi Spiritus. I-
deoque si quid in hoc Libello sequenti
b per

xviii EPISTOLA

per *Error*em, *nut*averim, esto Tu
mihi & *Testimonio* & *Excusationi*.

QUALECUNQUE vero demum fuerit *Opus*, ad TE (Domine charissime) praesertim ac proprie spectat; nempe qui bonus ille mihi semper extiteris Amicus, ut me de *Erroribus* meis primo admoneres, ac deinde ad *Studium* hocce commoveres, quod verum mihi de *vita* nugis tricisque *Intuitum* exhibuit ac *Scientiam*, quanto pluris *Res invisibiles*, quam illae quibuscum *sensus* nostri quotidie *conversantur*, sunt aestimandae. Nam, ut Poeta inquit;

- " Caeleſtis veluti *Genius* facit ille benignus,
- " Cum ſemita nobis excurrimus orbe ſtatuta;
- " Ille ſtatus noſtri commotus amore labantis
- " Clementi; miſeris, *convertite*, dulce ſuſurrat,
- " Jam dum tempus adeſt.———
- " Sic *Leander* amans, toto mihi pectore junctus,
- " Cum male non trito Virtutis calle vagarer,
- " Ocyor igne *Poli* jaculante a nube coruſca,
- " Ille manum porrexit.———

AUTHORIS. xix

JAM vero obliuiscor me in publica versari arena, & hanc non esse propriam mihi Provinciam.

Hoc palam ostendit Corpus nimis esse crassum, ut voluptate ulla politiori fruatur; & quod affectiones hominis Contemplationis ac veritatis inquirendæ Delicijs dediti, nimis sunt sublimes, ut ad fruitiones aliquas sensuales deorsum alliciantur. Aquila non capit muscas. Cartesius quam optime hanc Rem exprimit: "*Voluptas quam percipimus ex intuitu rerum, quas oculi cernunt, minime equiparanda est cum illa, quam adfert notitia illarum quas Philosophando invenimus.*" Adeo Philosophia & Religio, vel hæc posterior per se Sola, vere habent majorem in hac vita perinde ac futura Præ-Eminentiam. Deus ipse Promissis melioribus, quam Res aliæ omnes præterea, servitium nostrum sibi vendicat.

SED ut æquum utrique faciam; ingenue fateri oportet, quod Sensua-

Sensualis iste habet voluptates ac delicias promptiores, & ad manum quasi paratas, quam homo Cogitationi ac Solitudini addictus. Illi tantum opus est, ut prospiciat, & exinde aliquid videt, quod capax est angustas sensuum facultates statim adimplendi; quum Huic e contra multo longius abeundum est, & magna cum industria, ut objectum aliquod satis nobile, quod se recreet exerceatque, inveniat. Voluptates hujusce, sunt Adamantibus similes, raro admodum, inveniendae; illiusce vero, sicut Lapilli communes, ubi-vis fere locorum colligendae. Doctus tamen ac Prudens, Philosophus, scilicet virtute praeeditus, cum ad gradum animi superiorem evehctus fuerit, hoc habet praesto alio Commodum; nempe quod secum voluptates suas, in vicis aut in campis circumferat; vel etiam in societate hominum injucunda, potest adhuc Cogitationes utiles ac jucundas sibi efformare, quibus mentem delectet adauge-

adaugeatque : Illum volo, qui non tantum audet esse solus ; sed etiam in se immensam, ex Contemplatione partium variarum Universi, voluptatem experitur ; cui nimirum, cum Jacobo, mundus, quasi Bethel, seu Domus DEI, habetur ; nam ipse potest facile tenebras Tulliani in Palatij divini lumen immutare, pariter ac Naturam ascendentem & descendentem, sicut Angelos super scalam, intueri. Ut autem ne ulla egregia, quibus homines Licentiores fruuntur, commoda prætermittam.

UNUS hinc, mihi fatendum est, sæpius multo, quam alius, voto suo potitur ; tum etenim ex adulatione sordida pariter ac animi abiectione erga magnos & superbos vilissima, tum ex arrogantia erga mites & Modestos insolenti, alijsque Artibus erga omnes turpissimis & parum ingenuis ; iste, quod optat, frequentius obtinet. At si Mendicus ipse huiusmodi actionibus Coronam sibi compararet,

xxii EPISTOLA

compareret, non tamen ideo invidia mea vel emulatione dignus haberetur; quando enim vel minimum afflictionis tali acciderit, constitutio ejus ex instabilitate Principiorum adeo soluta pendet (si constans ad turpem Spiritus abjectionem inclinatio vocetur Instabilitas) ut ipse parvo infortunij onere gravatus cito dissolvitur, & fortasse septimanarum paucarum incarcerationio finem vitæ addit supremum. Quomodo autem e contra Probus ac virtute præditus, quam tranquillius sedet ille, & minime turbatus mente, vel dum fulgur oculos ac fulmen ades suas invadit? Quippe qui quamvis ob peccatum minimum voluntarium in lacrymas statim dissolveret, nollet tamen, si mundum conflagratione generali correptum videret, pertimescere; qui etiam ex hac vita, eadem hilaris lætitia, qua homo Amicum sibi dilectum it visurus, discedit. Cedo virum, qui cum amore divinum Obedientia universali

AUTHORIS. xxiii

*universali sibi confirmaverit, suum
 ipsius Cœlum secum, ubicunque ter-
 rarum eat, circumfert; qui potest
 in omni agro Sapientiae satis divi-
 nae, quae cunctas animae suae po-
 testates gaudio & voluptate perma-
 nentibus repleat, videre. Quam vi-
 les ac vanae sunt Noctis superio-
 ris Intemperantiae Cogitationes, vel
 illae novam aliam in futurum ex-
 pectantes, si ad haec beneficia com-
 parentur? Quam sordida est mul-
 torum contemplatio saccorum, &
 quam inanes sunt Honoris tituli?
 Quod ad me spectat, non satis mihi
 suppetit sensus, quo realem ullam in-
 ter Plumam pileo puerili affixam,
 & Vittam humeros alicujus adornan-
 tem, differentiam facile distinguam.
 Ah! quam fatuum est genus hu-
 manum, ut pro crepundijs ac vitae
 nugis solida Sapientiae atque Phi-
 losophiae gaudia negligeret! Adeo
 ut possim hic (si mundum proxime
 venturum excipiam) maxima cum ve-
 ritate*

veritate affirmare, quod homo aliquis maxime omnium inter vivos voluptuarius, vel Aristippi Phantasia, vel Domini Domini cujusque Roffensis ingenio, locupletatus; Nempe qui sensibus suis, omni Arte, quam ingenium, valetudo & divitiae possunt accumulare, indulget; qui quoque adulationem omnem Aulicam, quam Diabolus natura fictitiam capax est sibi exhibere, possessam habet: Iste, inquam, infinito deficit intervallo ab honestis illius viri voluptatibus, qui bono pollet Intellectu, & Affectiones bene regulatas sibi vendicat; quamvis modica tantum gaudeat fortuna, quae illum reddat voluptatibus Philotophae fruendi, ac religionem ejus in gratis Charitatis & Affectionis Officijs praestandis exerendi, compotem aut capacem.

CYNICI forsitan & Stoici me Inгредиendum quorundam ad felicitatis constitutionem superabundantium accusabunt;

accusabunt; sed mecum repeto hanc illorum de hac re notionem imaginariam esse, & omnino fanaticam: illam vero Peripateticorum ac Epicureorum, sobriam & sapientem evadere. Externa enim in propriis prudentis manibus, optima vel etiam beatitudinis instrumenta existunt; & necesse est, ut voluptas ac dolor, vel opinione Philosophi qui in orbe versatur, aliquam habeant Differentiam. Stolidum est, virtutem Electionis viri alicujus sapientis Objectum primo reddere, ac deinde illam supra vires ejus, aut saltem vota, constituere: * Virtutem volo, valetudine ac necessarijs privatam, & dolore aque ac miseria sine ullo vite futura prospectu aggravatam. Verum autem Cynicus ille quidem ingenium sibi

* Ad gradum hunc adeo sublimem Cynici ac Stoici Virtutem evexerunt; cujus nempe Mercedem so-

C

concessum

xxvi EPISTOLA

concessum habuit: qui cum culparetur, quoniam aliquod supra vitam humanam daret exemplum, dixit se Magistris cantandi peritis esse similem, qui notam nimis sublimem cecinerunt; adeo ut illorum discipuli (qui naturaliter infra Magistrum sibi proprium deficerent) veram aliquam exinde attingerent sublimitatem.

FATENDUM est ingenue, quando mecum vitas, non solum Cynicorum, sed aliorum, etiam Philosophorum Paganorum, strictas perpendo; Et ad quam nobilem mentes suas, debito intellectu penitus exercitio, Sublimitatem extulerunt; quam viliter ac contemptim sensuales recipiebant voluptates, vel eo usque, ut priores illi divitias ac honores, ut vilissima, conculcarent; Antisthene illorum patri

lius, quam ipsa secum attulit, illi sufficientem, quae omnes Doloris ac Inopiae misérias devinceret, tenuerunt.

nimi-

AUTHORIS. xxvii

nimirum asserente, se malle insanum esse quam sensualitati deditum; & Heraclitus etiam suum ipsius corpus contempsit, idem uti scoriam aestimans; curam adhibens solummodo illi curando, prout DEUS sibi imperaret, ac eodem velut instrumento uteretur; & hoc totum sibi statutum, non ut subitus animi raptus, aut mentis passio levis, aut ingenii declamatio singularis, sed ut Principium mentibus suis radicaliter infixum, pariter ac fructus & affectus ejus in vitis suis abunde satis exerens: Hoc, inquam, bene mihi perpenso, tum mihi ipsi, tum aliis erubesco Christianis; & pudet, quanto Res hujusce vitæ impetu, ac quam frigide illas voti melioris prosequimur, cogitare.

SUFFICIAT sane, ut Christianum vel etiam in Coelo ipso, pudefaciat Hermetem, Pythagoram, Socratem, Platonem, et totam Ethnicorum virtute prædicatorum turbam, honorabilia mor-

xxviii EPISTOLA

tificationis insignia, æque ac nobiles
convicii Cicatrices, & vulnera,
virtutis ergo, ut sacrificium Deo
gratissimum, ferentes videre Dum
interea Christianus, longo inter-
vallo, notas tantum aliquas reli-
gionem suam profitendi in se reperit,
ubi scilicet nullum in illa præstanda
occurrerat periculum; & qui cum plu-
rimum accepisset, tantum dedit pau-
lulum, ac sincero amavit animo; &
tamen adhuc quam paucissimi ad
hanc sublimitatem perveniunt? Quis-
nam hodie datur Christianus, vel ab
infimo naturæ Mœcho ad Professore
usque, qui nempe, Christi gratia, u-
nicam devincit libidinem, passionem
ullam subjugat, aut tentationi cui-vis
resistit incantanti? Si lascivus ali-
quis fiat forte castus, hoc non quia
mens ejus immutatur, sed quoniam
Spiritus ejus defervent imbecilles, &
sanguis flaccescit, frequentius evenit:
Quo autem modo SOCRATES ipse, nisi
Philoso-

AUTHORIS xxix

Philosophia, a viro natura ferocis
& cholericæ, tranquillus adeo ac se-
datus tandem evasit? Et num Phi-
losophia potest plus, quam Christiani-
tas, prævalere?

QUID autem hæc apud te ar-
guo, Amice mihi chare, qui hæc om-
nia, & tui ipsius merita etiam (vel a-
lias judicium tibi deficeret) satis bene
cognoveris; ac tamen sorte tua, in
sphaera humiliori versatus, contentus
abis, Omnipotenti fortuna sub an-
gusta gratissimus: dum interim alios
videris, qui nullum actionibus suis
statuunt limitem, intellectu tantum
mediocri indutos, divitias sibi ipsis
& honorem acquirentes. Novi qui-
dem, quam facile est divitibus de
statu humili pulchra eloqui; Quan-
ta menti medicina sit paupertas, &
quo illa modo Febrem animæ inflam-
matam ad optimam reducit tempe-
riem. Sed quod ad virum illum spec-
tat, qui sua ipsius indole Generosus ac
Liberalis

XXX EPISTOLA

Liberalis habetur, Quam Plato nobis narrat optimam esse Nobilitatem; Et qui vehementer cupit, mentem suam utili rerum omnium Cognitione, Et Doctrina qua potest comparari omnimoda, exornare: ut ille in ambitione sua laudabili prosequenda, vel contra currentem sui ipsius votorum inclinationem, impediretur, ac libenter eo acquiesceret infortunio; Hoc mentis humillima Philosophiam, quae nimirum doctis multoties est ignota, necessario requirit. Hoc ipsum est multo difficilius, quam regna Et regiones exuperare;

Fortior est qui se. ———

TE igitur, ut Heroa illum vere magnum, qui TENTAMEN hocce defenderes, meum elegi; Quod (quavis non adhuc fuerit ita universaliter creditum, quia Dogma nondum a doctis bene consideratum, nec a Vulgo penitus intellectum) amice mihi

AUTHORIS. xxxi

*mibi præstabis; neque Hoc splendore
Stella lucidae ac Periscelidis illus-
triori, nec sonitu gladiatorum concusso
ac bombardarum fulminante, nec
tandem copijs decem millibus instruc-
tus, viriliter efficies: sed voce Ratio-
nis dulci, ac Philosophiæ jucunda,
qua sapientibus & virtute præditis
multo pretiosior audit, triumphum
feres.*

*V A L E jam, Domine Charissi-
me; & faxit Deus, ut mente tran-
quilla & serena, flaccida scilicet &
erga Mundum languescente, sed erga
Coelum Activa, vigore florida, &
spe plena, semper fruaris. Faxit, ut
lux sapientiæ ac notitiæ ipsa omni
gaudio & Ecstasi animum tuum ad-
impleat: Et prout nulla adhuc for-
tuna variatio alienavit, nec unquam
affectiones a te meas alienabit; ita
nulla rerum humanarum Frustratio
tuum pro benefactoris nostri munifi-
centissimi honore diminuat Zelum
(cui*

xxxii EPISTOLA

(cui nempe nunquam potes nimium
inservire); quippe qui nobis semper
optima eligit, & nunquam nobis a-
liquid, nisi in majus nostri commo-
dum, denegat. Sisto (quod non opus
est verbis Expressere)

Servus tui Amantissimus,

Whitelockius Bulstrode.

AUTHOR

AUTHORIS

ad Lectorem PRÆFATIO.

ONAMEN hoc, in meum
ipsius Emolumentum ac U-
sum, Literis privatis primò
mandavi, & jam Typis publicis ad
vindicans PyTHACORÆ Hono-
rem tandem committo; quem, eti-
am si nollem, cum *Ethnico*, prop-
ter *Opera* ejus præclara, in DEO-
RUM numerum referre: Vellem ta-
men libenter *Illum*, a Calumnia
Mundi, adeo inique sibi objecta,
ut Doctrinae ullius erroneae *Autho-*
rem, defendere. Hoc est tributum,
quod omnes, qui *Literas* sibi ven-
dicant (qualque mihi ipsi minime
arrogō) debent *Illi* persolvere; *Illi*
d nempe

xxxiv P R Æ F A T I O

nempe, qui *Doctrinam* eo usque dignitatis evexit: PYTHAGORÆ vero praesertim, qui videtur *Scientia* Thesaurarium fuisse; ac *Fons* ille, qui totius *Greciae* imperium *Doctrina* illa omni, quam *Graeci* adeo postea jactarunt, abunde irrigavit. Porro nec *Moralia* ejus erant minus expolita, quam *Notitia* fuit super-emnens, ac *Sapientia* ejusdem utrisque adaequata extitit: Adeo ut si aliquam *Vitæ* suæ rationem *Lectori* exhiberem, quam diligenter, ut *Passiones* omnes subjugaret sensuales, occupatus erat; quam temperatus, quod ad victum, vestitum ac somnum spectabat, vixit; quam indefatigabilis, ut mentem *Scientia* omni, quæ studio acquirenda orat, adaugeret exornaretque; quam zelo fervidus, ut honorem *Dei* pariter ac hominis commodum promoveret; quam sollicitus cautusque, ut *Diei* præteriti *Errores* animo revolveret emendandos; ac, breviter, ut virtutem elevaret omnem,

AUTHORIS. XXXV

nem, & vitium deprimeret : Hæc res bene cognita, plerosque fere omnes nostrum, ut qui tam longe ab *Ethnico* virtute superamur, pudefaceret. Quocirca spero hanc *Viri* tanti ac tam honesti vindicationem non æstimandam fore *Lectori* aut insulsam aut impropriam.

NIHILOMINUS, præter hoc etiam, propono hanc *Opinionem*, non tantum ut Orthodoxam ac inter *Veteres* Philosophicam, sed etiam ut veram & ex *Natura* ipsa evidentem, manifesto comprobare. Quod si tamen hæc *Notio* tantum esset speculativa, & nullius omnino *Usus*, quod ad *me*, posset usque in umbris æternis obdormivisse; sed cum *Illa* quidem *nos*, in plena sui latitudine, de varijs *DEI* Operationibus, de Generatione ac Dissolutione omnium *Entium*, sub Cœlo, creatorum, videlicet, in toto *Animali*, *Vegetabili* vel *Minerali* Regno, simul ac de Accessibus & Recessibus vel etiam *Vitæ* ipsius, certiores

d 2

xxxvi PRÆFATIO

certiores revera faciat : *Subiectum* mihi videtur non adeo humile aut nugatorium, ut contemni debeat ; quantumvis indifferenter hic loci forsan contrectetur.

EPICURUS, qui satis bene *Felicitatem*, definiit, eandem in animi tranquillitate & corporis indolentia collocat. Ille, ad hanc consequendam, *Physica*, æque necessaria ac *Ethica* statuit ; nisi enim *Causæ* rerum recte cognoscantur, Timores usque & Dubitationes mentem discruciant, distrahuntve ; ac porro Quietem adeo *Felicitati* necessariam omnino perturbant.

PRO certo mihi compertum est, hoc omnium esse *Officium*, qui nempe Capacitatem ac Opportunitatem nacti fuerint ; ut tam *Opera*, quam DEI *Verbum* penitus perscrutarentur. *Ethnici* nullum alium habuerunt *Librum*, in quo *Majestatem*, *Sapientiam* ac *Potestatem* DEI perlegerent ; Cæli ipsi solummodo DEI *Gloriam*

AUTHORIS. xxxvii

Gloriam æque *Illis* ac *Regi* divina inspiratione donato, declarabant. Neque etiam notitia de DEI gubernatione Mundi *Moralis*, consideratione *Naturalis* omnino superfedet; quippe quæ *posterior* admiratione nostra & laude æque digna existit, ac *prior* amorem nostrum & affectionem optime meretur.

VERUM est, quod DEUS non in ulla re adeo intense, ut FILIUM nobis dando, amorem ejus generi humano unquam exhibuit; neque *Homo* ipse potest honorem accipere majorem, quam quod factus fuerit *Mentis divina Templum*. Cujus rei consideratio sola, æquum est, ut *Nos* consternatione fortiori afficiat; cum *Gratia* sit adeo immensa, & debet optimo gratitudinis jure cogitationes nostras longe supra omnes *sensus* fæces elevare, sublimare.

QUAMVIS autem homini, in Campo hujusmodi tam amplo versanti, Materia certe nunquam deficiat

xxxviii *P R Æ F A T I O*

deficiat, qua scilicet suas exerceat Cogitationes, & mentem ejus exinde ad sublimitatem vere nobilem ele-
vet; quicumque tamen generis hu-
mani naturam bene perpenderit, ci-
to comperiet mentem *Hominis* in-
genio valde investiganti ac indole
capacissima præditam esse; quod e-
tiam subjectorum varietas magis
menti suæ, quam cibus corpori, ha-
betur necessaria; & quod denique
hoc modo Facultates ejus ampliores
extendit, Cogitationes eo altiores
promovet, ac tandem clariorem inde
lucem & notitiam rerum distinguen-
di peritus evadit. Imo, vel *Acta*
Religionis etiam ipsius sæpenumero
melius præstantur, vigore saltem ma-
jori ac Zelo, post nonnullum a sa-
cris recessum, quam cum toties abs-
que ulla animi Recreatione repetan-
tur. Et cum DEUS talem rerum
creaverit varietatem, in quibus nimi-
rum tanta diffusa est Excellentia; *Ille*
potius hinc hortatur, quam nobis in-
nuit

AUTHORIS. xxxix

innuit tantum, ad nostrum res tam varias investigandi Officium.

REPREHENSIO illa *Psalmista*; quod, *isti opera DEI negligunt*; quod, *Opera Domini sunt magna, omnibus exquisita qui in eis voluptatem habent*; quod, *sunt digna laudari, ac in honore haberi, & debent in Memoria teneri, verbisque proferri*; quod, *Potestas & Gloria DEI hominibus nota & manifesta fierent*: Hæc, inquam, *Nota quoddam in se DEI Opera perscrutandi mandatum plane implicat. Isaias etiam propheta de Judæis sermonem faciens, dicit; isti opera DOMINI non respiciunt, neque manuum suarum Operationes perpendunt. Propterea populus meus in Captivitatem abierunt, quia nullam habent notitiam. DEUS ipse nostram de se Cognitionem, vel etiam sub Lege, holocaustis præferebat; & ratio manifesta est: Nisi enim aliquid de Natura Illius Æterni cognoscamus, possumus neque amorem illum Bonitati*

IX P R Æ F A T I O

nitati ejus, nec Reverentiam illam Potestati ejus, quam utrique prorsus debemus, rite persolvere; possumus nullo pacto *Illi* grate, ut decet, servire, sed potius inde in crassam *Atheniensium* superstitionem, utpote qui *Deo ignoto* altaria olim dedicarunt, cito irruemus.

Quod ad me attinet, ipse nullam aliam novi Differentiam, nempe quæ *Homines* a *Brutis* distinguit, nisi *Scientiam* ac *Virtutem*; quarum prior nos *Angelis* similes reddit; ac posterior, *DEO*. *Estote vos sancti, ut ego sum Sanctus*. At at *Virtus* Scientiæ expers, in *Enthusiasmum* & *Superstitionem* cito facile dilabatur; ac *Scientia*, e contra, virtutis vacua, *Satanae* tinctura statim nos afficit. *Utrumque* ergo potius sunt nobis exquirenda, quæ possint industria studij exigua comparari. Proculdubio enim non ad *edendum*, *bibendum* ac *dormiendum* solummodo nascimur; non ut appetentijs nostris sensuali-

bus,

libus, *Bestiarum* ad instar, tantum indulgeamus, (imo illæ omnes aliqua præstant Officia *Hominibus* utilia); non ut, *Pullis Equinis* similes, e naribus in aerem stertentes sufflemus; non ut, *Bovibus* similiter, pedibus terram modo conculcemus; non ut in angusto negotij nostri Tramite solum, prout *Tabellarij pedestres*, ambulemus ignari: sed ut Operationes divinas longe melius contemplemur, & ad DEUM oculos tollamus gratitudine commoti; quippe qui Mundum adeo gloriosum, & operibus tam admirabilibus refertum in *Hominis* usum ac beneficium, effecerit. Si vero hæc res non ita se habeat, & *Homini* sufficiat, ut Excellentiam quandam in sua ipsius Professione consequatur, quamvis liberalem habuerit Educationem; quænam ergo Differentia inter *Littletonum* alium & alium *Van Dyke*, utrumque illorum
c proprio

xlīi PRÆFATIO

proprio sibi *Genio* aut *ingenio* olim
insignes, statui potest?

O P O R T E T hinc, ut cum *Epi-*
curi Opinione conveniam; quod
Iustitia est vinculum illud com-
mune, sine quo Societas nulla valet
subsistere: Virtus nimirum illa est,
quæ *Ius* suum cuique tribuit, &
curam adhibet, ut nemo ullam pa-
tiatur *Injuriam*. Quapropter ejus
Professio unum ex negotijs nobi-
lissimis habetur; si tamen adhuc no-
titia ejusdem (non enim de *Mora-*
libus ejus hic loquor) ad Urbem
aliquam aut Regionem particularem
limitetur; si sit mere *Municipalis*,
quid aliud est exinde nisi Doctrinæ
inanis tantum ostentatio, cum a Pa-
tria alicujus remota fuerit: ideoque
nemo rationem habet se magni su-
per hac re faciendi jactandive. Ve-
rum autem *Philosophus* est totius
Mundi CIVIS, in omnibus Naturæ
Pandectis conjunctissime versatus;
dum *Alter* est solummodo *Ang-*
lia,

AUTHORIS. xliii

lie, *Venetiarum* aut *Hollandia* Civis, & ad *Moenia* eorundem locorum restringitur.

COGITATIONUM, nostrarum occupatio, quo modo *Terra* vaporem quendam continuo emittit; quomodo *Mare*, ac omnia ejus Flumina concurrunt, ut Partes suas omnes sublimatas in aerem transmitterent, ac torridas Corporum caelestium influentias mitigarent, est perpendenda. Quod cum *Aqua* sit ex se ipsa victus Pulmonibus nimium crassus, & Calor coelestis nimium violentus ac intensus, ut qui nos nutriat sustentetque: Ideoque DEUS aquas super alas venti dispandit & easdem rarefacit; ac ut aqua Frigore immodico eximatur, ille eandem Calore quodam vitali imprægnat, quo fiat verissimum vitæ Pabulum.

PERPENDENDUM est etiam, quod Corpora coelestia in commodum nostrum, perpetua sui motione, cooperantur;

xliv PRÆFATIO

perantur; nempe Calorem emittendo vitalem: quippe qui vestem sibi aeream induens, Profundi cubicula ingreditur; ac illic omnem illam efformat varietatem, quam, eadem scilicet prodeunte, vocamus *Opera Naturæ*.

PORRO considerandum est, quod ut *Terra* non sit nimis sicca, nec *Flumina* nimis vacua, ex constanti Humiditatis suæ in *Aeris* regionem evaporatione; fit ut, *Sole* absente, vapor ille in fertilem condensatur *Rorem*, qui nempe descendens, exinde *Plantas* nutrit Sitientes fovetque: Ac ne hoc ad *Rem* satis foret, Nubes ipsæ fiunt *Aquarum* repositoria. Quemadmodum vero interiores *Terræ* Partes satis humidæ ac frigidæ, innumeris, per quos *Aquæ* percolant, canalibus conservantur; ita etiam superiores ejusdem partes extimæ copiosiori recreantur Irrigatione, utpote quæ, cum aliquid Influentiarum cœlestium

um

AUTHORIS. xlv

um in se habeat, majorem *Aqua* fontana possidet Virtutem. Quicumque radios *Solis* contra Corpus opacum reflexos, virtutes ejus feminales in *Terram* jaculantis, aspexerit; ac satis perpendit, quod ex mandato DEI illius æterni, perpetua *Providentia* rota nobis assistit auxiliaris (nempe quæ vitam ipsam affert, quippe quæ etiam nihil aliud est uti *Dominus* ille doctus d' *Espagnet* dicit, nisi Actus quidam harmoniacus ex *Materia* & *Formæ* unione procedens, perfectam uniuscujusque Individui esse Existentiam constituens) quam scilicet *Providentiam*, veteres per *Vulcanum* in Officina sua laborantem, ac Opera curiosa nobis fabricantem, sæpe representarunt,

IN QUAM ex prædictis, quicumque hæc secum rite perpenderit (quorum Intellectus fere infimus est capax); si vel ullam habeat Grati-
tudinis scintillam, vel ullum Obli-
gationis

xlvi PRÆFATIO

gationis sensum; imo, si non sit *Bruto* inferior aut peior, ac *Trunco* stupidior: necesse est, ut Beneficiæ tam immensæ ac Bonitatis amore inflammetur; quo quandoque fuerit accensus, eundem naturaliter exprimet, non tantum Obédientia integra Munificentia adeo infinitæ præstanda; non tantum Abstinencia stricta ab omni vel mali apparentia; sed etiam eligendo, ut faciat quod in se eminenter est optimum, ac DEO sublimiter gratissimum. Non opus est ut hic referam, quantæ utilitatis foret hæc mentis Temperies, tum *Homini* eadem prædico, particulariter, tum Mundo toti, generaliter loquendo, perquam utilis: Quippe cum *Amor*, (utpote quem *Plato* vocat DEORUM Antiquissimum) est Passio maxime incantans, ac Fruitio nobis jucundissima: *Amor* ille, cujus centrum est Puritas infinita, qui continuo tales lucis, gaudii ac voluptatis ema-

AUTHORIS. xlvii

emanationes in mentem hominis im-
mittit, ut videmur exinde solum
debiles quasdam *Amoris* illius gra-
tias *Deo* munificentissimo reddere,
quas nimirum capacitates nostræ es-
sent accipiendi omnino indignæ
& aliter incapaces; quoniam *ILLE*
nos prius dilexit, adamavit.

INCONGRUUM esset hic loci
Orbis Pulchritudinem, partium ejus
Gloriam & Excellentiam, Harmo-
niam ejusdem ac Ordinem, Utili-
tatem generi humano & Benefici-
um describere; cum *Tullius in na-
tura Deorum*, ita eleganter, supra
imitationem omnem, præstiterit:
Hunc Librum *ROGERUS L' ES-
TRANGE*, Eques auratus, *Vir ille
inimitabilis*, satis ingeniose ex idio-
mate *Latino* transtulit, ac notis
vere doctis illustravit.

SAPIENTIA & Ordo, quo
Partes Mundi movebantur, *Stoicos*
induxerunt, ut putarent vel *Partes*
ipsas mente intelligenti etiam indu-
tas;

xlviiii P R Æ F A T I O

tas ; ac idcirco, ignoranter fatis, e-
asdem appellarunt DEOS, non om-
nino inter CREATOREM & Opera
ejus distinguentes, quam sententiam
Epicurus fatis bene confutavit. Sed
jam limites meos sum transgressus,
& a *Clero* exoranda est mihi ve-
nia, quod *Ipsorum* invaserim Pro-
vinciam.

SUMMA omnium est hæc ; nimi-
rum universale Generis humani Of-
ficiū est, ut tam *Naturalem*, quam
Moralem Providentiæ divinæ gu-
bernationem æqua trutina perpen-
dant. Hæc est Methodus ipsa Fi-
nem Creationis nostræ consequen-
di, videlicet, ut gloriam DEI extol-
lamus, ac ut nostras ipsorum men-
tes promoveamus perficiamusque.
Si quod modo innui, hujusce *Co-
naminis* necessitatem fatis abunde
ostendat, tum ejusdem Neglectus est
Culpa nimis obvia, quæ ulla egeat
Inferentia, & Præstatio ejusdem o-
peris erit mentis Emolumentum tale,
quod

AUTHORIS xlix

quod vel vindicabit (vel saltem excusabit) TENTAMEN quod subsequitur.

TANTUM, superest ut addam, quod quæcunque sint *Discursus* insequentis Culpæ; ipse *Unam* obiter, quam docti generaliter incurunt, evitavi: eaque est, quod non fui *Proæmio* nimium prolixus. Necesse est, ut Homo ad quindecim ulnarum usque profunditatem prius effodiat, quam ad *Mineram* perveniat. Hoc more, *Veritatis* tantillæ in tantis *Ruderibus* involutio, facit *illum*, qui Apprehensione pollet sagaci, ac parum Otij habet, *priorem* gratia *posterioris* negligere. Culpa vero hæcce a stolidâ, quamvis usitata, ut mos est, *phantasia* procedit; nempè nisi quod *Liber* aliquis quingenta *Folia* ad Finem exprimât, nullam in *Scrinijs* præ se fert Figuram, & in periculo, ne in spretum *Libelli* nomen vilescat, verifatur. Hinc *Transcribentes* inter nos

f

crassi

I PRÆFATIO

crassi gravesque genus humanum o-
neribus non ferendis fere oppri-
munt; ac *Homines*, sicut *Asini*,
pondus illud iners incaute acci-
piunt, quod illorum cerebra potius
fumo ac spuma, quam luce clara
& veritate, replet.

QUANDO autem mecum per-
pendo, quod sapientissimi homi-
num suas, de *Hominibus* ac *Rebus*,
Cogitationes, potius in *Apothegma-
tibus* curtis quam *Sermonibus* pro-
lixis, tradiderunt; quod *Græci* qui-
dem ingeniosi vel *Argumenta* ipsa
in angustam *Syllogismi* brevis circum-
ferentiam reduxerunt; quod *Moses*
ille Creationis Historiam in Capi-
tulo breviori descripsit; & quod
denique *Beatus ille* qui erat Plus
quam *Homo* se ipsum revelatione
divina communicavit, & quod fuit
Hominis commodo necessarium, tam
in *Parabolis* brevioribus, quæ al-
tam menti impressionem infigunt,
quam in sententijs strenuis, quæ
possunt

AUTHORIS li

possunt uni aut alteri Chartæ paginæ inscribi, patefecit : Ipse totis pedibus hinc in Domini illius ingeniosi (NORRIS) prorsus abeo ; quod si *Angeli* Libros conscriberent, pauciora jactaremus volumina ; & quod propterea discursus hujusce Brevitas, nulla veritatis, quæ in hoc *Libro* continetur, habeatur Exceptio.

INDEX

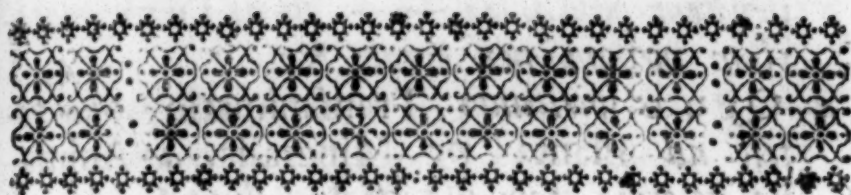
11

NOTICE

THE NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
HAS THE HONOR
TO ANNOUNCE
THAT IT HAS
ACQUIRED THE
LIBRARY OF
THE
NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
HAS THE HONOR
TO ANNOUNCE
THAT IT HAS
ACQUIRED THE
LIBRARY OF
THE
NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY

THE NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
HAS THE HONOR
TO ANNOUNCE
THAT IT HAS
ACQUIRED THE
LIBRARY OF
THE
NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY

THE NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
HAS THE HONOR
TO ANNOUNCE
THAT IT HAS
ACQUIRED THE
LIBRARY OF
THE
NEW YORK
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY

I N D E X,

EORUM *quæ in hoc Libro conti-*
nentur, Numericus.

1. PINIO de Transmigratione per
totum terrarum Orbem erronea;
Consequentia ejus in ASIA, ubi
creditur. Page 1, 2,

2. PROPOSITIO statuta; quod Anima post
discessum ejus a Corpore, in aliquod aliud
Animal transmigrat; Hoc de Anima sensi-
tiva, non rationali, effatum est. 3, 4

3. PROBATUM est ex parte per Inductio-
nem, vel quod DEUS materiam novam ac
Formam creat, quo veterem pereuntem sup-
pleat;

- pleat; vel quod Res transmigrant & in se invicem mutantur. — At at DEUS materiam novam non creat, &c. 4, 5
4. QUOD spirituum Transformatio, & que potest ad Plantas & Mineralia, ac Animalia referri; nam illa etiam habent Spiritum, aut Principium vitale. 6, 7
5. DE Metallorum Generatione, & quo modo Spiritus Materiam ingreditur. De Metallis imperfectis, & illorum Causa. 7, 8
6. DE Metallis perfectis; & quam varia sunt in eodem Loco Metalla. 8, 9
7. DE Lapidibus; Pretiosis, & Communibus: de Plantis, specie duabus; que ex se nascuntur, & que satae sunt. 11, 12
8. DE Plantis que ex se nascuntur, & de illarum varietatis Causa. 13, &c.
9. DE Figura illarum, unde provenit. 16
10. DE satione Seminum, & Plantarum Positione. 18
11. DE Generatione Animalium. 19, 20
12. QUOMODO Forma in Animalibus, mineralibus & vegetabilibus Materiam relinquit; & quid inde postea de illa fiat; quod in Aerem transit, ubi novam recipit virtutem. 20, 21
13. QUOD

13. QUOD illinc denuo defluit, ac novum animat Corpus; quæ verissima est de Transmigratione notio. 22, 23, &c.
14. OBJECTIO.— Quod Animalia Spiritum sensitivum in Generatione convehunt; quomodo igitur descendit Forma? 27
15. RESPONDETUR.— Quod etiam si aliquam Spiritus specifici Portionem convehant, Universalis tamen Spiritus co-operatur; quoniam modo; ab Aere ostenditur. 27, 28, &c.
16. DE Aere; ac de vaporum sulphureorum perniciæ, quod Pestem inducunt: Methodus eandem prævidendi, & Famem. De Augurio. 29, 30, &c.
17. JUNO apud Homerum explanata. 36, &c.
18. QUARE septem Planetæ vocantur Dei. Quod Philosophi non omnes, quos vocarunt Deos, etiam adorabant. 38, 39, &c.
19. QUARE tot numero vocantur Dei. Prima Naturæ Principia, a Philosophis nationum omnium doctarum nomine Deorum donata erant, ut vulgus eadem celarent. 40, 41
20. NATURÆ in Ascensu suo ac Descensu, secundum

secundum Homerum, Descriptio. Philosophorum de Principijs primis consensus. 45, 46

21. *PUBLICA veterum Fabularum Editio erat Idololatriæ quædam Occasio; Origo ejus, quamvis a stellarum Contemplatione; non tamen adhuc ob Rationem quam R. Maimonides tradit.* 48, &c.

22. *DE veterum Mysterijs.* 50

23. *QUOD omnes Philosophorum veteres, qui de Natura Mystice tractarunt, Rem eandem sub Ænigmatibus diversis intellexerunt.* 51

24. *Hoc manifesto probatum est explicando Symbolum quoddam Ægyptiacum secundum Astrologiæ Chaldeæ & Mythologiæ Græcæ sententiam.* 52 &c.

25. *RESPONDENTUR quædam contra Transmigrationem Objectiones.* 67

26. *NOTIO illa paulo sublimius, quam generaliter a pluribus censetur, evecta.* 68

27. *DE Formæ in omnibus Corporibus Identitate.* 69, 70, &c

28. *FORMÆ quædam, in Animalibus, Plantis ac Mineralibus, Comparatio.* 75

29. *DE*

29. *DE præstanti illa in Metallis Forma, ac de perpetua ex eisdem effecta Luce; de magna hujusce operis difficultate. 77, &c*
30. *OBJECTIO contra influentias Corporum celestium respondetur. Objectioni etiam, quod Terra in se semen habeat, Respon-
sio data. 80, 81 &c.*
31. *OBJECTIONIBUS alijs responsum est; & quanam exinde Conclusio sequitur. 86, 87*
32. *QUOD Corpora, quando Spiritus ea re-
linquit, non penitus annihilantur, neque no-
væ substantiæ in Generatione factæ sunt;
sed substantiæ præ-existentes in unum coa-
lescunt, quæ novas inde acquirunt Qua-
litates. 88, 89, &c.*
33. *QUA ratione Pythagoræ licuit se Euphor-
bum, qui multos ante illum annos vixerat,
nominare. 91*
34. *PLATONIS opinio, de illa effæminatorum
Degeneratione, respondetur. 92*
35. *PYTHAGORÆ a carne comedenda Ab-
stinencia explanata. 95*
36. *TRANSMIGRATIO in Plantis ac Mine-
ralibus vel ipsi sensui demonstrabilis. 96 &c.*

Hoc autem concludit nostrum de Transmigratione Discursum.

37. RES quatuor in hoc Sermonе leviter observantur, videlicet. 1° Corporum Duratio. 2° Principia quadam ac Elementa generaliter recepta, examinantur 3° Hypotheses aliquot Aristotelicæ ad examen ductæ cum illis Democriti, &c. comparantur. 4° Quo fit modo ut Terra varietate Corporum tanta Qualitatibus diversis abundantium, impleretur. 98, &c.
38. DE Corporum duratione, ac de Terræ in Conflagratione illa finali Calcinatione. ibid. 99, &c.
39. DE Principijs ac Elementis ; & primo, de Principijs ; quomodo & quando in Mundum lucemque prodierunt. 104, &c.
40. QUOD Duo tantum sunt Principia, non obstante Chymicorum ac Paracelsi Inventionē. Mercurij Descriptio. 107, &c.
41. OBJECTIONI cuidam, de Rebus per Ignem in tria Principia reducendis, Respon-
sio data ; Tria itidem Aristotelis Principia etiam refutantur. 115, &c.
42. DE

42. DE Elementis, quando a Principijs distinguuntur. Brevis inde Aeris, Terræ, Aquæ ac Ignis Descriptio: Quod per illos (Cœli ac Terræ) Terminos, Forma & Materia omnino sunt intelligenda. 117, &c.

43. QUOD Elementa & Principia nominentur Æquivoca, & quod tantum Duo habentur, 122

44. RESPONSIO ad Dominum S—s, de quatuor Elementis facta; in qua duo tantum dari Elementa, nempe illud Aquæ, materiam passivam: & Influxum solarem esse Formam, ostenditur. 123

45. HYPOTHESES aliquot Aristotelicæ hinc discussæ, & cum illis Democriti Dogmatibus comparatæ. Quod Elementa non sunt sibi invicem contraria ac opposita, uti tenuit Aristoteles; sed consentanea, ac simularia, in gradu scilicet remisso, prout Democritus sensit. 125 &c.

46. DE primarijs Corporum Qualitatibus (ad mentem Aristotelis); unde eorundem effectus procedunt; & de Atomica Leucippi, Epicuri, ac Democriti Physiologia dilucidatum est. Utrorumque Opiniones discutiuntur. 132, 133

47. ARGUMENTA Rationis contra Utrum ho-

rum maris; & pro Media hujusce Rei
Opinione. 135, &c.

48. DE Qualitatum Origine. In hac re vel
ipsa Creatio, idque ad mentem Mosis, per-
penditur. 137, &c.

49. QUOD hæc ipsa verba (Spiritus Dei su-
per faciem Aquarum movebat, ferebatur,
fluctuabat, aut ullo alio nomine vel Phrasi)
non omnino sunt de SPIRITU SANCTO
intelligenda. 139

50. DE illo primi Diei opere: CREATIO ipsius
Materiæ ac Formæ, & recta Lucis aut
Formæ a crassiori Materia separatio. 141

51. DE secundi Diei opere, ceu Expansione,
ac Aquarum superiorum ab inferioribus Di-
visione. 142

52. DE Negotio tertij Diei: Plantarum Ge-
neratio. 143

53. DE Negotio Diei quarti: Lucis sive For-
mæ in unum Solis Corpus Collectio. ibid.

54. DE Diei quinti Negotio: Piscium ac vo-
lucrum, per unionem Aquæ ac Formæ fac-
tam, Generatio. 144

55. DE Negotio Diei sexti perfecto: Bestia-
rum

R E R U M lxi

rum ac Reptilium, & denique Hominis ipsius CREATIO. ibid. &c.

56. QUO factum est modo, ut Terra corporum varietate Qualitatibus varijs abundantium repleretur. 146, &c.

57. QUOD diversa Corporum Accidentia & Qualitates a diversa Formæ Intensione ac Remissione procedunt; non autem a Magnitudine & Figura Principiorum, prout sentit Cartesius: Hoc Instantijs pluribus illustratur. 149, &c.

58. Operis Conclusio, eaque Pia pariter ac Modesta. 154

BOOKS

B O O K S

Written by the same learned AUTHOR.

A Discourse of natural Philosophy : Wherein the *Pythagorean* Doctrine is set in a true Light, and vindicated. Some Doctrines of the Ancients examined and refuted. Of the Mysteries of the Ancients. Of Metals, Plants and Animals. An *Egyptian* Symbol explained, according to the *Chaldean* Astrology and *Grecian* Mythology; and the Matter and Manner of the Creation of the World explained. The Fourth Edition.

Note, This Book has been turn'd into *French*, formerly with Applause, and recorded amongst the *Oeuvres des Savans*, for the learned ; but is now translated into Latin by Mr. O. Dyke, of St. Andrews School, Holbourn.

The Essays of Sir Richard Bulstrode, Knt. with a Preface by his Son Whitelock Bulstrode, Esq; by way of Supplement; to those Essays. The third Edition.

Letters between Dr. Wood, a Roman Catholick, and White-lock Bulstrode, Esq; touching the true Church, and whether there is Salvation out of the Roman Communion. Of the Reformation from the Errors of the Church of Rome. Of the Dissenters from the Church of England, and the Way to eternal Life. The second Edition.

A short Compendium of the Crown Law, delivered in three Charges to the grand Juries of *Middlesex*, &c. by the same Author. Printed at the Desire of the Justices of the Peace and grand Juries, &c. for the County of *Middlesex*. First Charge, the sixth Edition.

Essays on the following Subjects. Of generosity. Of the new Man. Government, of the Eye. *De ratione Fidei* &c. Of the Soul of Man. Of Freedom and Liberty of Mind and Body. Of Passions and Affections. Of human Perfections. Of the Origin of sin, &c. Of Gratitude. Of the blessed Trinity, &c. Of eternal Damnation. Of Dreams. Of the Government of our Thoughts. Of Happiness. Of sinful Ideas. Of Family's leaving great Estates to their Children. A Letter to Sir R. Southwell, of equivocal Generation. Of reading the holy Scripture. Of Persons running in Debt and dying without Payment.

Books

D E

Transmigratione, &c.

HÆCCE *Transmigrationis Animarum* Opinio, quæ *PYTHAGORÆ* ut quasi Parenti ascripta est, ubivis ferè locorum malè intelligitur; crassissimè verò omnium apud *Indos*, in *Pegu*, *Magor*, ac aliis *Asiæ* partibus, creditur: Quippe qui Fidem habentes, quòd *Anima* post discessum ejus ex corpore humano in aliquod aliud transmigrat *Animal*, à nullo reverentiæ ergà *Creaturas* vilissimas gradu se cohibent; & superstitionosè satis vitant, ne quid isti *Animali* faciant damni, cujus Corpus putant *Patris* sui defuncti *Animam* continere

B

nere

2 *De Transmigratione; seu,*

nere. Jam verò, quomodò scirent,
vel quare cogitarent, quòd hæc aut
illa *Bestia* potiùs quàm alia, sic esset
animata, fateor mihi Mirum videri
& quod magis mirandum est, apparet
ex illorum Fide *Bengalam* ac alias
Indiæ Orientalis partes incolentium
(nempe qui opinantur *Animas* Be-
norum in *Vaccas* aliàsque creaturas uti-
les & *Malorum Animas* in *Corvus*
aliàsque *Aves* *Bestias*ve noxias mi-
grare) quòd Homines isti hoc ita
sibi, de *Animâ rationali* immortalis
potius quàm de *Sensitivâ*, absurde
fatispersuadent. Facultates enim *Ani-
mæ rationalis* naturaliter in benignis
beneficentiæ ac humanitatis Officiis
Sensitivæ verò tantum in Accretione
ac Sensu, exeruntur. Videtur perin-
de ac si *Stultitia* genuisset, & super-
stitiosa quædam *Phantasia* hancce
propagâset *Opinionem*: Quamvis
ut PYTHAGORÆ, qui proculdubio
Vir erat egregiè præclarus, æquum
aliquatenus faciam, hujusce *Opinionis*

absurditas tam longè ab Illius Sententia aut Intentione distat, quàm *Hæresis* ista *Manichæa* à Religione *Christianâ* est diversa.

PHILOSOPHIA verò & Religio, utraque pariter iniquè apud interpretes ignaros compassa est: quid enim Imaginatio insana ac Judicium debile, homini suarum ipsius cogitationum studio infixa, non proferent? Quàm aliena in Religione parient Dogmata? Quàm barbaris per humana Sacrificia Diis Ethnicis facta, crudelitatibus abundavit Orbis? Neque adhuc Philosophia ipsa est ab Opinionibus vel ineptissimis omnino immunis. Ad hunc modum Res optimæ corrumpi solent!

UT autem ad Authorem nostrum redeamus, cujus Opinio affirmata hæc ce perhibetur; quòd Anima, post discessum ejus à Corpore, in aliquod aliud Animal transmigrat. Hoc æque strenuè, ac aliquid de Illo pervulgatum feret, statuitur; nam omnia ex traditione solâ accepimus. Hanc itaque Sen-

4 *De Transmigratione ; seu,*
tentiam defendere, eandemque absur-
dis hominum commentis liberare, ac
genuinæ suæ significationi restituere
hic loci propono. Liceat mihi tamen
hic obiter *Lectorem* præmonere, quod
ego hancce *Migrationem* non de *A-*
nimâ rationali, sed de *Spiritu sensi-*
tivo aut *vegetativo* tantum, asserere
satago: utpote qui TERMINI *Anima*
& *Spiritus*, pro *Synonymis* sæpe falso
adhibiti, ansam præbuere, quò mi-
nùs rectè PYTHAGORÆ mentem in-
tellexerint.

QUICUNQUE verò hujus *Mundi*
fabricam, Hominis contexturam, &
perpetuas rerum vicissitudines simul
ac mutationes seriò perpenderit, fa-
cile credet: quòd, aut DEUS *Mate-*
riam formamque novam, quæ vetè-
rem suppleat pereuntem, quotidie
creat; aut, quòd *Res* ipsæ transeunt,
& hinc aliæ in alias circulatione
continuâ mutantur. Novimus au-
tem omnes, quòd cum *Æternus* ille
Mundum per suam ipsius sapienti-
am

Naturali Philosophia. 5

am ac Potestatem creaverit, eundem ad huc Providentiâ suâ & Bonitate divinâ conservat : adeò ut nobis necesse est, non *Creationem novam*, sed rerum tantum mutationem, quæ hancce parit Varietatem, agnoscere.

Homo quidem aliquo munere, magis quam cætera *Animalia*, præditus est ; ille etenim *Animam* jactat *rationalem*, quæ nimirum in Corpore suo *Præsidis* locum tenere, Passiones ipsius gubernare, & Affectiones dirigere, saltem deberet. Quantum autem cunque hoc præstiterit, illud ex voluntatum nostrarum iniquitiâ, potius quam à *Natura* de-generatione provenit : verum enim verò nosmet excusatos habere lætaremur. Præter hoc *Donum*, Homo etiam *Spiritum vegetativum* aut *Sensitivum* habet ; qui ab *Animâ rationali* æque ac *Corpore* penitus perfectèque distinguitur : quippe qui *Spiritus* videtur esse veluti *Medium*, quo realiter duo, nempe divini cujusdam

6 *De Transmigratione ; seu,*

jusdam immortalis *Radii & Materiae* crassæ, extrema uniuntur.

NON jam de *Mentis* in Partem *Sensitivam* regimine, aut qualem alia alteri debet obedientiam exhibere, sermonem statuo ; nec, quomodò interse, sicut in statu turbulento *Prærogativa & Libertas* pro dominio contendunt, arguo : sed solummodò veritati Opinionis PYTHAGORÆ, nempe quæ est *Animarum Transmigratio*, aut *Spirituum* (hi etenim Termini æquivocè usurpantur) fundamentum aliquod rationale suppeditaturus sum.

UT verò hanc Quæstionem penitiùs funditùsve indagare liceat, æquum est *Naturam* in variis ipsius, scilicet *Mineralibus, Vegetabilibus* ac *Animalibus* pro re natâ Provinciis, perpendere ; *Entia* enim omnia cis *Coelum* creata, sub aliquo horum Principiorum uno collocari possunt : neque sunt illorum vilissima non *Spiritu*, aut *Principio vitali*, quod unum idémque habetur, prædita ; &
hæc,

Naturali Philosophia. 7

hæc, sicut Animalium *Anima sensitiva*, in dissolutione aut *Corporum* suorum destructione, statim evaporant.

ABSURDUM tamen hic loci foret, quo pacto hujusmodi *Spiritus* habitacula sua relinquunt, ostendere; priusquam, quo modo eadem introeunt, dicere conatus fuerim: ideoque imprimis de *Hoc*, & deinde de *Illo* differere aggrediar. Neque abs re alienum erit, vel ad PYTHAGORÆ Opinionis vindicationem impertinens; quippe quod hæc *Spirituum Transanimatio* tam ad *Mineralia* & *Vegetabilia* quam *Animalia* potest referre: præcipue cum illa omnia, quod ad *Vegetationem* spectat, similiter animata sint. A *Metallis* ergo Sermonem inchoabo.

TERRÆ globo in aëre locato, corporibusque coelestibus circa eam (a) moventibus, *Terra* influentias cælestes in suum

De Metallorum generatione.

Quomodo *Spiritus* Materiam ingreditur.

(a) Quam ex hisce tribus Hypothesibus mavis accipe, *Copernicanam*, *Ptolomæam* vel *Tychonianam*; hæc ipsissima omnibus iis respondet Positio. ip:

8 *De Transmigratione; seu,*

ipsius gremium recipit: *Hæ*, calorem vitamque; *Illa* (b) Materiam passivam præbet.

AEU (nuncius ille Deorum alatus) igne imprægnatus cœlesti, *Terram* poris plenam penetrat, ibique suam retinet sedem. Illic adeò detentus mox in *Vaporem* humidum, aut *Aquam* subtilem, coagulatur; ac interno Naturæ *Vulcano* in *Terræ* vase, per ejusdem Poros rimasque, paulatim sublimatus, donec tandem cum *Materiâ* quâpiam compactâ, quæ ingressum ei denegat, congregiens, vel per instrumenti moventis Defectum, iterum in eundem ex quo provenit Nidum recidit: ex quo medio minus fit subtilis, aliquid semper crassæ per quam transibat *Materiæ*, secum detrahens. Non-

(b) Hinc *Ouegæds* apud *Orpheum*, qui cum *Vesfiâ* ejus Uxore, Deorum Pater fuit, facile intelligatur; & quid Ille, cum reliquis Philosophorum, per quandam Deitatum à talibus emanantium Parentibus generationem, innuebant.

Naturali Philosophia: 9

dum vero adeptus fixam *Corporis* gravitatem, sed adhuc puræ & subtilis æq; ac vivæ & volatilis

Natura Privilegio fruens, *De Metallis imperfectis.* aliam sibi fugam per ob-

scuras *Terræ* cameras arripit; adeo ut ita frequenter per illa loca transiens rediensque, fit brevi verum *Natura*, pleraque fere omnes ejusdem diluens Sordes, *Lavacrum*: quæ tamen *Faces* cum illo subsidentes, eundem quasi incarceratum detinent; & cum non potuerit se ab ipsius *Servitio* liberare, Partes impuras una cum puro *Natura* fale, propria sui Habitatione, coagulari patitur. Ad hunc modum efficitur *Metallum* quodvis imperfectum, nempe sola Impuritatum heterogenearum differentia, & caloris loci in quo factum est Remissione aut Intentione, variegatum.

NATURA autem, quæ *De Metallis perfectis.* semper ad Perfectionem

tendit, ex illa hujusce *Fætus Aborti-* one meliorem efficit augmentatio-
C nem;

10 *De Transmigratione ; seu*

nem ; *vapor* enim *novus* per canales hosce defæcatos transiens, *id* quod *precedens* nequibat, videlicet, *Sal* purum ac sublimatum, *Facibus* heterogeneis privatum, adipiscitur. Hoc porro *Sal*, *Vapore* calido se admiscens & ab eo dissolutum, facile reddit, ut idem *Vapor* Naturam ejus aeriam ac volatilem amittat, fiatque viscosa quædam Substantia ; a quo statu (per suum ipsius internum, æquæ ac *Matricis* suæ, ignem, influxu *Solari* continuo repletum, digestus) in Corpus molle, sed lutosum, promovetur : donec tandem tractu temporis aliquo in *Metallum* magis aut minus maturatum, pro majori aut minori *Matricis* Puritate ac Calore decoctum, evadit.

Quam varia
in eodem loco
sunt *Metalla*.

Ad hunc Modum, in eadem *Terræ* vena, variorum Specierum *Metalla* inveniuntur ; ut ALBERTUS ille *Magnus* in hisce verbis abunde testatur : “ *In Naturæ Operibus didici*

“ pro-

“ proprio visu, quod ab una Origine
 “ fuit vena, & in quadam parte fu-
 “ it Aurum, & in alia Argentum,
 “ & sic de cæteris ; quæ tamen ma-
 “ teria prima fuit una, sed diversus
 “ fuit locus in calore ; ideo diversitas
 “ loci, depurationis, Metallī diver-
 “ sitatem, secundum Speciem fuit o-
 “ perata. ” Sed quicumque de hac
 re dubitaverit, tres illos tantum E-
 RENÆI Magni, utpote qui Statu-
 am auream in omnibus Doctrinæ
 Collegiis per totum Orbem sibi eri-
 gendam bene meretur, perlegat *Tra-*
ctatus.

LAPIDES sub eadem De Lapidibus ;
 Denominatione cum ^{viz.} Pretiosis.

Metallis cadunt ; quo-
 rum *Optimi*, aut *Pretiosissimi*, per-
 magnam in se caloris ac luminis co-
 piam, *Materia* refulgentiam præbent,
 nempe quæ est quiddam ex *Vapore*
 illo, *Aqua* puræ salinæ adunato,
 concretum, & ad *Superficiem* usq;
 ellucet ; quippe quorum *Forma* a-

12 *De Transmigratione ; seu*

deo intensa est, ut videntur veluti *Materiam* suam penitus absorbere : Dum *Communes*, e contra, per suam *Materia* Crassitiem, partim a caloris interni Defectu productam, fiunt *Obscuri & Opaci* ; quippe quorum *Generatio* potius est Mixtura *Terræ & Aquæ* in fornace quadam *Natura* segniter concocta, quam ulla *Materia* passivæ, a *Forma* vivida digestæ, Imprægnatio.

Vegetabilium duæ sunt Species; quænam ex seipsis crescunt, & quæ feruntur.

QUOD ad *Vegetabilia* spectat, illa omnia in duas divido Species ; *unam* scilicet eorum, quæ ex seipsis (*sponte*) absq; ulla *Satione* nascuntur ; uti *Herbæ* erraticæ & *Plantæ* sylvestres : *alteram* vero eorum, quæ *Arte* coluntur & a ferendo Semen Specificum crescunt.

Quæ ex *Seipsis* nascuntur.

UT aggrediar *Prima* ; Productio illorum hoc modo mihi fieri videtur. *Vapor* ille calidus, qui
Ter-

Terram penetrat permeatque, calore interno sublimatur ; transiensq; per poros quosdam amplos, cursu paulatim appropinquat *Superficiem* : & deinde secum trahens, aut potius ibi quippiam *Salis* puri conveniens, illud in liquidam dissolvit substantiam ; quod *Sal* purum *Vapori* huic subtili *Specificationem* tribuit, evaditq; hinc quasi *Matrix* illi *Forma* specifica, quæ *generalis* antea & *universalis* fuerat ; nam in omnibus *Terræ* partibus diversarum specierum *Salia* exabundant.

HINCCE varietas illa *Plantarum*, (ut oculis cernimus) juxta se invicem crescentium, exoriatur ; quales tantum a diversis *Salibus*, per quæ *Vapor* iste transierat & quibus se adunaverat, variegantur. Nam si *Aer* calore imprægnatus vitali, ac in *Aquam* coagulatus, est unus idemque ubivis locorum, *liber* & *indeterminatus* ; quomodo fieri potest, ut ullam haberet

Plantarum varietatis causa.

14 *De Transmigratione; seu*

beret *Specificationem*, nisi ex aliqua RE quam in *Terra* convenit, quæ se illi adjungens, fit *Semen* proprium ac illico in * *Plantam* assurgit?

Hic mihi videtur, pro Hypothesi nostra, esse *Democriti* & *Galen*i Sensus; quod Primum rerum Elementum qualitatis omnis est expers, scilicet, Indeterminatum. Quare autem Terræ *Salia* quibusdam *Plantis* amarum, ac aliis acidum præbent Saporem; id est, quare *Salia* sic inter se distinguuntur? Malim sane ignorantiam profiteri meam, quam cum *Democrito* & *Galeno* asserere illa omnia eadem esse, sed Opinione tantum Diverſa.

* Hoc ex Aquis *Tunbrigiensibus*, aliisque, apparet; quæ fodinas *Ferri*, vel alterius *Metalli*, percolantes, earum per quas tranſeunt fodinarum Virtute imprægnantur: Imo, vel Clavi pauci ferrei in aliquantulum *Aquæ communis* projiciuntur, ſemi Horæ ſpatio, & Aqua eundem cum iis Saporem, ne dicam etiam Virtutem, habebit; nam *Lapis ferreus* durior eſt, quam ut multas ejus a molli *Aquarum* fluxu particulas dilui patiatur; & *Aqua communis* Menſtrum eſt debilius, quam ut poſſit Corpus *Martiale* ullum diſſolvere.

QUÆ-

QUÆSTIO hæcce, quomodo
Plantæ variæ ex seipsis nascuntur,
viro docto *Du Hamel* adeo diffi-
cilis apparuit, ut quamvis ipse *Quæ-*
tionem moveat, eandem tamen *Re-*
sponsione quadam imperfecta evadit.
Quæstio ab illo in hæc verba statui-
tur: “Unde prodeant quæ e terra
“ nascuntur injussa gramina? Nun-
“ quid forte a coelo formantur? Sed
“ Coelum cum sit omni vita priva-
“ tum, què poterit vitam & sensum
“ largiri?” Denique postquam
Responsa dederit multa, eademque
dein toties refutaverit, tandem ad
Resolutionem hanc dubiam pervenit;
“ *Influxus coelestes his inferioribus*
“ *fortasse se applicant.*” Sed hoc
nequaquam ad veram rei *Crisin* suf-
ficit. Quis enim dubitat *Influxus*
coelestes Plantarum accretionem effi-
cere, ac iis etiam quæ ex seipsis nas-
cuntur *Essentiam formalem* contri-
buere? Verum autem cur eadem
Influentia universalis Plantas adeo
diversas

16 *De Trasmigratione; seu*

diversas produceret, quæ est ipsissima *Questio*, in isthoc Argumento altum agit silentium. Quocirca cum hæc Res nondum satis, saltem quoad ipse adhuc legendo cognoverim, disceptata fuerit; & quoniam longe præstat *Naturam* ad originalem usque ac primam ejus causam investigare, quam ex effectibus judicando tantum *Phænomena* solvere, aliquid de hoc subjecto fusius in suo loco disserere conabor.

De Plantarum
Figura.

UT autem eo redeam unde digressus fuerim; rebus ergo jam, ut invenimus, acceptis: potestne Mirum videri, quod omnes ejusdem speciei *Plantæ* eandem fere Figuram & Colorem similem accipiunt? Pro certo non a *Modo* suo premendi per Terram oritur, quod eandem sortiuntur Similitudinem; quomodo enim accideret, ut omnis *Herbæ Species* talem obtineret *Modum* premendi per Terram sibi peculiarem, qualis efficiat

ut

ut illa sic erumpens semper eandem Figuram Formamve retineat?

IPSE vero potius revera mente concipio, quod *Particula salina* quæ *Vapori* se adjungunt, aliter atque aliter modificatæ, (oportet enim ut aliquam habeant Figuram) *humorem* huncce generalem, æque ad *Figuram* constantem uniformem & *Colorem*, ac ad *Naturam* particularem internam & * *Qualitatem*, determinant. Haud dissimiliter minutissimis illis, quæ videmus, *Seminibus*; quorum *Sapor* Plantæ suæ quam producit *Naturam* multo melius demonstrat, quam *Microscopus* potest ejus *Figuram* exquirere; & tamen adhuc ejus *Figura Seminis Modificationi* omnino debetur.

Hoc modo *Mineralia* & *Vegetabilia* videntur esse effecta, non per *Creationem*, ut primum, ex Nihilo; sed per illam *Materiæ ac Formæ U-*

* EPICURUS hancce Qualitatum differentiam variæ Atomorum transpositioni ascribit.

18 *De Transmigratione ; seu,*
nionem, a principio juxta Verbum
DEI benedictam, *Crescite & Multi-*
plicamini. Idcirco hæc pro prima
Productionum naturalium *Specie* suf-
ficient.

UT jam ad *Vegetabilium Poster-*
ora pergam, videlicet, quod ad fa-
tionem *Seminum* ac *Arborum* planta-
tionem attinet (quæ cum Maledicti-
one primæva ingruebant) illorum
Productio merito ac proprie appel-
letur *Artificialis* ; sed neque illa e-
tiam absque benigno *Spiritus uni-*
versalis auxilio producuntur : quip-
pe, quibus in *Terra* satis, *Vapor*
humidus (in quo *Spiritus universa-*
lis requiescit) *Seminis* Corpus dissol-
vit ; cujus Principium vitale ita libe-
ratum, fit activum ac vigore præ-
ditum, & *Terræ Vaporem* ibi conve-
niens (ut Amici chari) *ambo* se mu-
tuo amplectuntur & in *Unum* coe-
unt ; & cum *ambo* Naturæ sint ho-
mogeneæ, Humore generali prius a
particulari determinato, simul statim
increscunt.

Naturali Philosophia. 19

EADEM est fere *Plantarum* Accretio, radicibus *De Plantis.*
earum porosiss *Vaporem* humidum
imbibentibus; qui nimirum virtute
sua specificata in propriam *Arboris*
Naturam assimilatur.

QUOD ad *Animalium* *De Animalium*
quoque generationem *generatione.*
spectat, illa non sunt *Vegetabilium*
semine quodam particulari suscitato-
rum Productioni dissimilia. Quo-
rum tamen Descriptionem, quippe
cum possit aures castas offendere, aut
lascivam excitare Mentem, propterea
omitto.

CONSTAT autem Doctiores vete-
rum in hanc Sententiam totis pedi-
bus ivisse, cum pronunciarent, Ho-
minem non ex *Coitu solo* propaga-
tum esse; sed quod *Spiritus univer-*
salis etiam, qui a *Sole* principaliter
effluit, huic interest Negotio. Ideo-
que affirmabant strenue, quod *Sol*
& *Homo generant Hominem*; quam

20 *De Transmigratione; seu,*

Opinionem posthac magis particulatim explicabo.

SICUT enim *Homo* in sensitiva sua Capacitate non a *Pane & Cibo* solis, sed a secreto vitæ quod in *Aere* latet Pabulo, sustentatur: ita neque per solam duorum *Spermaturum unionem*, absque ullo arcani illius qui cavernas *Materiae* angustissimas penetrat, *Spiritus* auxilio, generatur; unde vere dictum est, *non datur vacuum*.

DICTO jam quomodo *Spiritus* *Materiam* intrat, intus alit, animatque: restat adhuc, ut rationem, quomodo eandem denuo relinquit & quid de illo tandem fit, exhibeamus.

Quomodo *Forma* *Materiam* in *Animalibus* derelinquit.

VARIÆ dissolvendi *Naturam* *Methodi* in omnibus *Dominii* sui partibus occurrunt. *Animalia* enim vel a longa *Humidi radicalis* (nempe illius quod flammam sustinet *Olei*) consumptione, vel

vel Accidente aliquo, aut Violentia, tandem destruuntur: quo tempore *Spiritus* iste *Sensitivus* (nam de *Rationali* non arguimus) habitaculum ejus terrenum deserit, ac in *Aerem*, commune illud *Spirituum sensitivorum* & *Vegetativorum* receptaculum, unde olim provenit, revertitur.

MINERALIA etiam ac *Vegetabilia* demum ab *Ignem* destruuntur, itidemque in *Aerem* (partes eorum intelligo volatiles) exhalant. Hic erat locus ubi primum *illas* invenimus, & hic loci etiam exigua temporis Circulatione denuo percipiamus. Jam vero *Hiscæ* ab illo Carcere, in quo *Spiritus* aut § *Formæ* fuerant detentæ ac specificatæ, liberatis, exiguum temporis spatium *illas* simplicitati suæ nativæ ac Universalitati restituit; & in Oceano

Quomodo, in Mineralibus & Vegetabilibus fit.

§ Quid deinde fit de *Forma*; quod in *Aerem* transpirat, ubi novam accipit virtutem.

quasi

22 *De Transmigratione; seu,*

quasi diffuentes, ubi *Influxus coelestes* continuo descendunt, ascenduntq; *Vapores*, (sicut ANGELI super scalam JACOBI) novos inde virtutis impressus, qui se ad Officium aliquod ulterius reddant aptiores, accipiunt.

IN hunc Modum *Natura* nunquam est † Cessatrix otiosa; ac ita cum PLATONE, omnia in Alteratione continua & Fluctuatione versantur: Nihil enim secundum PYTHAGORAM, simpliciter Novum habetur; & Nihil, secundum TRISMEGISTUM, revera moritur; sed omnia transmigrant, ac in aliquod *Aliud* denique mutantur *Corpus*. “Corpora etenim
“ omnia mixta ex *Elementis* effecta
“ sunt; & quæ brevi post tempore
“ in illa iterum resolvuntur.” Ita etiam PORPHYRIUS nos instituit; “nempe,
“ omnem Potentiam irrationalem,

† Mundus nunquam cessat, moritur semper & renascitur; id tantum habet constantiæ, quod divina *Providentia* ab eo nunquam recedit.

“ quamvis

“ quamvis *singularem* aut particu-
“ *larem*, in *Totius* vitam *resolvi*. ”

ADEOQUE, cum § *Spiritus* isti
sint ita parati, materiamque novam
imprægnandi capaces, ac ipsa etiam
Materia sit æque ad hoc appeten-
dum prona, secundum *Axioma* illud
vulgatum, *Materia appetit Formam*,
ut Foemina virum; proculdubio i-
dem, *Spiritus* qui unum animat *Cor-*
pus, potest ex ipsius *Dissolutione*
aliud pariter animare: Quam mihi
persuadeo veram esse PYTHAGORÆ
de sua *Animarum*, sive *Spirituum*
TRANSMIGRATIONE Sententiam,
ac Sensum. Hinc LUCRETIVS ait,

“ *Huic accedit uti quicque in sua Corpo-*

“ *ra rursus*

“ *Dissolvit Natura; neque ad nihilum*

“ *interimit Res.*

§ Quod inde *Spiritus* iterum defluit, ac novum
animat *Corpus*; quæ est verissima TRANSMIGRA-
TIONIS Notio.

SIN

24 De Transmigratione ; seu,

SIN hæc Res non ita se habeat, cognoscere gestio, quid de * *Forma* illa, quæ *Mineralia*, *Vegetabilia*, & *Animalia* pro certo animat, tandem fiat ; ut illorum *Corpora*, quæ mutantur tantum, non annihilantur, silentio prætermittam. Potestne *Spiritus* ille, qui vitam motumque præbet, ac de Natura *Lucis* participat, in Nihilum reduci ? Potestne *Spiritus* iste in Brutis *sensitivus*, qui Memoriam e Facultatibus rationalibus unam exercet, emori ac in Nihilum evadere ?

SI vero dixeris, e contra, quod *Spiritus* suos in *Aerem* exhalant, ibique evanescunt, id omne, pro quo certo, concedit Argumentum. *Aer* enim equidem est Locus, quippe qui secundum LAERTIUM Animabus repletur, ad *Spiritus* illos recipiendos proprie accommodatus ; & juxta EPICURUM, atomis vel corpori-

* Si *Corpora* non annihilentur, multo minus *Formæ*.

bus intelligibilibus, non apparentibus, refertus, omnium rerum habetur Principium. Hic etenim Locus vel in quo expatiamur, avesque volitant, etiamsi proprie sit potius *Aqua* rarefacta, quam *Aer* (ut a magnete illum attrahente satis abhinc sum expertus); nihilominus tamen adeo spiritualis est Naturæ, ut invisibilis habetur; ideoque merito existimetur *Formarum*, quippe cum omnium Corporum *Formæ* ita se invisibiliter habeant, Receptaculum. Effectus ejus tantum audire ac videre possumus; Aer enim ipse nimium est Subtilis, & supra ullam oculi aciem aut Capacitatem. Quid igitur est *Æther*, utpote qui in Regione superiori existit? Et quænam sunt Influentiæ aut *Formæ* illinc descendentes?

PYTHAGOREI olim tenuerunt, quod *Animæ* Creaturarum sunt *Ætheris* Portiunculæ; ac omnes Philosophi *Ætherem* esse incorruptibilem

26 *De Transmigratione ; seu*

fere consentiunt ; & quicquid ita se habet, tantum abest ut annihiletur, quando ex corpore emerferit, quod iuste sibi quandam vendicat *Immortalitatem*.

THESAURI in mare demersi forte, tantum illis qui non possunt eos expiscari, pereunt ; teste recenti nostra apud ANGLOS Expeditione. *Spiritus* non perit ; sed in *Aere*, sphaera ipsius naturali, ubi novas obtinet vires ac Vigorem, perpetuo movet. In *Aerem* ita transit *Spiritus*, veluti Amnes in mare defluunt.

“ *Omnia mutantur, nihil interit :*

“ *errat & illinc,*

“ *Huc venit ; hinc, illuc, & quos-*

“ *libet occupat Artus*

“ *Spiritus, &c.*

Ovid. Metam. Lib. XV.

Non-

NONNE autem Animalia *Spiritus sensitivum* æque ac *Corpus*, in Generatione, conferunt? Quomodo igitur *Forma* descendit?

CONCEDO, quod illa *Spiritus specifici* portiunculam quandam convehunt; hoc tamen non obstat, quin, sicut *Corpus* pabulo, in quo continetur *Spiritus* Portiuncula, sustentatur; & sicut *Spiritus animales*, perpetuo effluentes, novorum influxu supplentur, ac sublevantur, *Universali*: ita etiam in ipso Generationis Opere, æque ac post factam Generationem, *Spiritus* hic *specificus* usque adhuc amplificetur, & ab illo *Spiritus* generalis si-
ve *Universalis* multiplicetur Influxu. Jam vero hoc minus

Objectio.

Quod Animalia *Spiritus sensitivum* in generatione conferunt.

Respondetur.

Quamvis *Spiritus Specifici* Portiunculam convehant, veruntamen *Spiritus Universalis* co-operatur.

Modus, quo *Spiritus Universalis* cum *Specifico*, in generatione animalium coalescit.

28 *De Transmigratione ; seu*

aut magis, pro *Spiritus specifici* activitate, præstatur ; qui cum sit de Natura Lucis, *sui* simile majori aut minori vigore semper attrahit : haud absimiliter quam *Lampas* jam accensa, quamvis nondum in Flammam excitata, cujus Fumus aut Effluvia *lumen* aliquod propinquius pertingunt, *idem* ad se attrahit, & ex eodem a se distante fit illuminata ; & quanto potentiora habentur Effluvia, tanto Majorem lucis proportionem attrahunt. Lux enim cum luce naturaliter coalescit, ac statim, ut ignis cum igne, adunatur : ac Animalium etiam *Anima* (*Rationali* tantum excepta) sunt Lucis cœlestis tot revera Radii.

HINC porro evenit, quod inter Homines, Equos, ac alia Animalia magnam invenies differentiam ; ex quibus aliquorum Progenies vitæ plena semper apparet, ac totus veluti *Spiritus* ; dum interea *Stirps* aliorum semper crassa, segnis & quasi

semi-animata evadit. Ad hunc modum in Plantis etiam variis accidit; quod omnis ubique *Hortulanus* experientia compertam habet: nonnullas enim ejusdem speciei magnum, aliasque minimum in eodem solo proferre Incrementum, reperies. Jam vero nullam mihi videor videre Rationem, quare *Spiritus Universalis* non bene cum *Specifico*, tam in ipsa Generatione, quam post factam, coalescat. Itidemque cur non in illa *Animalium* æque ac *Vegetabilium* Productione eveniat? Nam etsi *Spiritus* ille Vapori humido insit per terras latenti, ut antea paucis innui, ac magis aut minus copiose, secundum *Formæ* activitatem, imbibitus; ita etiam fusius in *Aere*, propria sui ipsius Sphæra, & intense magis habetur: *Spiritus* enim *Universalis* illic principaliter sibi locum tenens, omnes *Universi* partes per-

Quod *Spiritus Universalis* est in *Aere*, quam alibi, copiosior.

30 De Transmigratione; seu

permeat, ac adest. *Natura* illa semper parata, semper in propinquo, quæ *Materiam* ullatenus *Dispositam* vivificet animæve.

OMNIUM fere
 Quod *Spiritus Animalis* adaugetur in *Animalibus*.
 hominum Intellectui manifestum est, quod *Spiritus Universalis* animalem ab ipso *Partu* multiplicat; nam illa *Spiritus animalis* quæ Infan-
Portiuncula, haud aliter magnitudini virili *Motionem* præbere sufficeret. Verum autem, mea quidem *Opinione*, nobis liceat, pari ratione, æque *Corporis* accretionem & incrementum, ac *Spiritus* illud opus denegare. Necessè est ut omnes ubivis locorum *Homines*, qui unquam *Aeris* boni commodum, ac mali incommodum norunt, hanc *Veritatem* fateantur. Quantas enim infirmi & languescentes ex *Aere* salubri vires recolligunt, & novum assequuntur *Spiritum* ac *Vigorem*? Quam languidi vero ex insalubri, ac valetudinarii evadunt *Homines*? ET

ET hoc ita optima se habeat ratione ; *Spiritus* enim *animales* Principio aereo imbuuntur ; ut abhinc liquido constat : quia, dum *Spiritus* isti, per intimam cum *Aere* Unionem, *Corpus* incolunt, *Corpus* illud sanum ac dulce conservatur ; *Aere* continuo influente, novas Vitæ copias adhibente, ac toti Machinæ recentem indies quasi conferente Motionem : quando autem, e diverso, *Spiritus animalis* semel hinc discesserit, deinde *Corpus* ex illius Communionis Defectu statim putrescit foetetque. Unde ANAXIMENES *Spiritum* ac *Aerem*, ut *Synonyma*, libere pronunciat.

RATIO *Aeris* maligni ex noxia *Humorum* Aqueorum, aut Sulphureorum, qui Influentiis cælestibus per adhæSIONEM suam incommodant, *Vaporum* Crassitie oritur. Cum primum *Vapores* enim *Arsenici* multipli-

Vaporum Sulphureorum in *Aere* Fluctuantium perniciēs ; quia *Pestem* producant.

32 *De Transmigratione ; seu*

tiplicati fuerint, *Pestem* pariunt ; utpote quæ magis aut minus est Mortalis, prout isti vel increſcunt vel in meliores decreſcunt *Vapores*. Quam infaustus & funestus erat Locus iste, quem VIRGILIUS nobis describit ;

“ *Quam super haud ullæ poterant impune*
“ *volantes*

“ *Tendere iter pennis ; talis sese Halitus atris*

“ *Faucibus effundens, Supera ad convexa*
“ *ferebat.*

“ *Unde locum GRAII dixerunt nomine*
“ *AVERNUM.*

EXHALATIONES huiusmodi, nimirum sulphuræ, plantas fructusque tam male quam *Animalia* destruunt ; cum *Plantæ* nuper essent cælitus arefactæ, ac *Poma* maculis vel ad Cor usque cæruleis aspersa, in anno illo morbifico LONDINENSIBUS

Methodus *Pestem*
præsciendi.

fatali, ubi PESTIS impetuosa sævierat. Notitia quorum *Symptomatum*, ex inspectione Viscerum *Animalium*,

animalium, potest facile haberi ac prævideri; pariterque per Remedia penitus removeantur *Symptomata*: Quando etenim *Aeris* Impuritas non potest a sensu Olfactus dignosci, et cum Malignitas in *Cutem* exteriorem nullam facit, saltem in primis ejus accessionibus, Impressionem; partes tamen *Animalium* vitales, quæ conjunctissimam ac intimam cum *Aere* tenent Communionem, statim in Apricum proferent, si ulla in eodem *Aere* lateat Infectio; nempe, quæ semper decolorat Partes et putrefacit: nam illæ primo inficiuntur, dein Sanguis corrumpitur, et exinde tandem oritur Ulcus.

HINC, ut opinor, factum erat, quod DEMOCRITUS, cum ob Paupertatem contemneretur, Calumniatoribus suis facere respondit; quod ipse potuit, quodcumque sibi placeret, ditescere: Nam ex hac Observatione, quippe qui per-

Famis cujusdam
Præcognitio.

Ftus

34 *De Transmigratione; seu,*

tus erat Corporum Dissector, *Famem* futuram satis bene præscivit, ideoque *Olivas*, quas potuit, omnes sibi pretio congeffit. *Fame* postea ingruente, *Olearum* Pretium carius effectum est; qua Occasione data, potuit easdem plurimo revendidisse, sibi inde maxime lucrifactorus: Verum autem, *Venditore* illo Infortunium suum ægre ferente, DEMOCRITUS, sui similis, ac semper sibi constans, *Olivas* eodem, quo emit pretio, ei reddidit.

De *Augurio.* DEMOCRITUS idcirco utilem illam Veterum, qui inspectionem in Viscera *Animalium* immolatorum instituerant, Sapientiam collaudavit: ex quorum Constitutione ac Colore, Salutis signa, aut *Pestilentie* indicia fere possunt dignosci; et aliquando etiam quænam *Fames* aut *Copia* inde secutura est. *Augurium* ad hunc modum Observatione prudenti restrictum, & recta ratione debitis
Cir-

Circumstantiis adhibita, fiat homini perquam utile; *Praxis* autem ejus olim inter *Romanos*, uti illa prædicendi Mortalibus Eventus aliquos particulares, et ejusmodi Commenta, satis juste CICERONI ludibrio habita fuit.

OMNES autem utcunque *Artes*, propter stolidas *Im-* *Artium.*
Jactura
postorum quorundam additiones, damnum perpeſſæ sunt; unde fit ut incauti etiam ac inconsiderati Veritatem ipsam, Erroris ergo intermiſti, sæpe rejiciant. Hinc *Artes* ac *Scientiæ* sibi Mortem aut Interitum, perinde ac Partum, asciscunt. Hinc etiam *Ars* illa *Vitrum tingendi* fere amiſſa periit; & tamen mecum reputo, illos quibus otium est, ac suppetit in *Provincia Minerali* Notitia, posse *Sulphur* quoddam a *Metallis* extrahere, quod æque tinget, ac duriora, quam illud *Vitri*, Corpora penetrabit. Sed ut ad
F 2 nostrum

36 *De Transmigratione ; seu,*

nostrum *Aeris* Subjectum, unde digressus sim, nunc redeam.

*Aeris boni
Commodum.*

AER ille bonus, cum *Vita ac Spiritu*, quæ scilicet Beneficia secum affert, a sublimatione *Aquæ* cujusdam levis, *Nitro* volatili acuata, procedit; qui nempe rarefactus, ac influentiis cœlestibus imprægnatus, vitam et vires novas spiritibus *Animalium* pariter ac *Plantis & Mineralibus* donandas devehit.

*Homerus
explicatus.*

Hoc ipsum est, si modo potueris intelligere, illa apud HOMERUM JUNO, quam JUPITER in *Aerem*, cum pondere ad pedes ejus librato, & manibus suis ad JOVIS Cathedram catena aurea devinctis, demisit.

ÆNIGMATIS cujus Sensus hic mihi videtur esse : Nempe quod *Influentia* spirituales a corporibus cœlestibus effluentes, Nimis sunt ad Descensum, sine Corpore, subtiles ; & quod *Aer* ipse est *Corpus*, aut Medium seu Vehiculum,

culum, quod Influentias easdem ad terras devehit. Quamvis autem hæ *Formæ* hoc modo ab *Æthere* continuo effluant, DEUS tamen æternus ille habet earum Regimen ac Dispositionem; & illud minime absque ipsius Providentia, & Directione, effectum est.

Hoc modo, secundum SOCRATIS & PLATONIS sententiam, tria statuuntur rerum Principia; DEUS, *Idea* & *Materia*: DEUS uti Causa efficiens; *Idea* & *Materia*, ut formalis ac Materialis, habentur.

JAM hucusque *Naturam* generaliter, nempe illud inter *Coelum* ac *Terras* commercium, & mutuam quam sibi invicem dant opem, descripsi. Nimirum *Aquæ* subtilem emittunt *Vaporem*, quo *Influentiæ* torridæ diluantur, & *Coeli* eundem principio Vitali vaporem imbuunt, remittuntque illum in regionem ejus nativam, vitæ Privilegio locuple-

Superiores *Naturas* inferiores gubernant.

38 De Transmigratione ; seu,

pletatum. *Enchiridion* Physicæ re-
stitutæ, opus illud incomparabile,
de hisce rebus edisserens, ad hunc
modum eas ingeniose adeo expressit.

“ *Hæc est Natura universæ scala,*
“ *Jacobo Patriarcha in Visione*
“ *revelata ; illæ sunt Mercurii*
“ *Penna, quarum ope, Ipse (Deo-*
“ *rum Nuncius, antiquis mystice*
“ *Dictus) Superum, Inferorumque*
“ *Limina frequenter adire credebatur.* ”

Planetæ Septem
vocantur, *DEI* ;
& quare ? nem-
pe in latiori, non
strictiori, Signi-
ficatione.

Hoc modo *Natura*
Superiores gubernant,
ac *Inferiores* suis Influ-
entiis afficiunt ; Qua-
rum priores, scilicet
Planetas septem, Veteres *Philosophi*,
propter suam ipsorum Excellentiam
ac Munificentiam Mundo huic in-
feriori concessam, nomine [*θεοι*] vo-
carunt : quos etiam nos reddimus
latine *Deos* ; ab *αἰθερα*, ob perpetu-
um illorum Motum. Ideoque,
cum *Æternus* ille dignetur Provi-
dentia

dentia sua semper operi instare pro-
gredienti, putaverunt Nomen [*ὄνομα*]
Omnipotentis maxime convenire. Non
ita tamen quod DEUS ullo proprie
gaudet Nomine (quamvis KIRCHE-
RUS septuaginta duo, in diversis
omnia linguis, Nomina nobis exhi-
beat;) utcunque vero liceat nobis
Majestatem divinam, per ulla ip-
sius *Attributa*, invocare.

Ac proinde nec ipsi
Philosophi (nempe illos
volo, qui titulo illo
revera erant digni) cre-
diderunt, nec tantam

Philosophi vete-
res non omnes,
quos vocarunt
Deos, adora-
bant.

Deorem turbam adorarunt neque un-
quam statuerunt ut colerentur; sed
tantum, propter excellentiam, tum
Res tum *Personas* ita nominarunt.
Sic HOMERUS somnum vocat DEUM,
quando JOVEM impedit, ne *Tro-
janis* auxilium ferat; ac HESIODUS
ipse, in *Theogonia*, infinita fere jac-
tat *Numina*. Quicquid enim est
rei alterius *Productivum* apud illum
habe-

40 *De Transmigratione; seu,*

habetur DEUS : sic *Contentio* facta est DEa fertilis, propterea quod Anxietates, Dolores, Lites, Pugnas, & cætera mala, parit profertque. Ita etiam forte Nomen [$\Theta\epsilon\acute{o}\varsigma$] Nonnullis Heroum ac virorum inter se nobiliorum a Græcis concederetur; ut ANTIOCHO, qui nomine [$\Theta\epsilon\acute{o}\varsigma$] appellatus est; nec tamen, ut exinde adorarentur: Uti nunc Dierum Titulus ille *Majestatis*, Regibus pro more conceditur; quæ cum sit in Abstracto Magna, non habetur Attributum vel *Omnipotent*i nimis humile: & tamen adhuc, cum illos ita Honoris nomine insignimus, non simul inde adoramus.

Ad hunc Modum Deo ipsi placuit in scripturis sacris Magnates nomine *Deorum* insignire; & ita etiam vox Appellativa *Boni*, Anglice [*Good*], unde nomen DEI apud Anglos [*God*] deducitur, a nobis tam bene ad Res omnes præstantiores, quam Personas, applicatur.

Naturali Philosophia. 41

ARISTOTELES enim potuit, argumento ex Motu deducto, unius DEI infiniti Existentiam probare; nimirum idemonstrando, quod oportet *primum* dari Motorem, qui est omnis Motus Causa & Origo; qui est etiam *Immobilis, Unicus, Aternus*, ac *Indivisibilis*: quæ Attributa diversa Argumentis irrefragabilibus comprobavit. Subjectum autem hocce particularem meretur Dissertationem.

Aristoteles ex motu probat, quod unicus tantum potest esse DEUS.

PROINDE tantum hic loci addam; quod, *Philosophia* originaliter a Poetis descendente, illi res Stylo quodam sublimi ac elato tractarent; apud quos nimirum *Collis* omnis erat *Olympus*, & hic *Olympus, Cælum*; *Vallis* omnis, erat *Erebus*; & omnis Princeps, *Deus*. Quodocunque etiam de *Natura* tractarent, eam veluti *Dianam* pulcherrimam, nec minorem
G quam

Quomodo fiebat, ut Philosophi Res multas vocarent Deos.

42 *De Transmigratione ; seu*

quam *Deam* representarunt ; utpote
quam si quis oculis impuris aspi-
ceret, Mortem obiret ; & si quis
eam indecore nudam revelaret, *Tan-*
tali pœnam pateretur. Admirabilia
quæ de *Illa* scriptis dictisque ferun-
tur (nempe quæ Vulgus ignarum
semper male intelligit) *Asiam* ad
eam adorandam induxerunt.

PHILOSOPHI idcirco, cum de pri-
mis *Natura Principiis* aut operatio-
nibus ejus præstantibus dislicerent,
non potuerunt *illa*, secundum Leges
Poeseos, minora quam Deos vocare.
Atque hæc erat, ut comperio, uni-
versalis apud omnes Gentes consue-
tudo ; nominibus tantum, pro Lin-
gua cujusque regionis varia, diffe-
rentibus : sed Res ipsa semper eadem
remansit. Hinc ortæ sunt *Deitates*
illæ ; scilicet HOMERI, *Oceanus*, &
Tethys ; ORPHEI, *Ouranos* & *Vesta* ;
ROMANORUM, *Coelus* & *Terra* ; Pater
ac Mater *Deorum*, id est, Rerum
omnium Formale ac Materiale Prin-
cipium.

cipium. Quod ad operationes etiam Naturæ spectat, de *Rhea* nobis narrant, a qua *Neptunus*, *Pluto*, ac etiam vel *Jupiter* ipse Originem traxit. Nam *Spiritum* Universalem in Aquam defluentem vocabant *Neptunum* (a Nando, ut ait Cicerō) Terram intime penetrantem; Ubi Thesauri inveniuntur, *Plutonem*, a voce [πλούς] significante Divitias; ac dum in Aere molli fluctuat, *Junonem*, a juvando; Omnia enim ex Aere vivunt: & quoniam in se *Spiritum* igneum continebat, qui Materiam aptam digerens, fiebat *Metalum*; ideo Naturam metallicam vocabant: porro denique per *Jovem* (si non acceperis ut *Hyperbolen*, quippe quod non est hic *Jupiter* ter optimus maximus, non omnino *Persona*, sed *Locus* ipse) *Coelum* Empyræum intelligitur; illud enim, cum esset prope *Majestatis* divinæ Solium, haud improprie, per *Metonymiam*, ipsius nomine, qui

44 *De Transmigratione ; seu*

illic sedet; vocabatur. Jam vero hæc de *Personis* ad literam Poetarum intelligere, est longe infra vel ipsam Hominis vulgariter docti Cogitationem; crassam adeo refutare *Opinionem*, Nihil aliud esset quam ad Turbam frustra scriptitare: Non enim digna est ut contra hanc stultitiam quis attollat Pennam.

OMNIA hæc a *Rhea* effluere dicuntur, *HESIODI Chaos* solum in-nuente, ac *Abyssum* illam tenebrosam, quam *Genesis* sacro-san-cta dicit esse inanem ac *Vacuam*; quoniam omnia ex hac Materia imprimis facta erant, quæ postea ab informante quodam *Spiritu* lucis * creato divisa fuerunt statim ac distincta; nempe qui Partem maxime subtilem in Regionem altissimam, quo *Materia* Corruptibilis ascendere non potest, elevavit.

* *Creatum* dico, quia hic *Spiritus Lucis* quarto die in *Corpus Solis* contrahebatur.

REGIONEM hancce Philosophi *Em-
pyraum*, *Jovem*, aut *Coelum* super-
cœleste vocarunt. Atque ad ulteri-
orem Operationum Naturæ * Des-
criptionem, narrant nobis Fabulam
Thetidis domum *Vulcani* ex *Ære*
fulgenti factam adeuntis ; quo pacto
Vulcanus cum e Cœlo detruderetur,
in gremium ejus dilapsus est ; &
quomodo illa obscura veste induta
conscendit *Ætherem*, ut *Jovem* vise-
ret ; qui benigne adeo eam excepit,
ut prope seipsum *Thetidi* locum
daret. Hinc est illud *Assyriorum*
Symbolum *Adad* & *Atargates* ;
primo *Solem*, cum radiis deorsum
inclinantibus, ac altero *Terram* ad
eosdem accipiendos paratam, re-
presentante.

TUM etiam denuo, quod ad
Principia illorum de Natura attinet ;
hæc est *Mens* illa & *Aqua* ANAX-
AGORÆ & THALETIS ; *Anima* Mundi,

* *Naturæ*, in *Ascensu* suo ac *Descensu*, Descri-
ptio.

46 *De Transmigratione; seu*

quæ Partes ejus omnes animat, a ZOROASTRE, PYTHAGORA, HERACLITO, PLATONE & ZENONE toties memorata. Ita etiam se habet *Vesta* Illa & *Jupiter Scytharum*, ut ab *Herodoto* referuntur; ita *Ur*, id est, *Lux* aut *Ignis Chaldaorum*; ita *Aqua* illa *Persarum*, quam Vulgi præ crasso Errore, coluerunt; ita *Ignis* & *Aqua* HIPPOCRATIS, quæ potuerunt Omnia præstare; ita etiam *Aetes* HESIODI, qui filiam *Oceani* duxit Uxorem; ita quoque *Ignis* ille, quem aliqui cum *Sole* synonymum faciebant; ita iterum *Aer*, quem *Venerem* vocabant, *Virginem*, quia non specificatum; & denique ut verbo dicam, *Mysterium* illud, quod Veteres industria maxima & Arte oculos vulgares celare conati sunt; nominibus variis idem vocantes, *Hieroglyphicis*, *Ænigmatibus*, ac *Fabulis* obscuris adumbrantes, adeo ut ne fieret unquam Vulgo *Commune*; ita tamen utcunque, ut Industrii studio ac labore

bore investigari possent, et notitiam ejus consequi.

UT enim ESDRAS Libros suos Sapientiae habuit, quos nemini licuit nisi peritis solis inspicere; ita etiam *Magi* Philosophiam suam habuerunt occultam, quam propriis Doctrinae Filiis, vel *Cabalistice*, vel Stylo quem Vulgus minime intellexit, tradiderunt. Ad hunc Modum PYTHAGORAS et ARISTOTELES secretam sibi vendicarunt Philosophiam, quam particulares quosdam Discipulos tantum docuerunt, nempe quorum Ingenium ac Mores satis bene comperta habuerunt. Quamvis autem ARISTOTELES *Acroatica* sua in lucem edidit, attamen tali usus est Stylo, ut ALEXANDRO narrat, quod nulli nisi qui audirent eos de illis differentes, possent intelligere: scilicet *illa* modo adeo difficili Intellectu erant expressa, ut hinc procul arceretur *Vulgus*. Nihilominus tamen cum *Vulgares*
isti

48 *De Transmigratione ; seu*

isti nacti essent occasionem *Fabulas* veterum inspiciendi, postquam illicitè ab *Hippaso*, *Hipparcho*, & *Empedocle*, ac huiusmodi hominibus cderentur, hæ *Fabulæ* cito fiebant ipsis offendiculo (Scandalum autem erat acceptum, non datum) & exinde in *Idololatriam* inciderunt.

ORIGO cuius *Idololatriæ* (unius * speciei saltem) potuit, ut RABBI MAIMONIDES ait, a Stellarum Cultu descendere; sed pro certo non, ob hanc rationem quam ipse tradit, nimirum, a fursum tollendo oculos ad Cœlum, et earum splendorem aspiciendo, illas ut DEI *Ministros* adorarunt. Per *Stellas*

* Unius *Speciei*, dico, nam variæ fuerunt *Idololatriæ* Partes; ac earum diversæ, unde profluxerunt, *Origines*: quippe cum Stellarum Cultus omni *Idololatriæ* Originem non præbuerit; pleræque enim fere omnes Nationes diversas adorarunt *Deitates*. *Scythæ* Ventum, ut *Deum*, coluerunt; quippe qui (ut fertur) illum Vitæ causam asserunt. *Chaldæi* Ignem coluerunt; *Perseæ*, Aquam; *Romani*, Terram, sub nomine *Vestæ*; *Ægyptii*, Animalia & Insecta; ac omnibus fere Nationibus erant *Heroes* sui, in numerum *Deorum* relati.

non

non potuit *Fixas* innuere ; pari
etenim Ratione licuisset iis æque *Gre-*
gem Ovium coluisse ; neque Splen-
dor earum extat considerabilis : sin
Planetas voluit, quomodo fit, ut
Saturnus, qui est Planeta tenebrosus
& obscurus, ac vix etiam visibilis,
& qui segniter adeo movet, habeat
tam præclara de se, supra cæteros
Planetarum, & vel *Solem* ipsum,
enunciata ; quippe cuius Vita *Ætas*
aurea existimabatur ? Hoc non po-
tuit ab externa rei Apparentia, quæ
omnimodo Populum captat, eve-
nire. Hoc itaque apud istos nul-
lum valuit esse *Adorationis* Argu-
mentum ; sed hoc de alia re aliqua
sub Homonymia *Saturni* dictum
erat ; nempe quæ plurimi æstiman-
da est, a *Magis* bene intellecta, ide-
oque non adorata ; etiamsi Populus
eam penitus ignoret : in quorum
beneficium *Res* hujusmodi pretiosæ
nunquam statuebantur, neque etiam

50 *De Transmigratione; seu,*

Stoicorum, qui in hac *Re* nugas egerunt egregias.

De Veterum
Mysteriis.

V E R I T A S in hoc solo sita est: *Metaphora* & *Allegoria*, ac abstrusa quam acceperunt Veteres *Methodus* obtegni suam in Philosophia naturali Notitiam, ostendunt, quod mentibus maxime elevatis calculatae erant; nempe quarum *Conditio* felix, otium ac *Opportunitatem* suam ipsarum *Contemplationem* in *Certitudinis* experimentalis satisfactionem promovendi, concessit. Unde Homines illi periti sensum de *Jove Saturnum* expellente, de *Martis* & *Veneris* Unione, de *Saturno* Liberos suos devorante, aut de [$\kappa\rho\phi\omega$] Filium suum *Sadidum* absorbente, vel *Atalanta* fugiente, &c. quam optime cognoverunt. Cognorunt quod haec omnia non de *Personis*, sed *Rebus*, efferebantur, nec sunt omnino *Immoralia*: quantumvis barbaram *Peditanei* nonnulli eorum dederint

dederint Rationem ; qui cum scripta sua adeo Literis *Græcis* ac *Hebrais* obleverint, Hominem aliquem, præ farragine quam tradunt, ad *Linguarum* illorum usque ad nauseam pene provocarent.

J A M B L I C U S nobis de P Y T H A G O R Æ Symbolis narrat, quod absque recta eorum Interpretatione, sicut *Fabulæ* stolidæ ac futes, apparent ; sed rectius explicata, sensum nobis admirandum, nec minorem quam divinum *Apollinis Pythici* Oraculum, detegunt. Verum autem, *Hæc erant Arcana Sapientum. Nam quæ Sacerdotes condita in Arcanis habent, nolunt, ut Veritas ignota sit, ad multos emanare ; Poenâ iis adjecta, qui ea in Vulgus proderent, ut inquit DIODORUS.*

J A M vero quod omnium gentium Philosophi Quod omnes Philosophi veteres, qui de Natura mystice tractarunt, Rem unam eandemque sub Ænigmatibus diversis intellexerunt.

52 *De Transmigratione ; seu,*

qui veram habuerunt de *Natura Mysteriis* notitiam, rem eandem sub larvis diversis aut figuris intellexerunt ; hoc evidentius a *Symbolo* quodam *Ægyptiaco* secundum *Astrologiam Chaldaeam* & *Mythologiam Græcam*, explicando apparebit. Etiam si a me non sit interea expectandum, dum satago tantum honorem *PYTHAGORÆ* latentem resuscitare, ut ipse Legem ejus de *Taciturnitate* sacram secretamque ullatenus violarem ; aut ut in Lucem publicam *Arcanum*, quod communicationi privatæ Amici vere intimi solummodo est idoneum, prostituerem. At at satis abunde, quod ad meam ipsius Assertionem vindicandam sufficiat, proferam.

ÆGYPTII proinde, in Symbolis suis, *Mercurium* solebant juvenilem depingere, *Alis* ad Pedes ejus & caput affixis indutum, cum *Caduceo* in manu sua fer-

Symboli cujusdam
Ægyptiaci Explicatio ;

Secundum——

pentibus duobus complicato; nempe quæ omnia Numerum illum Magicum, *Septenarium* scilicet, de notant, &c.

CHALDÆI, in Astrologia sua nos certiores faciunt; quod *Mercurius* est ejusdem Naturæ cum *Planeta* illo, cuius gaudet conjunctione; quod si coeat cum Malevolo, est Malevolus; si cum Benevolo, Benevolus; & quod semper *Solem* sequitur.

*Astrologiam
Chaldæam.*

GRÆCI, in Mythologia sua, nobis indicant *Mercurium* fuisse Deorum Nuncium, solitum pro re nata ab uno ad alium transire, ac se etiam *Furem* præstitisse Egregium, &c. Jam vero hæc tria ejus *Officia* nihil aliud nisi diversi Rem eandem exprimendi habentur Modi; idque prout vario Nationis singulæ Genio ac Dispositioni placuerit.

*Mythologiam
Chaldæam.*

ÆGYPTII Artem pingendi affectantes, voluerunt suam
Naturæ

Ægyptiacam.

54 *De Transmigratione ; seu,*

Naturæ notitiam per illud *Pigmenti* ac *Figuræ* studium communicare ; uti cogitantes hanc Methodum esse Prudentem & Discretam celandi *Vulgus*, quod non eis idoneum aut necessarium cognoscere existimabant ; sed quod tamen sapientes & Docti labore ac Industria, sine quibus *Arcano* tali omnino indigni forent, consequi possent. Cujusmodi *Praxin* nonnulli ad hunc usque diem sequuntur ; uti, in *Libro Philosophiæ* muto, in *Gallia* olim edito, nuper vidi, ac etiam ut in illis *MAIERI Emblematis* videre licet.

Chaldæam. *CHALDÆI* ; nempe qui omnium obnixissime *Stellarum* motum, æque diurnum ac annum ; imo illarum *Retrogradationem* pariter ac *Progressionem* ; & ut verbo dicam, omnem Corporum cælestium *Oeconomiam* observarunt, hinc sibi amplam vendicarunt Materiam, ut sub *Allegoriis* omnem suam *Naturalis Philosophiæ* Notitiam
mystico

mystico quodam, de Motione, conjunctione, Oppositione, & *Planetarum*, modo, celarent; ut nonnulli nunc dierum proposita sua secreta, sub *Negotii* cantu ac larva fraudulenter obumbrant.

GRÆCI autem, quando hæc *Græcam*. doctrina ad illos a PYTHAGORA, & aliorum paucis, qui in *Ægyptum* apud Sacerdotes, ingeniosi nempe illi ac inventione luxurianti abundantes, Itinera sua fecerunt, adduceretur; non ita crassam & silentem *Symbolorum*, quæ vocabant *Hieroglyphica*, Methodum approbarunt: Quapropter omnem suam de hisce Rebus Notitiam more *Poetico* ac fictitio, easdem *Historiis* miris, ac fabulosis *Deorum* & *Deorum*, Virorum ac Fœminarum, Cœli & Inferni commentis adumbrantes, aliis communicare studuerunt; in quibus peragendis vix ullam ingenio suo fertili restrictionem posuerunt, aut ullam vel etiam Virtutis ceu Decoris regulis præbuerunt Limitatio-

56 *De Transmigratione; seu,*

mitationem : tantus est Furoris Poetici *Enthusiasmus* ! Aliquando autem Mores Bonos *Mythologia* admiscuerunt ; sed aliis pro re nata vicibus, ipsi neque *Coelo* nec *Inferno*, neque Virtuti nec Vitio unquam pepercerunt, ut suam ipsorum Notitiam ac nova in *Philosophia* Naturali experimenta occultius representarent.

Ad hunc Modum, cum in animo illis esset intimam duorum *Corporum* Naturalium exprimere *Unionem* ; quippe quia *Nuptiarum* fructio *Ingenium* aut *Phantasiam* nimis restringeret, ac, veluti sibi visum est, *Desiderium* penitus diminueret ; nihil apud eos potuit invalescere, nisi ut, ad hancce *Unionem* extollendam, *Martis* ac *Veneris* Adulterium in apricum proferrent : Verum enim vero cum essent fabulose hinc a *Vulcani* potestate capti, ac uterque retri ferro impliciti, hoc sufficebat *Philosopho* cuivis satis notum facere, quod ex hac fictione nihil aliud, nisi quam
arctam

arctam inter se hæc duo *Corpora* per
ignem efficerent *Unionem* ostendere,
institutum erat. *Rete* vero hoc non
videtur fortuito aut accidentaliter
memorari ; quippe cum nonnulli
adhuc inter Vivos sint, qui hanc ip-
sam oculis suis (*reticulatim*) viderunt
Operationem. Quanquam, hisce
non omnino obstantibus, ut veterum
Memoriæ *Æqui* aliquid ac Juris fa-
ciam ; OVIDIUS, & Poetarum alii,
qui *Mythologiam Græcam* ex illorum
Philosophis ac *Poetis* collegerunt,
suas ipsorum (*Poetica* nescio quadam
licentia) addiderunt Inventiones ;
quæ nimirum adeo apparenter ab
illis, ut audaces *Apellis* stricturnæ a
Tyronis cujusdam tremulis, facile
distingui possunt.

His itaque præmissis ; *primo*, quid
sit *Mercurius*, paucis ostendam : *se-*
cundo, *Qualitates* ejus notabo : *Ter-*
tio, quomodo Nationes hæc tres di-
versæ in sua illius descriptione, om-
nibus

58 *De Transmigratione ; seu*

nibus rem eandem sub Velis diversis plane innuentibus, consentiunt.

ANTEQUAM vero *Mercurium* illum descripsero, æquum est ut hoc obiter præmittam ; nempe quod Veteres, qui *Philosophiæ* naturalis Studio operam navabant, majorem in *Provincia Minerali*, quam in omnibus *Naturæ* partibus præterea, invenerunt Excellentiam ; ac proinde ad hanc *Provinciam* præcipue intelligendam sese applicuerunt : & per *Mythologiam* suam, magna in hac Scientia innotescere fecerunt Experimenta.

Mercurii
Descriptionio.

MERCURIUS ideo est quod *Chymici* Argentum vivum vocant, & Vulgus *Anglicanus*, *Quick-Silver* ; scilicet *Mundi Miraculum*, aridum & tamen currens ; fluidum, ac tamen non humectans Manum ; imperfectum quoddam & crudum Metallum. Quod ad *Qualitates* ejus spectat, est maxime omnium sep-

tem

tem *Planetarum* volatilis, (ideoque bene cæterorum, quippe qui omnes sunt *Dei*, Nuncius cognominetur) *Forma* cujuscunque fusceptibilis, ac tamen cum nihilo, nisi quod est suæ ipsius naturæ, admiscebit.

A P U D *Ægyptios* secundus existimabatur *Dynasta*, ad Mentem *Kircheri*, aureumque *Deum* vocabant, (ex eo enim *Sol* oritur) : & quatenus *Planeta* sic etiam se habuit ; ac secundum *Vossium* super R. MAIMONIDEM id *Ægyptiorum* Hieroglyphicis, *Stella Deus* exprimebatur. Nuncius erat *Deorum* apud *Græcos* ; *Planeta*, apud *Chaldaeos* : quorum utrique *Planetas* DEORUM nomine donarunt ; & apud *Magos*, qui bene illum intellexerunt, unum ex *Metallis* septem numerabatur.

ÆGYPTII, ut denota- Explanatio
Ægyptiaca,
rent Naturam ipsius indi-
gestam, *Mercurium* depingunt juvenilem ; nempe quem ut *volatilem*, cum *Alis Pedibus* & *Capiti* alligatis ;

60 *De Transmigratione ; seu*

ut *Caduceum* ejus qui miranda operatur, *Serpentibus* duobus illum circum-circa complicatis, representant: Immensam ejus, quam obtinet Potestatem, quando septies acuatur, plane innuentes; quippe quia, sicut *Serpentes Ægyptiaci* pro More suo voraci destruere solebant, ita etiam *Mercurius* tunc temporis fit potens in Dissolutione ac naturali *Metallo- rum* Destructione Triumphator. Hic est *Serpens* ille qui *Comites Cadmi* fabulosos devoravit; & quoniam illi sint, qui non adhuc bene novit, semper ignoret *ille*.

Explicatio
Chaldaea.

CHALDÆI, ut volatilem ejus naturam ostenderent, *Mercurium* reddunt perpetuum *Solis* Comitem; ac ut indicarent illius Mutabilitatem ac Qualitatum diversarum Susceptionem, asserunt *Mercurium* esse de eadem ipsius *Planetae* natura, quocum conjungitur; scilicet Benevolum cum *Benevolis*, & cum *malevolis* malevolum:

volum : id est, cum *Metallo Sulphure* quodam *Arsenico* abundante junctus, assumit sibi eandem *Metalli* illius, quocum conjungitur, naturam, atque ideo fit *Arsenicus* ; cujus Substantia, cum sit venenosa, fatis bene *malevola* cognominetur : sed cum *Metallo Sulphure* quodam puro metallino junctus, mutat exuitque sibi Qualitates istas *Arsenicas* olim assumptas, ac deinde fit *Sulphure* vero & puro *metallino* imprægnatus ; quod nempe propter Excellentiam suam jure optimo cognominetur *Benevolum*.

VERITATIS hujusce solius ad Sublimitatem sibi debitam *Elatio*, vires longe majores ad vanam istam *Astrologiæ Judicialis* Artem refutandum, quam vel CORNELIUS AGRIPPA, vel ullus quem adhuc unquam vidi *Auctor* edidit, conferret ; ac porro maximam præberet rationem, quare aliqui *Planetarum* vocentur *masculini*, quidam vero

62 De Transmigratione ; seu

vero *Foeminini* ; nonnulli etiam *Cholerici*, alii vero *Phlegmatici* audiunt ; & quare *Saturnus* ipse sit frigidus, *Mars* autem calidus, &c.

Explanatio
Græca.

GRÆCI, ut juvenilem ac volatilem ejus naturam exprimerent, *Mercurium* exhibent quasi *celerem Deorum Nuncium* & *Furem* vocant, quia Furto doloso *Apollinis* *Sagittas* surripuit : quo facto Qualitatum suam representant Susceptibilitatem ; quippe qui cum *Sole* junctus, ac aliis acuat *Metallis*, assumit sibi suas, ac illorum Virtutes & Qualitates, etiamq; *ipsis Naturam* suam simul ac *Essentiam* furto surripiciens. *Mercurius* etenim Opus idem *Metallis*, quod *Aqua* communis *Animalibus* ac *Plantis*, præstat : Et ut *Hæc Animalis* aut *Planta*, in se decoctorum, *Naturam* imbibit ; ita etiam *Ille* statim induit ex Imbibitione ipsam *Metalli* secum digesti naturam.

UNDE

UNDE facile intelligatur, quid PYTHAGORAS sibi voluit ; quando ait, se a *Mercurio* Donum accepisse, ut penitus *Anima Migrationem*, ab uno Corpore ad aliud transeuntis, cognosceret. Hic est *Proteus* ille, qui pro re nata *Formas* omnigenas sibi assumit ; sed de hac *Re* sufficit.

NON adeo sum Sensus expers, qui ignorem me contra Torrentem KIRCHERI docti, VOSSII profundi, GALTRUCHII diligentis, BOCHARTI ac NATALIS COMITIS, æque literatorum, & cæterorum de *Collegio* Doctrinæ politioris, Brachia intendisse ; quorum tametsi Memorias revereor, quorum Opera in Honore habeo, quorum *Bibliothecarium* agnosco memet indignum : Nihilominus vero nulla *Doctorum Authoritas* humana debet magis prævalere, quam *Rationes*, quas præbent, naturaliter permittent. Adeo ut mihi videtur, quod plerique fere omnes horum *Doctorum*, alii alios, in eisdem doctis *Erroris antiqui*

64 *De Transmigratione; seu*

antiqui vestigiis secuti sunt; Cujus *Authoritas* sola iis sufficit, qui sunt Notionis hujusce veteris nimis temere tenaces; *Quo antiquius, eo verius*. Quæ tamen *Hypothesis* non semper vera evadet; quis enim ignorat, quod *Tenebræ* in hoc Mundo *Luci* præ-existebant? Quod *Angeli*, antequam *Adamus* crearetur, peccando ceciderunt? Quod *Adamus* ipse vel in *Paradiso* ab *Impostore* illo grandi ac astuto decipiebatur; & ex illo tempore *Cainus*, Homo natus proximus, & *Homicidam* & *Mendacem* se gessit? Qui secum serio perpendit, quam cito *Peccatum* in Mundum prodijt, & quod semper inde Genus humanum Peccato, Errore ac Stultitia obseffum fuerit, (quorum nempe *Vitiorum* vel a Principio se feracissimum adhuc præstitit); quod etiam *Diabolus* Regnum suum ad tantum *Sceleris* fastigium evexit; & quod Error denique *Adamo* longe antiquior sit: Ille, inquam, non facile

facile persuadebitur, ut credat quod quicquid est *Antiquissimum*, ideo debet *Verissimum* haberi, quantumvis pulchrâ Doctrinæ Specie deauratum. Nonne *Dogmata* quædam in *Christianismo* erronea, vel *Apostolis* ipsis coæva, Extitere? Quis igitur potest Ratione sana asserere, quod nuda Opinioni *Antiquitas* probum Veritatis Argumentum habeatur? Quod ad Captum meum attinet, nullatenus cogito æquum esse aut idoneum, ut *Antiquitas* existimetur solum unicumque Factorum *Criterion*; nam oportet nos, non tantum dijudicare quam *Antiquus* sit *Historiæ* Author, sed etiam quam rectæ Rationi *Res* ab illo tradita sit consentanea.

Jam vero Viri illi vere docti, de quibus Sermonem meum supra instituebam, diligentissime quæsiwerunt; ut, ad quamnam *Personas* illæ *Poetarum* Fabulæ

Veterum *Fabule* ad *Res* ipsas, non *Personas*, referuntur.

66 *De Transmigratione ; seu,*

referrent, excogitarent : Quando re vera non sunt omnino *Relationes Personarum* historicæ, sed *Realia* penitus ac vera in *Philosophia* naturali Experimenta ; quantumvis Relationibus quibusdam fabulosis adumbrata, ut omnimodo *Vulgus* laterent : cujus rei unicum *Experimentum* majorem præbebit *lucem*, quam Loquacitas totius Generis humani *λογομαχία*. Cujus etiam Veritatis Explanatio, ut mihi videtur, maximum *Veteribus* Jus faciat, eisdem a Calumnia penitus eripiat, ac Mundo literato majorem paulo (quam antehac factum est) *Lucem* suppeditet : Idq; ita tamen, ut Legem illam *Pythagoræ* sacram non inde transgrediamur, neq; notam *Theopompi* aut *Theodestis* pœnam subeamus.

VERULAMIUS ille nostras insignissimus hanc *unam* ex Columnis fortissimis in suscitanda sua *Instaurazione magna* sibi constituit ; in qua scilicet Vir ille magnus perspi-

cuc

cue vidit, quod *Sapientia Veterum* sub hisce *Mysteriis* obvelata fuit: Cujus *Opinionis* itidem *KENELMUM DIGBEIUM*, omni honore dignum, invenio *Fautorem*. Hoc autem *Opus* erat doctæ *BOYLÆI* honorabilis, æque ac *Gentis nostræ Ornamenti*, *Pennæ* magis aptum ac idoneum.

UT autem ad *PYTHA-* *Objectio.*
GORAM redeamus; po-
testne ulla hujus *Doctrinæ* *Fides* ha-
beri, quæ nimirum docet, quod
Spiritus dissolutione *Corporis* ad pris-
tinam ejus *Libertatem* redactus, va-
leat postea *Corpus* aliud animare:
potestne, inquam, ulli homini *Ar-*
gumentum præbere, ut ideo *Crea-*
tura isti, quam putat *Patris* sui *Spiri-*
ritum animare, *Reverentiam* præf-
tet.

TANTA & pari licet Ra- *Responsio.*
tione *Agrum* illum qui
Patri suo *Victum* produxit quoti-
dianum (nempe in *Naturam* ipsius
assimilatum) honorare; aut *Ventum*

68 *De Transmigratione ; seu,*

(qui Vitæ *Pabulum* illi suppeditavit) æque ac hoc *Animal*, adorare. *Spiritus* enim sensitivus, post Dissolutionem ejus a *Corpore*, non magis est *Patris*, quam *Aer*, quem modo expiravit, unquam erat sui ipsius *Pars* : Nihil aliud ab initio erat, nisi *Anima* rationalis & *Corporis* Ligatura ; quæ quandocunque dissolvuntur, quod ad illa spectat, *Vinculi* Finis statim evadit.

NEMO certe credat hanc Opinionem *Resurrectionis* Doctrinam invadere ; quippe cum illic nullo omnino opus sit *Medio*, ubi nulla dantur *Extrema*. *Spiritus* beati post hanc Vitam proculdubio *Lucis* veste insigniori amicientur ; quoniam illorum est Officium coram PATRE omnium Luminum immenso apparere. *Servatoris* nostri *Transfiguratio* dat nobis aliquem hujusce rei Perspicacitatem ; ubi vero *Caro* & *Sanguis* non possunt intrare, quid om-

omnino *Spiritu Sensitivo* fiat opus.

PUTO autem, quod ^{De Formæ in} Res hæcce potest ad ^{omnibus Corpo-} altiore, quam Opi-
^{ribus Indentitate.} nio a PYTHAGORA jam tradita pertin-
git, Gradum elevari; nam hæc ipsa
Lucis ac *Caloris* Particula, quando a
Corpore suo cujuscunque sit *Speciei*
liberetur, *Materiam* penetrare po-
test; quæ in *Lapidem* inde aut
Metallum forte concre scat, *Vegetabile*
aliquod producat, vel in Matricem
aliquam *Animalem* se insinuet, ac
in illa *Foetus* Generatione co-opere-
tur: *Calori* etenim vitali in omni-
bus, illorum *Specificatione* sola ex-
cepta, est penitus *Homogenea*. Ve-
rum est equidem quod EIRENÆUS
ille magnus dixit; Nihil unquam
occurrit, quod *Virtutem seminalem*
in se continet, duabus rebus diver-
sis applicabilem. Hoc autem de
Virtute Seminali in Corpore aliquo
latente, non libera & soluta, sed
Spe-

70 *De Transmigratione; seu,*
Specificata iam & determinata, pronun-
ciatum est.

Quod hic de quo loquor est
Spiritus Universalis, non opus est
mihi ad *Abyssum* primam & *Formam*
regredi, ut *Materiae* ac *Formae* Iden-
tatem in generali ostendam; (quæ
nempe *Abyssus* postea erat divisa &
secundum *Materiae* ac *Formae* Pro-
portionem distincta) ad probandam
Spiritus in omnibus hisce *Tribus*
Identitatem.

SUFFICIT hic loci indicare, quod
cum *Mineralia* & *Plantæ* (ne me-
morem *Animalia*) sint Hominis
Medicina & Alimentum, in Natu-
ram ipsius Applicatione propria
facile assimilantur, idque tantum
per solam sui ipsius *Spiritus* *speci-*
fici Potestatem: quod *Illa* de sua
ipsius *Materia* & *Forma* esse de-
monstrat, vel *Spiritus* ille alias non
potis esset attrahere, ac in suam ip-
sius Naturam, quod est ei adeo

* re.

* repugnans, convertere. Quod autem est certa *Spiritus* in tribus omnibus *Naturæ* Provinciis *Homogenitas*, hinc liquido apparebit; (si vera saltem hæc fuerint) quod a *Metallorum* in *Cineres* reductorum *Scoria* generantur *Scarabæi*; a *Plantis*, *Volvaces*; a *Fructibus*, *Lendices*; & ab *Animalibus* putrefactis, *Apes* & *Musca*: adeo ut *Vita Animalis* ab omnibus hisce continuo effluit. Porro etiam, ab ulla omnium & cujusque horum trium *Generum Specie* *Lux* ardens ac *Spiritus* igneus potest extrahi; quod fieri non omnino posset, nisi essent *Homogenea*.

MAGNA tamen *Differentia*, quæ inter varias *Creationis* Partes extare videtur, inducit quidem homines nonnullos ut illas *Naturæ* etiam *contrariæ* esse credant. Hoc modo

* Alimentum (ut ait *Aristoteles*) oportet idem esse *potentia*, quod *Res* ipsa augmentata, vel enutrita, est *Actu*.

72 *De Transmigratione ; seu,*

Vulgus vix fidem habeat, quod *Aqua fontanalis* unquam fiet *Lignum, Frondes, Fructus, Ossa, Nervi, Sanguis*, ac omnes *Corporis animalis Partes*. *Philosophus* autem naturalis facile potest discernere *Aquam*, aut *Vaporem humidum*, quæ *Semen* dissolvit, in suam ipsius *Naturam* a *Spiritu Seminis* specifico conversam esse, & mox in *Ramos, Frondes* ac *Fructus* ferentes, germinare ; cuius tamen *Aquæ* Pars crassior inde *Arboris* Magnitudinem aut *Corpus* adauget. Ac ita etiam *Aqua*, quam *Animalia* bibunt, in *Alimentum* convertitur, ac omnibus *Corporum* Partibus communicatur ; utpote qua omnia crescunt & ad *Tempus* usq; determinatum adaugentur. Ad hunc modum omnes totius *Universi* Partes ad se invicem *Cognitione* quadam per commune *Spiritus* ejusdem universalis *Vinculum* referuntur ; quem nempe *Spiritum* *PARMENIDES* in *Ideis* suis celebratis vocat

cat *Unam illam Ideam*, quæ singularium omnium habetur Fundamentum, ex qua nempe, tanquam ex *Glomo* quodam, tota *Individuorum* Cohors, quasi *Tela*, contextitur.

SPIRITUS ergo hic *Universalis* in Particularibus quam plurimis residens, est eorum omnium Adminiculum & Fundamentum: & qui etiam est integre ac omnimodo simul *Unus*; quanquam Distinctionis ergo, ac ut melius nos invicem intelligamus, eundem in tria quasi *Capita*, quæ dicuntur *Genera*, & in *Species* fere infinitas, quæ *Particularia* habentur, dividimus.

AD hunc modum videmus *Naturam*, quamvis illa sit *una, pura, & simplex*, CREATIONI tamen toti beneficam esse, & continuo *Vetera* pereuntia, *Novorum* quasi *Dono*, supplere. Hoc etiam modo videre licet, quod absque DEO, *Naturæ* ipsius Governatore, nihil possumus vel in hoc Mundo efficere.

74 *De Transmigratione ; seu*

“ O *Sapientia* illa æterna ! Quam
 “ præstantissimæ sunt *Operationes*
 “ divinæ ! Quam multiplex habe-
 “ tur divina illa *Bonitas* ! Cujus
 “ *Sapientia*, *Potentia* & *Amor*, non
 “ minus in *Conservatione* quam
 “ CREATIONE Mundi, manifestan-
 “ tur. Si modo *Mens* divina *Na-*
 “ *turam* paucis adhuc Momentis
 “ reprimeret, *Machina* hæc delicatula
 “ *Spiritu* omni foret privata ; to-
 “ tus Terrarum Orbis *Frigore* quo-
 “ dam æterno & *Tenebris* spissis,
 “ ac *Morte* perpetua obtorpesceret ;
 “ *Res* omnes retro statim in primam
 “ earum *Massam*, *Chaos* & *Abyssum*
 “ quandam obscuram ruerent :
 “ nunquam iterum renovandæ, nisi
 “ *Spiritu* illo, qui primus *Tenebras*
 “ exulantes, *Aquas* nimirum sepa-
 “ rando, & in Partibus suis maxime
 “ depuratis (ad *Regionem* supernam
 “ evectis) *Spiritum Lucis* accenden-
 “ do, dissipavit. ”

Quo-

QUOCIRCA *Æterno* illi sint infinitæ, per *Spiritus* Hominum puros ac *Angelorum*, Laudes.

QUI vero forte putet me, *Animalia* Dedecore ullo affecturum esse; supponendo, quod *Spiritus* ille, qui modo vile aliquod *Vegetabile* aut *Metallum* ignavum animavit, posset, *Corporibus* istis relictis, *Vitam* ac *Motionem* inde *Animali* præbere; Errorem ejus facile percipiet, cum secum perpendat, quod *Res* illæ, quæ *Durationis* longissimæ sunt, omnium præstantissimæ ac nobilissimæ æstimantur. Jam vero videmus quod *Vegetabilia* multa, & *Res* omnes *metallicæ* Compositionis, *Animalia* temporis *Duratione* longe superant. Præterea etiam omnia *Valorem* sibi maximum ac *Dignitatem* ab *Utilitate* accipiunt: jam vero tametsi *Bestiæ* diversæ ac *Volucres*, tum ad *Alimentum*, tum ad *Voluptatem*, perquam *Utiles* habentur;

Formæ in Animalibus, Plantis, ac Mineralibus Comparatio.

76 *De Transmigratione ; seu*

antur ; nulla tamen harum absque *Vegetabilibus* omnino sustentantur ; neque ullum penes est *Hominem*, absque *Metallorum* ope, vel *Ter-ram* arando colere, vel *Mare* navigando prorsus scindere. At at hoc est Sermonem instituere potius *Mercatori* similem, quam *Physiologo* ; ideoque prætermittam.

SPIRITUS ille videtur mihi nobilissimus, qui *Materiam* passivam, quæ continet eum, ita digessit, ut valeat ipsam contra omnes *Elementorum* impetus defendere : Ac, e contrario, *Spiritus* ille videtur mihi omnium maxime imbecillis & ignavus, qui *Corpus* ejus quam citissime dissolvi pro Intentione sua permittit. Jam vero & *Vegetabilia* & *Animalia*, utraque in Flammis pereunt ; sed non ita etiam *Metalla* : ac proinde *Vires Virtusque*, quibus fruuntur cuivis Oculo visibilibus, *Præcedentiam* sibi merito concedunt. Verum si modo *Metallorum*

rum Corpora dissolvi possent, ac eorum *Spiritus* liberari, uti in *Seminibus Vegetabilibus* a nobis cernitur, tum demum *Excellentia* eorum foret manifestissima. Qui unquam vide-

rit * *Lumen* illud perpetuum, ad quod per *Dissolutionem* sublimate fuerunt, *Ille* novit

De *Luce* perpetua
ex eisdem effecta,
& de magna illius
Difficultate.

bene quem in hac vita *Locum* merentur; in qua præstanda, si *Operatio* esset æque facilis ac *Ratio* est evidens, *Ingeniosorum* Nemo hac *Arte* indigeret. Quod ad me attinet, ingenue fateor memet esse solummodo *Un Croyant*, scilicet unum qui credo; & tamen qui non valet *Arcum* tendere, fortasse adhuc queat *Alteri* Intentionem ad *Scopum* dirigere. Quocirca, ad hoc præstandum, ut opinor, opus est *Agente Homogeneo*; eoque ab omni Impuritate defæcato, & *metallico Sulphure* imprægnato: quorum *prius* in Domo *Geminorum**,

78 *De Transmigratione ; seu
minorum**, & posterius in illa *Arietis*
per benignas *Librae* & *Aquarii* Influ-
entias, inveniuntur.

I N T E R E A tamen nemini liceat,
præterquam felici, hoc opus susci-
pere. Illi nimirum, cui vacat a
Turba & Tumultu clam recedere,
ac ea *Ruricola* apud HCRATIUM
Tranquillitate frui, videlicet

“ *Beatus ille, qui procul Negotiis,*

“ *Ut prisca Gens mortalium,*

“ *Paterna Rura bobus exercet suis,*

“ *Solutus omni sænore ; &c.*

HUIC Mentis Immunitati neces-
saria est *Naturæ* fere omnis Notitia ;
copiosa *Rerum* Fortuna ; sapiens
ac bene doctus, instar omnium, *A-*
micus. “ *Qui publicis Honoribus*
“ *Et Muneribus funguntur, aut*
“ *etiam privatis Et necessariis Oc-*
“ *cupationibus jugiter incumbunt, ad*

* Hic Sermo tantum illis, qui non intelligunt,
videtur *Barbarus*.

“ *summum*

“ summum hujus Philosophia culmen
“ ne contendat: Totum enim Ho-
“ minem illa desiderat, Inventum
“ possidet, Possessum ab omni serio
“ & longo Negotio vindicat, cetera
“ omnia aliena reputans & flocci
“ faciens.

Hoc idem est Impedimento mihi
Sempiterno, aliisque omnibus, qua-
lem me profiteor; qui ad quoddam
Operæ Quotidianæ Negotium totus
fere incurvatus sum; *Me miserum!*—

QUALIFICATIONES ergo
supra dictæ quam optimo Jure cen-
seantur perquam necessariae; quippe
cum, præter Animi boni *Elegan-
tiam* & acutum Mentis *Ingenium*,
Labor etiam in hac Re *Herculeus*
requiritur:

—Non viribus ullis

Vincere, nec duro poteris convellere ferro.

Opus enim adeo difficile habetur, ut
nobis refert HOMERUS; quod *Mars*
a Filio *Neptuni* per Menses tredecim
in

80 *De Transmigratione; seu*

in *Loco subterraneo* & caliginoso
incarceratus, vix potuit tandem Aux-
ilio *Junonis*, quamvis ab *Hermete*
ipso adjunctæ, in *Libertatem* emitti.
Cujus nimirum *Sensus*, cum tibi
dixero *Martem* esse *Junonis* Filium,
ipsamque *Naturam* esse *Metallicam*,
magis obvius apparet, quam ut
ulla egeat *Explanatione*: nimia enim
Verborum Oppressio *Menti* Homi-
nis ingeniosi nauscam creat.

JAM eo deventum est, ut omnes
contra hujusce Opinioni PYTHAGO-
RÆ Fundamentum, & quod est Su-
peradditum, *Objectiones*

Obiectio
prima.

removeamus: *Imprimis*
autem forte quærat;

Quomodo igitur apparet, quod
Corpora Coelestia Influentiam aut
Spiritum Universalem *Terræ* imper-
tiunt? Cur etiam secundo

Obiectio
secunda.

Terra ipsa ab *Initio* non
Semine sufficienti, quod
omnes perpetuet *Species* ad Mundi
Finem usque, imprægnetur?

QUOD

QUOD *Corpora Coelestia* *Responſio*
prima.
 emoveant transmittuntque
Calorem, & videmus pariter ac sen-
 timus: Imo hic *Calor* ultra *Tropicos*,
 adeo est intensus ac potens, ut apud
 nos *Vitro* concavo collectus, *Ar-*
gentum eliquabit, idque more magis
 extraordinario quam *Ignis* ullus
Culinaris præstare valet. Unde ME-
 CHUNGUS affirmat; quod nullus
 est *Ignis Artificialis*, qui tantum
 potest *Calorem* præbere, quantum
 Ille qui a *Coelo* descendit *Ignis*.
 Cernimus *Insecta*, quasdam *Species*
Animalium, paucis diebus in locis
Aqueis ab illo generata. Atque e-
 tiam ista quæ pro *Animalibus* ha-
 bentur; uti *Ranae*, *Buſones*, & vel
Mures ipsi, quorum Generatio est
Æquivoca, eodem More producun-
 tur; quo pacto, *Vegetabilia* etiam
 crescere ac adaugeri exinde perci-
 pimus.

TIMÆUS ille *Locrensis* ait, quod
 DEUS *Animas* longe lateque dis-
 M pergit

82 *De Transmigratione; seu,*

pergit, id est, *Formas*; quarum aliqua per *Lunam*, & nonnullæ per alios *Planetas* ac *Sydera* diffusæ, creaturis infunduntur. Cui nimirum *Sententia* ARISTOTELES etiam plane assentit, quando ait, asseritque; *Solem* ac *Stellas* alias esse *Causam universalem* omnium Rerum efficientem, statuitque *Accessum* eorum & *Recessum* Generationis ac Corruptionis *Causas* haberi. Si vero Res ita sit, quid opus est * *Elemento* quodam *Ignis*, supra *Aeris* Regionem? Sed opinor scilicet illic *Ordinis* Gratia solummodo locatum esse.

De Spiritu. JAM vero necesse est, ut
 Universali. hæcce *Virtus* quæ tantæ
 Rerum Varietati ministrat,
 sit etiam in sua ipsius Natura *Generalis* & *Catholica*, aut aliter tot variis ac diversis *Individuis* subservire non valeret. *Specificatio* tamen ejus, a *Particularibus*, naturaliter procedit.

* *Aristoteles* tenuit, quod *Ignis Elementum* supra *Aeris* Regionem daretur.

Videmus

Videmus enim paululum *Salis* magnam *Materiae* Molem condite, ac *Infitum* aliquod totum *Arboris* Succum in suam ipsius *Naturam* transmutare. Qua in Re facta duplicem observamus *Mutationem*: *Primo*, de *Humore* generali, in *Identitatem* quandam cum illo *Arboris*, mutato; *secundo*, de nova ejusdem *Specificatione*, quæ infertur per suam in *Infitum* illud *Transmigrationem*. Imo tanta est *Fermentationis* Virtus, ut facile possis *Infitum* super *Infitum*, post aliquod ejus Incrementum, inoculare: & quicquid de *Transmutatione* in *Mineralibus* fiat, quotidie tamen in Provincia *Vegetabili* videmus perfectam, vel ad illum Veritatis gradum, ut in multis liceat *Arboribus* extra *Speciem* suam inferere ac inoculare; ut *Cerasa* super *Laurum*, *Pyra* super *Spinam albam*, *Arborem*, &c: Neque aliter in *Animalibus* se Res habet, cujus aliqua

84 *De Transmigratione ; seu,*

Documenta & Instantiæ nullius Hominis latent *Experientiam*.

FERMENTATIO, inquit incomparabilis ille EIRENÆUS magnus, est *Mundi Mirum* ; hujus enim Virtute, ex *Aqua* fiunt *Herbæ, Arbores, Plantæ, Fructus, Caro, Sanguis, Lapides, Mineralia,* & ad Unum omnia. Hanc EPICURUS vocat illam *Atomorum* adoptabilium, ab *Atomis* suis socialibus, Attractionem ac Implicationem ; qua nimirum recte facta, in eandem *Naturam* simul increscunt : & de qua in Posterum Sententia fusius tractabimus.

Quod ad posteriorem *Objectionis* hujusce Partem spectat, scilicet de *Terra* satis *Seminis* in se continente, ideoque non opus est illi ut a *Cælis* aliquid mutuetur ; *illud*, quod jam ad Primam *Questionis* Partem Argumentis protuli, pro *Responsione* sufficiat. Sed ut ulterius pergam.

Quod *Terra*, ex seipsa, est sterilis & ignava, segnis ac passiva, ex
inde

inde facilius videre licet ; si modo, quam infrugifera sint omnia, quæ *Ædificiis* frequentibus circundantur, *Loca*, recte perpenderimus. Nam si *Terra* in se satis *Seminis* haberet, ipsa æque fertilis in *Horto Urbano*, ac *Rustico*, foret fruticesceretque. Sed manifestum est, quod *Defectus Aeris liberi* Accessus, quo nempe solo *Spiritus* quidam *Universalis*, aut *Calor* ille animans, convehitur, *Unica Sterilitatis* ibidem *Causa* habetur.

OB quam, quæso, *Rationem Agricola* vestri, post Annorum aliquot *Arationem*, *Solum* derelinquunt incultum ? Nonne satis inest *TERRE* *Seminis* aut *Virtutis*, quæ ad *Productionem* faciendam constanter permaneat ? Si non sufficiat *Semen* innatum, unde *Idem* de novo accipit ? Oportet, ut vel interne a *Centro*, vel externe a *Coelo*, proveniat : Si a suo ipsius *Centro*, quare *Solis* Accessionem, nempe qui *Vegetabilia* ejus evocet, expectat ? Et quare denuo
Ter-

86 *De Transmigratione ; seu,*
Terra, ubi Solis Influentiæ inter-
rumpuntur, sterilefcit ?

VERUM enim vero nonne T E R R A *foemineum* aliquod *Sperma* in se habeat, ac nonne *Calor* hicce vitalis fit quasi *Masculum* ejus Principium ; quod solum excitet, *Semenque* hoc dormiens a *Potentia* in *Actum* reducat ; ad quam Opinione XENOCRATES ipse videtur inclinari ? Si TERRA hinc, e contra, *Semine* hujusmodi imaginario referta esset, quodocunque *Sol* Radiis suis animantibus onustus appropinquaret, pro certo *Semina* hæc omnia oculis nostris cito apparerent producta ; & quid deinde *Terra* in futurum faceret, ut Anni proxime in euntis *Vegetabilia* suppleret ? *Propagatio* illorum ex sola *Seminis* humi *Projectione* aut *Casu* aliquo, atque eo pacto *Semen* aliud in ejus locum succedit, debilis est & omnino nugatoria : Etsi etenim *Hoc* in *Locis* pluribus sæpe contingat, tamen

men *Experientia* nos docet, quod licet *Herba mala*, antequam ad *Semen* excreverint, eradicentur; vel prorsus *eadem* nihilominus, vel *Alia* pariter noxiæ, cito incrementum, Locum suum denuo suppleant: Et unde *Hoc*, quæso, accidat? Quinam etiam sunt *Semina* ex *Herbis erraticis* ac *Plantis noxiis* natorum *Conservatores*? *Noxias* voco tantum, quoniam rectus illarum *Ufus* nondum satis cognoscitur. Quis enim *Inimicus* clam noctu venit easdemque ferit? Atque ubi *Terrarum* sunt earum *Granaria*?

ATQUI nonne *Volucres* *Obiectio.*
Coeli forte *Semen* projiciant, & exinde crescat germinetve?
Obiectio ista nullam nisi hanc potest
Resolutionem admittere: *Responsio.*
 Nimirum, *Terram* accipe, eamque quo tibi placuerit modo defendas, ita ut aliquem habeat saltem *Aeris* Accessum, & statim invenies *Herbam* nonnullam
 hujus

88 *De Transmigratione; seu,*

hujus vel illius *Speciei* pullulantem.
 “ *Idcirco luce clarius est ac eviden-*
 “ *tissimum; quod a Corporibus coc-*
 “ *lestibus, aut ex illorum Causa,*
 “ *virtus quadam germinatrix emit-*
 “ *titur; quod etiam hac Virtus est*
 “ *Universalis, per Medium Aeris*
 “ *devectus, omnia replens Loca, &*
 “ *diversos, secundum Spiritus illius*
 “ *Copiam ac Locorum Differentiam,*
 “ *Effectus producens: Quod deinq;*
 “ *hic Spiritus Corpore dissoluto, non*
 “ *annihilatur; sed Libertatem sibi*
 “ *nactus, fit agilis, vegetus ac potens,*
 “ *novamque impregnat Materiam:*
 “ *Cujus tamen Natura, ad Loco-*
 “ *rum Diversitatem, variegatur;*
 “ *quemadmodum Aqua Rebus salinis*
 “ *mista, fit salina; & Acidis, A-*
 “ *cida seu Acris evadit.*

Quod Corpora
mutantur tan-
tum, non an-
nihilantur.

JAM Hoc interea tan-
tum abest ne mihi Mi-
rum videatur; ut mi-
rarer inde magis, si Res
aliter se haberet: quip-
pe

pe quod *Corpora* ipsa, quæ solummodo sunt *Spirituum Thecæ* vel *Integumenta*, neutiquam *annihilentur*, cum *Spiritus* illa deseruerint; sed *Figuram* tantummodo externam *Formamque* amittunt. Si enim *Corpora*, ex *Resolutione* sua, penitus *annihilarentur*, omnis aliquo Tempore in *Nihilum* redigeretur *Mundus Ipse*.

NAM cum totus *Terrarum Orbis* ex *Partibus* consistat, ac *Partes* illæ denuo ex *Corporibus* conflentur, inde ut *Corpora* annihilentur, ita etiam & *Partes*, necesse est; atque *Partibus* quotidie hoc Modo subductis, *Machina* hæc tota tandem aliquando in *Frusta* & *Fragmenta*, vel potius in *Nihilum*, resoluta concideret. “ *Verum autem sicut in*

“ *Generatione*, ut inquit EPICURUS,
“ *nulla nova facta est substantia;*
“ *sed substantiæ præ-existentes mul-*
“ *te, quæ novas acquirunt Quali-*
“ *tates, in Unum componuntur:*

N

Ita

90 *De Transmigratione ; seu,*

“ *Ita etiam in Corruptione, substan-*
“ *tia nulla absolute cessat existere,*
“ *sed in plures solum dissipatur sub-*
“ *stantias; nempe quæ adhuc, post*
“ *prioris illius Destructionem, re-*
“ *manent.*

QUAMVIS itaque *Corpora* in Pulverem resolvantur, semper tamen remanet ille *Pulvis*, & *Calore* quodam *Solari* animatus, in *Plantam* aliquam denuo egerminat ; ac deinde hæc *Planta*, *Homini* aut *Bestiæ* *Pabulum* facta, & *Bestia* ipsa iterum *Homini* *Cibus* aut *Alimentum*, in comedentis *Naturam* assimilatur, ac sui ipsius *Pars* magna tandem evadit. Abhinc ergo *HERMES* & reliqui *Philosophorum* affirmant, quod nihil proprie *Moritur* peritve; sed omnia *transmigrant*, ac in aliquod aliud *Corpus* semper * *Existens* mutantur. Adeo ut, si quis hoc *Argumentum* urgere vellet, hoc

* *In Nihilum, nil posse reverti.*

modo posset tam bene *Corporum*, quam *Spirituum* probare TRANS-
MIGRATIONEM : Quippe quia
Mortuorum Corpora, post paululam
Temporis Circulationem, per pau-
cula *Media* transmigrantia, *Viven-*
tibus Alimentum facta sint, ac inde
Alimentum idem Comedentis *Pars*
constituens ipso facto demum e-
vadit.

HUJUSCE Rei Veritatem ÆGYP-
TII, per illud *Serpentis* in circulari
Forma depicti *Hieroglyphicon*, nem-
pe cum *Capite* suo *Caudam* absorben-
te, innuebant : De quo CLAUDIA-
NUS canit ;

— “ *Serpens*

“ *Perpetuumque viret squamis, caudamque*
“ *reducto*

“ *Ore vorat, tacito relegens exordia lapsu.*”

HOC Modo PYTAGORÆ licuit
se *Euphorbum* esse, qui multos an-
te *illum* vixerat Annos, pronunciare ;

92 *De Transmigratione; seu,*

propter Possibilitatem, tum in Re-
spectu ad *Identitatem* aliquo modo
Corporis sui (nam aliquando fuimus
omnes super *Quadras*) tum ad ejus
ex eodem *Spiritu sensitivo* Anima-
tionem: Quippe qui Indole ac
Ingenio, EUPHORBI simillimis, præ-
ditus fuerit. Hoc More, propter
illam *Spiritus* similitudinem, *Sanctus*
Johannes BAPTISTA etiam nomina-
tur ELIAS.

Transmigrationis morale.

NUNC vero ad PLA-
TONIS, ac reliquorum
inter PYTHAGOREOS
Philosophorum, *Opinionem* perga-
mus; nempe qui tenuerunt, vel
potius tenere visi sunt, quod Sen-
sui nimis indulgendo *Virorum* ANI-
MÆ primo in *Foeminas*; postea,
si vitiosæ permanerent, in *Bruta*,
&c. *transmigrabant*. Jam *Hæc*
Degeneratio, si eam ad *Corpus* i-
dem restrinxisset, tantum *Rationis* ac
Veritatis præ se tulisset, quantum *A-*
lia habet *Ingenii* elegantis ac bellæ
Ima-

Imaginationis Argumentum : Nam *Experientia* nobis indicat, quod Homines plerique ex *Habitibus* teneris mollibusque, Imbecilles ac Effœminati evadunt ; ac paulatim in istam *Affectuum* omnium belluinarum *Indulgentiam* dilabuntur. Hinc ergo Verisimili verius est, quod *Nihil* aliud per hujusmodi *Expressionem* magis intelligebatur, quam ut Generi humano bene innotesceret, quomodo ad *Dejectionem* quam infimam *Natura humana* posset descendere ; ad *Immunditiam* quam belluinam *Homo*, qui in voluptatibus *Sensuum* corporeis volutat, pessum iret ac subsideret.

QUÆNAM autem est hujus *Sententia* Consequentia naturalis ? Quod nimirum exinde *Homines* debent, ut hoc Malum evitent, *Mentes* suas *Artibus* colere melioribus ac *Notitia* utiliori exornare, totam dehinc in *Virtutibus* practicis *vitam* exercentes. *Hoc* ipsissimum erat *Philosophia*,

94 *De Transmigratione; seu,*
sophiæ, tum *Moralis* tum *Naturalis*,
Institutum: Atque *Hoc* idem *Æsop-*
us, qui circiter Annos centum
ante *PLATONEM* floruit, *Fabulis* suis
ingeniosis familiariter inculcavit;
quas inter, si modo *Hæc* *PLATO-*
NIS inserta esset, ejusdem *Morale*
Intellectui cuivis obvium apparuis-
set.

HÆCCE autem non omnino no-
va est *Interpetatio*; *TIMÆUS* enim
diu abhinc Poetam *Ionicum*, quippe
qui *Homines* per fabulosas veterum
Historias reddidit religiosos, sum-
mopere laudavit. “ *Nam* veluti,
“ ait Ille, *Corpora* insalubribus,
“ quandocunq; salubria iis non con-
“ veniant, sanamus; ita sane *A-*
“ nimas *Relationibus* fabulosis,
“ quando a veris non adducentur,
“ coercemus. Ideoque liceat eis (uti
“ pergit) cum *Necessitas* ad hoc co-
“ gat, de miris hisce *POENIS*, quasi
“ *Anima* transmigrarent, fabulari:
“ Scilicet *Effoeminatas* in ista *Foemi-*
narum,

narum, Dedecori penitus deditarum, Corpora; Homicidarum Animas, in ista Bestiarum, propter Poenam, Corpora; Lascivorum, in Porcorum Formas; Levium ac Temerarium, in Volucres; Segnium ac Ignavorum, Indoctorum ac Ignorantium, in varios speciei diversa Pisces.

ITA demum ex hisce patet Argumentis, PYTHAGORAM falso admodum esse representatum; & quod ab *Illo*, tanquam ultimum *Homines* a Vitio restringendi *Remedium*, solummodo adhibebatur, eratque quod vocamus *Argumentum ad Hominem*: Nunc Temporis præ crasso Intelligentiæ, apud *Censores* ejus *Sententiæ*, Defectu, illi vitio magno cum Dedecore revertitur.

ATQUI nonne PYTHAGORAS a *Cibis Carnosis* comedendis, præ Timore *Parentes* suos devorandi, secundum crassam illam TRANSMIGRATIONIS Notionem, penitus abstinuit? *Minime*, pro certissimo;

I A M-

96 *De Transmigratione ; seu,*

IAMB LICUS enim in vita PYTHAGORÆ, nobis notum facit ; quod cum esset Unus ex THALETIS Discipulis, THALES illum hujusce Rei *Unius* præcipue & præ alijs admonuit, ut bene Temporis sui Parsimoniam coleret : Quam ob rationem PYTHAGORAS a *Vino & Carne* omnino abstinuit, *talia*, tantum quæ *Digestionis* erant levissimæ, comedens ; quo Pacto *Somni* Brevitatem, *Oculorum* vigilantiam, *Mentis* Puritatem, ac *Salutem Corporis* constantem, sibi ex Industria comparavit.

Transmigratio in Plantis ac Mineralibus Sensui demonstrabilis.

QUID si autem TRANSMIGRATIO hæcce in *Plantis* ac *Mineralibus* sensui reddatur Evidens ? Quod in *Plantis* fiat, CHYMICUS unusquisque ordinarius aut Vulgaris bene callet : Nam *Illi*, *Vegetabilis* alicujus *Spiritum*, aut *Animam*, in Forma Olei extrahendo, & per *Cohobationem* super *Sal* Plantæ diversæ calcinatum factam,
Sal

Sal illud Vita nova ac Spiritu statim imprægnabunt, novam illi Virtutem; Odorem, Saporemque conciliantes. Hoc more Spiritum ab una extra-hunt Planta, & in alterius Corpus infundunt. Ad hunc quoque modum doctus ille VAN SUCHTEN, & quidam Chymicorum peritiores nobis indicant, Idem posse cum Metallis in Opere obeundo fieri.

QUID tamen opus est nobis ad Artem aliquam laboriosam, ut hanc probemus Veritatem, confugere? Nonne Natura ipsa sagax Instantias hujusmodi in diversis locis plurimas præbet; testor enim Balneas illas apud BUDAM, GLASHITTEN & EISENBACH in Hungaria petrificantes; nempe quæ Lignum ac Ferrum in Lapidem transmutant: Testor etiam Fodinam illam apud Locum a nobis vulgo dictum HERN-GRUNAT, juxta Neusol, venercam; ubi Ferrum in Aqua ista vitriolata, per Dies quatuordecim relictum, in

O

Cuprum

98 *De Transmigratione ; seu*

Cuprum elegans, *naturali* melius ac magis ductile, penitus *transmutatur*. Sed de hac *Re* satis hactenus.

HUC usque *Negotium* cum PYTHAGORA peregi ; & jam dehinc in futurum de *Quatuor* Rebus leviter edisseram.

1. ALIQUANTULUM de *Corporum Duratione* breviter discurrem.

2. PRINCIPIA nonnulla ac *Elementa*, generaliter recepta, ad examen revocabo.

3. HYPOTHESES quasdam *Aristotelicas* cum illis DEMOCRITI comparabo.

4. QUIPPE cum jam ostenderim quomodo *Planta* variae ac *Metalla* diversa, ab illa *Salium* Diversitate &c. generantur : Jam conabor quo fit *Modo*, ut *Terra* tanta *Corporum*, Qualitaribus diversis abundantium, Varietate impleatur, demonstrare.

De *Corporum*
Duratione.

PRIMO ; quod ad
Corporum Durationem at-

tine

tinet. *Corpora*, postquam *Spiritus sensitivus* ea reliquerit, ac antequam fuerint in *Pulverem* resoluta, *Vitam* quandam *vegetabilem* in se remanentem possident; ut, ex *Capillorum* & *Unguium* Incremento, quod in *Corporibus demortuis* facile percipiatur, liquet: Ac etiam *Vitam* adhuc habent in se *Animalem* quandam imbecillem, quæ nimirum in *Humiditate* latet; unde in Putrefactione, *Vermes* ac diversæ *Insectorum* Species forte generantur, quibus morientibus, *Alia* Speciei alterius assurgunt.

IDCIRCO, si *Corpora* hujusmodi *Immortalitatem* quandam obtineant (ne aliquid de illa *Corporis humani* RESURRECTIONE in Discursu Philosophico dicam;) quare *Immortalitas* eadem *Spiritui*, nempe qui eam Jure multo majori per puram, incorruptam ac perennem *Essentia* suæ Naturam sibi vindicat, denegaretur?

100 *De Transmigratione; seu*

UTCUNQUE vero Corporum Naturam ad *Immortalitatem* multo magis incommixtam ac puram Argumentis quibusdam efferam: Nam *Humor* ille Corporum *radicalis*, qui nempe in *Ossibus* latet, Jure optimo (ut Res nunc se habent) *Durati- onem* sibi perpetuam vendicet. Quippe enim quia (ne de *Ossibus* illis quæ post *Sepulturam* mille Annorum inveniuntur integra, neque de *Cadaveribus* illis *ÆGYPTIACIS* *Pis- salphalto* conditis, quæ per multos Mille Annorum integra conservantur, Mentionem faciam); continetur in *Ossibus* *Humor* ille *Radicalis*: Utpote qui est semper *fixus* ac *per- manens*, & qui adeo non omnino dat *Locum*, aut *Damnum* patitur ab *Elemento* illo quod omnia Corpora destruit *mixta*, ut exinde factum est *Vas* ipsum *Metallis* fixis in *Ignē* depurgandis adhibitum; ac *ILLÆ- SUM*, *Metallis* *volatilibus* in Fugam versis, remanet; ita quod nullum

ex

ex *Elementis* potest hoc destruere, ne quidem *Vulcanus* ipse etiam maxime *Torridus*.

JAM enim quod ad *Corpora mixta* spectat; IGNIS equidem potest *Corporis mixti Partes* separare, *Figuram* immutare, ac ita *Speciem* ejus variare; ut peritissimum pene *Artificem* aut *Mechanicum*, *Difficultate Corpus* hoc ad *Statum* ejus primitivum reducendi, confunderet: Hæc tamen *Annihilatio* nulla est, sed tantum *Partium* DIVISIO. Combustio quidem *Ligni* aut *Fomitis* ullius, est ejusdem, factor, respectu *Proprietoris*, Destructio; non vero itidem respectu *Universi*; Non magis sane, quam quod *Minus Pecunia* in Orbe, propter alicujus luxuriantis *Prodigalitatem*, numeratur; sicut enim hæc tantum *Manus* commutat, ita etiam *Illa Partium situationem* solummodo variat.

PARS etenim *Ligni Aquea* seu *Mercurialis* in Fumo abit, *Oleagina* seu

102 *De Transmigratione; seu*

seu *Sulphurea* transit in Flamma, & *Salis* Corpus in Cineribus requiescit. *Aer* hinc *priora* duo conservat, ac *Terra* in se *posterius* continet: Nam quæque *Pars* in Patriam suam & *Provinciam nativam* redit. Quid ergo potest hoc *Corpus* destruere, *Causa* prima excepta, prorsus adhuc discere cupio. Quamvis enim *Ossum* Cineres, præ *Humiditate* sua, fluidi fiant, ac *Vitrum* inde evadant Finem suum ultimum ac Usus adepti: Veruntamen *Corpus* adeo gloriose lucidum, ut *Vitrum* apparet, est potius *Essentia* illius Exaltatio, quam ulla *Excellentia* Diminutio; neque hæc *Operatio* aliquam dat *Existentia* ejus Terminationem, sed tantum *Figura* Mutationem. Porro autem hoc esset *Creatoris* Sapientia maxime incongruum, ut *Principia* ulla sibi invicem, alia aliis, exitialia crearet.

De Conflagratione generali.

LUX Naturæ, pariter ac Experientia PLATO-

NEM

NEM docuit, *Mundum* non esse, per ullam aliam *Causam*, nisi ab eodem DEO, qui composuit, destruendum; quod tamen *Æternus* ille facile potest, si libet, prout Res nunc Temporis apparent, absque ullo *Scripturarum* Lumine Sacrarum, efficere: Unde mihi mirum videtur, quod ARISTOTELES, ZENOPHANES, ac alii quam optime *Docti*, hanc *Veritatem* non præviderint, sed *Mundum* ex Necessitate pariter *Æternum* esse, ac DEUM ipsum putarunt. Quamvis enim *Solis* Calor jam inter *Tropicos* habeatur tolerabilis; tamen ille adhuc qui *Calorem* ejus, a *Vitro* concavo, paulo magis multiplicatum, vel etiam in nostro ipsorum *Meridiano* perpendat; (licet *Radii* per immensam *Aquæ* rarefactæ Regionem huc transeunt) statim competeriet: Quod, si *Calor* iste in *Hominem* pro aliquo tempore reflectatur, eundem excoquet penitus destruetque. Quandocunque autem *Aquæ*

104 De Transmigratione; seu

volatiles, quæ *Calorem* ejus mitigant exæstuantem, hinc factæ fuerint *Fixæ* (quas *Vulgus* jam censet esse *Fixas*, & *Philosophus* bene novit facile fieri posse:) tum demum *Sol* ipse nulli, quæ *Lumen* ejus impediat, *Nubi* occurrens; nec ullam, quæ *Calorem* *Radiatorum* torridum refrigeret, *Aquam* inveniens, necessario *Terram* exuret, ac in *Calcem* penitus reducet.

AD hunc Modum *Elementa* ipsa nos etiam cito destruerent, nisi *Æternus* ille Providentia sua divina nosmet a *Calore*, per Interpositionem *Aquarum*, defenderet; ac a *Frigore*, per illarum Imprægnationem *Calore Solari* refertam: Cujus nempe *Spiritus congelatus invisibilis* (ut quidem ex *Magis doctis* inquit) multo *Majoris Pretii* quam totus *Terrarum Orbis* æstimandus est. *Clementissimo* itaq; sint *Laudes*.

SECUNDO; quod ad
 2. De Principiis
 ac Elementis. Principia & Elementa
 perti-

pertinet: Cum ideo de hisce dicturus sim, non abs Re alienum erit, quomodo & quando *Hæc* in Lucem prodierunt, explorare. *Naturalis Philosophia* studium æque maturum erat *tempori* Inceptum, ac *Homines* DEUM invocare aggrediebantur: Quæcunque etenim *Signa*, aut *Umbras*, DEUS *Patriarchis* illis Antediluvianis præbuerit, & eo *Pactō voluntatem* ejus divinam ac *Naturam* illis communicaverit; juste tamen nobis non est supponendum, quod *Mundus*, in *Genere*, ullum aliud *Gloriæ* divinæ ac *Majestatis Lumen* habuit, quam quod ad illos ex *Traditione* ac illa variarum *Universi Partium Contemplatione*, accessit eluxitque: DEUS enim ex *Operibus* suis cognoscitur; Illa nempe sola *sapientiam* ejus, *Potentiam* ac *Bonitatem* abunde testantur. Atq; horum *Operum* Notitia non *Generi humano*, (saltem *generaliter loquendo*) ex *Inspiratione*, sed a *Facultatibus*

P bus

106 *De Transmigratione*; seu,
bus nostris se debito exerentibus,
contingit.

PORRO etiam, quod ad *Traditionem* attinet; illa solet debilem solummodo, nisi etiam *Ratione* sana fulciatur, *Impressionem* *Mentibus* hominum, probe *Contemplantium*, infixam relinquere.

SED præterea, etsi *Creatio* *Mundi* quidem esset *Veterum Traditio*, & *Modus* ejus a *Chao* extiterit; tamen de *Rerum Phenomenis* ac de *Modo* *Productionum* *Natura* rationem reddere, non potuit ullatenus *Traditio* nominari. Hoc enim *Opus* *Homini* *Contemplationi* relictum erat, ac veluti proprium *Facultatum rationalium* exercitium sibi concessum; adeo ut inde *Cogitationes* suas amplificando easdeinque elevando sublimius, posset demum inde pisci clariorem de *Deo* *Lucem* ac *Notitiam*, & ex consequenti *Illum* gradu *Amoris* intensiori diligere: quippe cum fere sit *Impossibile*, ut quis

ve-

veram de DEO Notitiam habeat, ac non simul Amore *Illius* maximo accendatur ; Tanta est Naturæ divinæ *Puritas* & omnimoda *Perfectio* !

QUAM primum igitur *Homines* DEI opera contemplari inciperent, omnes *Naturæ Partes* ad Capita duo aut *Principia* reducendas ; unum scilicet, *Activum*, *Vitale* aut *Formale* quoddam ; Alterum vero, *Passivum* aut *Materiale*, tandem invenerunt.

Hoc ipsum quoque mihi videtur MOSES instituisse, cum nobis dicat ; quod *In Principio* DEUS *Coelum ac Terram creavit* : nempe quæ *Res* eisdem fere Verbis a *Chaldeis*, *Assyriis*, *Græcisque*, ut antehac modo innui, exprimuntur.

THALES, ille nimirum, qui Unus ex Primis inter *Græcos*, uti LAERTIUS, STRABO, CICERO & PLUTARCHUS affirmant, *Causas Naturales* penitissime scrutatus esset, ex animo sibi statuit ; AQUAM esse Omnium *Animantium Materiale Principium* : Quippe quia

108 *De Transmigratione ; seu,*
omne *Semen* est *Humidum*, & ab
eadem *Planta* ac *Animalia* omni-
modo nutriuntur. Hanc vero *Ille*
sententiam a Gente vetustiori longe,
nimirum a *Phœnicibus*, accepit ; a
quibus olim ORPHEUS itidem in-
stitutus fuerat.

PRINCIPIO huic Materiali, A-
NAXAGORAS præterea fertur esse Pri-
mus, qui [NËV] Græce *Mentem*, ad-
jecit ; per quam, ut mihi videtur,
Principium illud *Formale* intellexit.
Hinc fit, ut VIRGILIUS Formam U-
niversalem vocet *Mentem* :

— “ totamque infusa per Artus
“ *Mens* agitat *Molem*, & magno se Corpore
“ miscet.

At at cum HOMERUS tum HESIODUS,
Principiorum horum duorum, in
Scriptis suis, Rationem diu antea
exhibuerunt.

VARIE postea ortæ fuerunt Philo-
sophorum de *Principiis* Opiniones.
PHE.

PHERECYDES ille *Assyrius* TERRAM esse omnium Rerum *Principium* asseruit; ANAXIMENES, *Aerem*; HIPPASUS, *Ignem*; XENOPHANES, *Terram & Aquam*; PARMENIDES, *Ignem* simul ac *Terram*; DEMOCRITUS & EPICURUS, *Atomos*; EMPEDOCLES, PLATO ac ARISTOTELLES, cæterique hisce *Principiis* ELEMENTA Quatuor adjecerunt: nempe quæ putarunt esse *Visibilem* illam, ex qua omnia *Corpora* substiterunt, *Materiam*: & exinde hanc *Scholastici* recentiores, *veteres* illos sequentes, *Sententiam* hucusque vindicarunt; ac quæ nunc temporis totius fere *Mundi Doctrina* statuitur.

CHYMICI nunc Dierum tria tenent *Principia*; utpote quæ *Principia & Elementa* figillatim mihi jam in animo est ad *Examen* aliquod redigere: Ac primo, quod ad tria *Principia* spectat.

De Tribus
Chymicorum
Principiis.

COM-

110 De Transmigratione ; seu,

Principia. COMPERTUM fatis est mihi, quod non minus quam *Hæresios* Crimen, in Societate *Chymicorum*, audit; si quis ulli ex *Principijs* sibi dilectis, scilicet *Salis*, *Sulphuris* ac *Mercurij*, oppugnaturus, inficias eat: Sed cum non sim ex illorum quasi *Ecclesia*, ne-
tquam opus est *Censuram* suam ex-
timefcere. *Sal* ipsum, in aliquo
Respectu, unum ex eorum Princi-
cipiis esse concedo; sed denego *Sul-
phur* ac *Mercurium* revera esse *diver-
sa*: Optimi enim apud *Illos* Au-
thores, *Mercurium* esse tantum *Sul-
phur* crudum, ac *Sulphur* denuo ma-
tutum esse *Mercurium*, affirmant;
quæ ideo non *Specie*, sed solo Di-
gestionis *Gradu* differunt. “ *An-
“ tiqui* (ut ait *EIRFNÆUS* ille Mag-
“ nus) illa omnia unum esse existi-
“ mabant; ac etiamsi *PARACELsus*
“ Liquorem quendam excogitaverit,
“ cujus ope Methodum *Sulphur*, in
“ Forma *Olei Metallici* tingentis,
sepa-

Naturali Philosophia. 111

“ separandi novam edocuit : Tamen
“ hoc mihi persuadeo nihil aliud
“ esse, quam maturioris cujusdam,
“ ac *Partis* magis digestæ *Mercurij*,
“ *Extractionem*. ”

HÆC autem *Conjectura* eviden-
tior, ex *Metallorum Materiam*
perpendendo, apparebit ; utpote
quam ad Mentem aut Sensum E-
RENÆI illius magni libenter tradam,
quippe qui proprio Marte *Verba*
sua olim transtulerim, quamvis *Opus*
ejus originale *Latinum* non mihi
jam succurrat. “ MERCURIUS ille,
uti ait, “ qui in *Terræ Venis* gene-
“ ratur (atque omnia *Metalla* ex
“ eadem *Materia* oriuntur) est
“ *Mater universalis* illa *Rerum om-*
“ *nium materialis*, *Specie metallica*
“ *obvelata* : Nempe quod facillime
“ potest probari, quoniam MERCURI-
“ US *Metallorum* omnibus accommo-
“ datur, & cum eisdem potest *Arte*
“ *conjugi* ; quod autem *Impossibile*
“ foret, nisi de eadem ejus illa etiam
“ par-

112 *De Transmigratione; seu,*

“ participarent *Natura*. MERCU-
“ RIUS enim, inquit ille, est *Aqua*;
“ qualis vero cum nihilo, quod non
“ est de sua ipsius *Identitate*, ad-
“ miscebit: Quocirca, cum Mer-
“ curius *Metalla omnia Humiditate*
“ sua absorbeat, exinde sequitur,
“ quod omnia cum Illo habent *Mate-*
“ *ria Conformitatem*.

“ MERCURIUS, denuo pergit, *Ar-*
“ *tis Ope Naturam adjuvantis po-*
“ *test cum omnibus Metallis suc-*
“ *cessive digeri. Atque hic idem*
“ *Mercurius eundem Fluxus colorem*
“ *ac Formam semper retinens, ve-*
“ *ram illorum Naturam sibi assu-*
“ *met, ac per Successionem debitam*
“ *ea coget veras suas exerere Pro-*
“ *prietates; quod foret per Artem*
“ *factu Impossibile, si Natura nobis*
“ *Possibilitatem ex sua ipsorum mu-*
“ *tua Materia Conformitate, non*
“ *ostenderet. Præterea etiam omnia*
“ *Metalla & quoque Mineralia,*
“ *utpote quæ ex Principijs consistunt*
“ *Metal-*

‘*Metallicis, in Mercurium quen-*
‘*dam pulchre fluentem reduci pos-*
‘*sunt.*

HINC mihi videtur manifestum
esse, quod *Mercurius* ille fluidus
est *proxima* (quamvis non *prima*)
Metallorum Materia; qui nimi-
rum *Mercurius SAL* quoddam in
se occlusum continet, ac *Metallum*
magis aut minus *Maturum*, secun-
dum *Matricis* suæ *Puritatem* aut
Impuritatem, evadit. Quid ergo
Sulphure, *Principio* veluti distincto,
opus esse queat? Isti vero qui li-
tem agunt, hæcce tria *Sal, Sulphur*
ac *Mercurium* esse *Principia Cor-*
poris alicujus *Metallici* constituen-
tia; debent ostendere, quod *Na-*
tura tres hæcce simplices producit
Substantias, ac dehinc easdem in
quavis *Metalli Compositione* adu-
nat. Sed Quisnam adhuc unquam
Sal metallicum aliquod specificum,
Mercurij ac *Sulphuris* inane, oculis
vidit? seu *Mercurium simplicem Salis*

Q

expertem

114 *De Transmigratione; seu,*
expertem, sive *metallinum* per se.
ipsum Sulphur?

VERITAS in hoc solo vertitur,
quod in Sensu striete loquendo nul-
la alia dantur *Principia*, nisi *Vapor*
humidus Calore quodam vitali im-
prægnatus; nam hæc duo sola &
per se omnia *Corpora* constituunt.
Quod autem ad *Salia* ista, in Gene-
ratione *Plantarum* ac *Metallorum*,
prius memorata spectat; videntur
mihi solum esse *Vaporis* quædam
Prioris Congelatio, per longam ab
Alembico Terra Circulationem, in
Metallis diversificata; ac in *Plantis*
per præproperam, prope Superficiem,
Salis Resolutionem. Jam hæcce *Sal-*
ium Homogeneitas in *Corporibus*
duobus hujusmodi diversis, non vi-
debitur *Illis* mira; qui scilicet, quan-
tam *Calor* in *Corporibus*, Serie Tem-
poris, per *Vasa* diversa, efficiat Im-
mutationem, recte perpendit. Hoc
More *Aqua* communis crassa, in a-
perto Vase, per *Calorem* moderatum

cic

cito evaporatur, & in *Aerem* evadit rarefacta; dum *Ros* interim, Substantia purior multo, per eundem *Calorem*, in Vase *operto* ac clauso circulatus, tempore debito, tandem in *Terram* condensatur.

NONNE vero Corporum Principia ex eorum Resolutione cognoscuntur; & nonne *Metalla* possunt in tria Principia reduci?

Obiectio.

SI autem, e contra, necesse est, ut *Figurae* illae variae, in quas *Ignis* potest Corpora diversa reducere, vocentur Principia, tum Dominus *L' Emery* non pauciora quam *Quinque* assignat; sed honeste tamen satis fatetur, quod Hoc ex Alteratione, quam *Ignis* in Corporibus dissolvendis absolvit, non ex *Naturali* ulla eorum in prima sua Principia ANALYSI, effectum est.

Responsio.

SED nonne STAGYRITA ille magnus *Tria* tenet Re-

Obiectio.

116 *De Transmigratione ; seu,*
rum Principia ; scilicet, Materiam,
Formam ac Privationem ?

Responsio. PER *Privationem*, ARISTOTELES non ullum, in Sensu stricto, *Principium*, id est, *Essentiam* aliquam *Corpus* constituentem, intelligit ; sed potius cum Respectu ad præviam *Corporis* cujusque *Materiam*, antequam specificata fuerit : Quam nempe *Terminum a Quo* vocat ; uti etiam quando determinata sit, vocat *Terminum ad Quem*. Sin adhuc necesse est, ut habeatur *Principium*, MORTIS esto, non VITÆ : Quo enim Modo potest illud haberi *Vitæ* *Principium*, quod *Animæ & Corporis* Separationem efficit ? Si autem *Privationis* Loco, *Putrefactionem* vocasset, illa quidem pro *Principio*, aut *Re* aliqua saltem *Principio* verisimili, satis bene statui potuerit ; quippe cum omnis *Putrefactio* habeatur ad *Vitam* JANUA.

QUOCIRCA mecum cogito Duo
illa Veterum *Principia*, *Materiam*
scilicet

scilicet & *Formam*, ARISTOTELE ipso aut *Chymicis* istis neutiquam refragantibus, constare *firmissima*.

PORRO etiam si quidem ^{De Ele-} *Elementa Quatuor*; ^{mentis.} quæ, secundum generalem *Philosophiæ Scholasticæ* Doctrinam, *Corpora* constituunt: *Illa* equidem, oportet me fateri, *Duo alia Materiæ ac Formæ Principia* necessario subvertent; nisi dicatur, quod *hæc Principia* existant *prima*, & *Elementa* tantum postea ex iis effecta sint, uti strenue contendit PLUTARCHUS: Ac deinde *Disputatio* tota in *Verbis* versabitur, ut instituaturn tantum *Logomachia*. Sed hanc Rem paulo penitius perpendemus.

ELEMENTA enim, in Respectu *Veterum*, videntur esse tantum nova & recentia. MOSES ipse de *Spiritu* solum ac de *Abyssso* loquitur; & ita etiam hæc Doctrina, quantum percipio, vel ad THALETIS Ætatem usque, qui in tricesima quinta floruit

118 *De Transmigratione ; seu,*
ruit *Olympiade*, perduravit ; *Prin-*
cipiis aliis ac *Elementis* ab illo non-
dum discriminatis : Quare, *Hoc*
PLUTARCHUS ei vitio aut Negli-
gentiæ vertit. Atque Idem *Author*
refert EMPEDOCLEM Quatuor *Ele-*
menta tenuisse ; nempe quem dicunt
PYTHAGORÆ, qui THALETI ipsi
vixit co-ætaneus, Discipulum fuisse.
Hoc tempore ergo suspicari licet *E-*
lementa primam traxisse Originem ;
& hæc quoque Ratio erat : Illi ni-
mirum qui *Elementa Quatuor* tenu-
erunt, facile percipiebant, quod
præter *Vaporem humidum* ac *Influen-*
tiam cælestem, aut in Lingua recen-
tiori, *Aquam* ac *Ignem*, darentur
etiam *Terra* & *Aer* ; quod *Aer* esset
Pabulum & *Ignis* quasi Comes, ac
Aqua etiam denuo *Terræ* Pabulum
merito diceretur ; & quod denique
Res illæ in *Terra* generatæ, non
possent quin de *Natura* ejusdem,
sicut *Fœtus* in *Utero*, participarent.
Unde statuerunt, quod cum horum

Duo

Duo essent *activa*, & *passiva* *Duo* ;
Duo iterum *gravia*, & *levia* etiam
Duo ; necessario hinc infertur, ut
Materiae *Partes* illæ existimentur,
quæ *Entis* singuli aut *Existentiæ* cu-
jusvis *Harmoniam* constituunt.

UT clarius autem ad hanc *Rem*
eloquar, jam *Elementum* quodvis
seorsim suscepturus tractabo ; & ex-
inde facile percipies, utrum hæc *Qua-*
tuor, an illorum *Duo* tantum sint
Existentiæ per se subsistentes ; *Puræ*,
Simplices, *Primitivæ* ac *Incommix-*
tæ : quæ nimirum est *NOTIO Ele-*
menti verissima. Ab *Aere* jam aus-
picabor.

AEREM vero, quem
ambulando haurimus, *De Aere.*
Purum & *Incommixtum* esse, *Nemo*
Scholasticorum certe contendet ; nam
Sulphurea, quæ in *Aerem* subliman-
tur, *Effluvia*, & *Humor* ille super-
fluous in hac Regione fluctuans, of-
tendunt *contrarium*.

VER-

120 *De Transmigratione; seu,*

VERITAS hujusce Rei hæc est; Quicquid vulgo vocamus *Aerem*, nihil est nisi *Aqua* quædam rarefacta, a *Calore Solis* attracta, vel per certum *Terræ ARCHÆUM* sublimata: & hoc Argumentum per multa variaque Rei *Experimenta* potest reddi manifestum; ut ex illo *AQUAM* in *Fumum* (quippe qui est *Aer* crassus) evaporandi, vel alio *TARTARI* calcinati *Experimento*; nempe quod eundem *Aerem* attrahet statim ac in *Aquam* dissolvit, fusius apparebit.

De Terra. TERRA quoque nunquam potest dici *Pura*, *Simplex* aut *Incommixta*; communis enim est *Naturæ* Officina, in qua nimirum cujusque Sortis aut *Speciei* Corpora & Qualitates resident. Re etenim vera nihil aliud est præterquam *Partes Aquarum* crassiores, quæ inde in *Corpus* condensatæ, *Aquarum* in Statu fixo tandem fiebant *Habitaculum*: Quam tamen *Terram*

DE-

Naturali Philosophia. 121

DEUS postea, per *Aquarum* ab illa *Separationem*, ac *Spiritum Lucis* super eam fortius emicantem, exsiccat.

ETIAMSI dictum sit, *In Principio DEUS creavit Coelum & Terram*; hoc tamen fere dici solet, per *Figuram* (*ἡσέγον πρότερον*, five *Hysterologiam*) inter *Hebræos* usitatam, ut *Doctores* aliqui asserunt; nam *Tenebræ erant super Faciem Abyssi*; & *Spiritus DEI movebat super Faciem Aquarum*. *CHAOS* igitur, five *Materia Prima*, manifesto fuit quædam *Aquarum Abyssus*; ac ita *Interpretes* nostri *Latini & Scholiastæ* hanc *Sententiam* tradunt, *Aquarum Terræ supernatantium*; ut loquuntur *JUNIUS & TREMELLIUS*.

AQUA, ut mihi videtur, De Aqua.
in sua ipsius *Natura* est
Pura, Simplex ac *Incommixta*, sine
ulla *Qualitate*, quamvis omnium
suscepiendarum *Capax*. *Primitivum* in *Natura* quiddam, *Substan-*
R tia

122 *De Transmigratione ; seu*

tia Media ; cuius Unum, *Terram* constituebat, *Extremum* ; ac Aliud, *Aerem* aut *Coelum*. Hæc igitur *Aqua* ratione quam optima *Principium* vocetur ; nam Illa est *Prima* omnium Rerum *Materia*, in quam scilicet Omnia reduci possunt.

De Igne. IGNIS etiam, in Origine sua, est quædam *Spiritus solaris* Emanatio ; cuius nempe *Radii* deorsum jaculantes *Materiam passivam* imprægnant, eamque demum in *Motionem* ac *Vegetationem* accendunt. Hic etiam est *Vita ipsa* aut *Mundi SPIRITUS* ; sicut *Aqua* est itidem, ejus *Materia*. Si quis ergo dubitaverit *Ignem* esse *Principium* aut *Elementum*, (nullus enim mihi videtur *Error* præceps hæc Duo, Pace PLUTARCHI, *Synonyma*, pronunciare ;) pro certo mortalis foret, in Philosophia, quasi dicam, *Peccati Reus*.

HISCE dictis, facile licet inferre, quod *Aqua*, *passivum* habetur *Principium* ;

cipium; ac *Influentia Solaris*, illud omnium *Entium* creatorum *Formale*: Simulac quod proprie loquendo, *Hæc Duo* sunt sola & *Primaria*, secundum *Veteres*, *Principia*, ac *alia Duo* tantum habentur *Derivativa*.

SED nonne Dominus ille prælarus S — s, *Magus* quidem doctus, nobis nunciat; Quod *Quatuor illa*
“ *Elementa*, ex *Motione sua nun-*
“ *quam cessante*, *SPERMA* quoddam,
“ *aut Portionem Materiae subtilem*,
“ *in Terram emittunt*; *ubi conveni-*
“ *ens illi ac adunans*, cito digeritur,
“ *& ad Perfectionem*; prout *Loci*
“ *Puritas aut Impuritas patitur*,
“ *tandem adducitur?* ” *Authoritas*
huiusce *VIRI*, pariter ac *Reverentia*
& *Admiratio*, quibus *Ipsam* veneror, sicut *Me Nomen* ejus celare cogunt; ita etiam faciunt me, *Penam* contra *Opinionem Illius* districturum, erubescere. — *Sed magis Amica Veritas.*

124 *De Transmigratione ; seu*

SI ergo *Quatuor Elementa* ad ENTIS cujusque Constitutionem requirantur, Oportet ut hæc *Elementa* inter se intime uniantur : Jam vero *Illud* fieri non potest ; nisi *Pars* Elementi unius *Purissima*, *Partem* alterius etiam *Purissimam*, per MINIMA, introeat penetretque. Verum autem *Terra* non potest *Aquam* per *Minima* penetrare, nisi ad *Formam* ac Tenuitatem *Aqua* reducatur : & deinde quid *Terra* opus est, si oporteat *Terram* prius in *Aquam* resolvi, quam cum illa adunare possit ? Ac rursus oportet *Aquam* ad *Aeris* Dignitatem rarefieri ; aut aliter non potest intime cum *Aere* adunare : Quod si ita sit, quid *Aqua* opus est, cum oporteat *Aquam* prius *Aerem* fieri, quam possit in *Corpore* constituendo ullum adferre Auxilium ?

IDCIRCO mihi videtur Evidentissimum, quod omnia *Entia* creata hic infra sunt Quiddam ex *Aqua* Con-

Concretum ; cujus nempe *Pars Pur-*
rissima jam rarefacta, & *Calore* im-
prægnata *coelesti* (quantum de *Ignis*
Elemento adhuc unquam mihi com-
pertum est) in varia *Natura* Opera
digeritur ; nunc vero diversificata, se-
cundum quod *Natura* ipsa, prius-
quam *Forma* introeat, in *Matrice*
aliqua operata est : *Forma* enim ha-
betur æque diversorum *Effectuum* ca-
pax, ac *Aqua* est *Qualitatum* inde
variarum susceptibilis. Haftenus de
secundo ; videlicet, *Principiorum* ac
Elementorum TOPICO.

TERTIO ; jam *Hypo-*
theses quasdam *Aristo-*
telicas, cum illis DEMO-
CRITI, comparare satagam.

De quibusdam
Hypothesibus.

ARISTOTELES ipse ac etiam HE-
RACLITUS *Elementa* sibi invicem
contraria esse tenuerunt ; nempe ut,
Ignem, Aqua ; Terram, Aeri ; duo
activa, & passiva duo *Principia* :
DEMOCRITUS autem hanc *Contra-*
rietatem denegat ; allegando scilicet,
quod

126 *De Transmigratione; seu*

quod oportet, ut *agens* ac *patiens* sint aliquo modo sibi *similia*: aut aliter in se mutuo nequeunt agere. De qua Re pro certo DEMOCRITUS recte judicat; *Ignis* enim ac *Aqua* non in remisso, sed gradu solum *intenso* differunt: uti testor in hujusce Rei Veritatem, quietam illam *Ferri* in *Aqua* Commorationem; in quo tamen *Ferro* *IGNIS* *NATURÆ* copiose habitat: & testor denuo *Animalium* in *Aqua* Generationem; utpote quæ non potest absque *Calore* unquam reddi effecta: & obtestor denique omnium ENTIUM *Semina*, (quorum nempe *Virtus* *germinans* est *Ignis* *Naturæ*) prolifico quodam *Humore* involuta.

NULLA est revera Major inter *hæc* duo, quam inter *Aquam* ac *Plantas* *Differentia*; utpote quarum *Una* adeo non est omnino *alteri* repugnans, ut *Planta* potius ab *Aqua* omnimodo fere nutriatur: Cum tamen *Aqua* ad *Acidum* usque exci-
tetur,

tetur, ac *Planta* reducatur ad *Alkali*,
tum ex utriusque horum *Duorum*
UNIONE, *Ebullitio* violenta fit, &
Controversia quædam vel usque ad
MORTEM exoritur.

QUOD autem ad Causam *Varie-*
tatis Corporum attinet; nihilo minor
agitatur inter ARISTOTELEM ac ejus
Comites; LEUCIPPUM, DEMOCRITUM
& EPICURUM, eorumque *Comites*,
Differentia; nec mirandum est, quod
Illi, qui de NATURA Principiorum
suorum dissentiant, etiam de *Effec-*
tibus quos producant Principia dis-
crepantes, litem agerent.

ARISTOTELICI vero, *Effectus* Cor-
porum primarijs quibusdam *Quali-*
tatibus occultis, per *Elementorum*
Conjunctionem, in se residentibus
ascribunt; atque ita sub illa *Qua-*
litatum, de quibus non noverunt
quid statuerent, *Larva*, omnem
Corporum, & Causarum quoque, si
non etiam *Effectuum* Ignorantiam
obvelarunt.

128 *De Transmigratione; seu*

DEMOCRITUS, ac ejus *Discipuli*, nihil omnino *Qualitatibus secretis* aut ullis *aliis*, ascribunt; sed omnia *Figura* ac *Motioni*, quæ *Physiologia Atomica* vocatur, attribuunt.

QUOD ad meum attinet *Judicium*, *Ipse* neutram *Opinionem* esse rectam opinor; Nihilominus tamen, *MEDIA* inter utramque potest haberi *Vera*. Utcunque hasce *Philosophorum* amborum *Sententias* perpendam, ac deinde *Argumenta* mea contra *Utramque*, & pro *media*, exhibebo. Quod ad *Pyrrhoniæ* spectat *Qualitatum Doctrinam*; nimis *Nugatoria* & *futilis* est, quam ut *Responsum* mereatur.

POSSEM quidem, & liceret, hanc *Quæstionem* maxima cum *Pompa* introducere, ac statim ostendere, quod per duos Mille annorum antehac in *Orbe controversa* fuit, quod *Scientiæ summæ* *Viros* exercuit perplexitve; & quod nondum adhuc ullatenus *determinata* est. Utcunque

cunque fatis me felicem existimabo, si *Litem* hanc dirimere, aut saltem componere, absque ulla alia Consideratione, me penes fuerit. *Methodus* quam in hac Re adhibere propono, mihi videtur ab *Illis* qui me diu præiverunt longe differre: nam hic loci de *Materiae primæ* Creatione ac *Forma Universalis* paululum differere statuo, pariter ac ostendere quonam modo ex varia horum *Duorum* UNIONE, *Qualitates* etiam variæ oriuntur. At at *Opiniones* penitus rejicere, nisi prius earum *Errores* in lucem proferrem, nimis magisteriale ac imperiosum foret: Ideoque imprimis pro mea virili conabor utrumque duarum Partium *Errorem* explicare; ac deinde *Sententiam*, quæ mihi videtur esse multo verior, substituam.

QUOD ad *Sententiam* igitur *Aristotelicam* attinet; Illam nempe de *Qualitatibus occultis* volo: *Ignotum* est per ignotius explicare; Res scilicet

130 *De Transmigratione ; seu,*

licet est *calida* vel *frigida*, *dulcis* vel *amara*, propter *qualitatem* aliquam in se latentem ; & quænam est, precor, illa *Qualitas* ? Nimirum est *occulta* ; hoc est, quod apud omnes fere vulgo dicitur (*Propositio Identica*, seu *Logica Muliebris*) *Rem ita esse, quoniam ita est.*

VERUNTAMEN, omne quod ab hac *Qualitatum* Notione potest deduci, huc tantum redit ; quod datur *Forma*, seu *Principium vitale* latens, sive in omnibus Corporibus *occultum*, quod non modo *Partes* (quodcunq; *Genus* aut *Species* earum fuerit) simul servat retinetque ; ac dein adeo se omnibus *Membris*, *Vitæ Officio* fungentibus distribuit : Sed quæ tamen est *Causa formalis* omnium illarum *Qualitatum*, quibus *Corpora* abundant, *specificæ* ; sive sint *ILLÆ Corporum dulcium, amarorum, acrium, &c.* seu *calidorum, & frigidorum*, in variis suis quæque *Qualitatum Gradibus*, fuerint.

rint. Quæ tamen *Forma*, cum *Principium vitale* quoddam habeatur, est etiam *Invisibilis* (ac ideo consequenter *Occulta*) uti tenet LUCRETIUS :

“ *Ex Insensilibus ne credas Sensile gigni,*

“ *Nimirum Lapidēs & Ligna, &c.*

SED *Hoc*, ut mente mea concipio, non potest esse aut concedi; quamvis enim GALTRUCHIUS in hujus *Doctrinae* Vindicationem, nobis referat; quod datur *Modificatio actualis*, & *Formæ* ad *Materiam* Determinatio: Tamen perlubenter scire gestio, quamnam particularem in se *Qualitatem Formæ* contineat; nempe quæ *Materiam passivam* ingreditur penetratque? Undenam aut ubinam loci *talem* potest, antequam ingrediatur *Materiam*, accipere *Specificationem*? Nam, non obstante quod PLINIUS de *Planeta VENERE* loquitur; nempe

S 2

quod

132 *De Transmigratione; seu,*

quod *illa* ROREM quendam prolif-
cum circa se dispergit, quæ tantum
est *Expressio* generalis, & quam *A-*
strologi omnes de particularibus cu-
jusque *Planeta* Influentiis proferunt:
scire cupio quis potest *Saturni* in-
fluentias, a *Jove*; aut *Martis*, a
Venere; & sic de cæteris, excepta
SOLIS Influentia sola, distinguere?
Sol equidem *Ceram* liquefacit, sed in-
durat lutum; hæcce autem *Effectus*
Diversitas ex *Objecti*, non *Agentis*
Differentia procedit. *Agens* enim
semper *Unum Idemque* existit; quan-
tumvis licet, secundum *Materiam*
passivam, quæ idem recipit, *varie-*
gatum.

QUOCIRCA non est *Forma* sola,
quæ vel dat *Qualitatem*, vel est ip-
sa in Corpore *Qualitas*; Ut enim
Corpus, ab initio, erat tantum *Ato-*
mi hinc inde *dispersi*, *soluti*, ac *insi-*
pidi, usque dum *Partes* ejus simul
collectæ, *Corpus* quoddam mixtum
virtute *Formæ* constituerent; ita eti-
am

am ejus *Forma* erat *Simplex* & *Indeterminata*, usque dum ad *Corpus* restringeretur, & eidem alligaretur jam constituto *Forma*.

JAM vero ut ad *Physiologiam* LEUCIPPI, DEMOCRITI ac EPICURI *Atomicam*, quæ nunc temporis vocatur *Nova*, sed per quam nescio *Figuram*, progrediar. Quomodo autem mera potest *Materia*; quæ in se, nimirum *soluta* & passim *diffusa*, est omnino *Insipida*, id est, in partibus suis nullum habet *Gustum*: (quem enim *Gustum* incomposita ATOMORUM *Corpora*, *Qualitatum* omnino inania, haberent?) Quomodo, inquam, potest *Illa Materia*, per arctam ejus *Atomorum Adhesionem*, per laxam *Particularum* ejus *Emanationem* (vel per quamcunque aliam imaginariam placuerit *Methodum*) *Gustum* aliquem *sibi* particularem acquirere, aut particularem ullum *alteri* præbere ODOREM? Nil dat quod non habet,
hic

134 *De Transmigratione; seu,*

hic Loci satis bene habeatur *Axioma*.
Quod in PARTIBUS *Illa* non ha-
buit, in TOTO *Idem* nunquam ha-
bere potest; de *Materia* vero ea-
dem *indeterminata* loquor: Novi
enim, quod *Corpora* Naturarum *dis-*
ferentium, cum conjuncta fuerint,
novas ex Fermentatione facta obtinent
qualitates, quas illorum *neutrum*
prius seorsim habuit: Ac præterea
quamvis *Atomi* per *Positionem* suam
ac *Figuram*, aut per *Modum* Parti-
cularum suarum *Effluxus*, GUSTUM
aliquem ac ODOREM, &c. præbe-
ant; tamen hi *Atomi* adeo sunt exi-
guissimi, ut etsi *Corpus* in *Partes*
multas separatur, nihilominus oportet
Atomorum Figuram adhuc reti-
nere, cum *Atomi* sint minutiones
quam ut patiantur *Angulos* suos ac
Puncta per parvam *Corporis Divisi-*
onem excindi: & ex consequenti,
Corporis Partes debent, quandocun-
que dividantur, æque ac antea,
GUSTUM eundem & ODOREM ha-
bere,

bere ; si modo *Qualitates*, quæ per *Organa Gustus* ac *Olfactus* percipiuntur, *Materia* omnimodo, id est, *Atomorum Figurationi* debeantur.

HUJUSCE autem Rei *Experientia* quotidiana evincit *contrarium* ; nam *Corpora*, utcunque divisa, vel quæ paululum aperiuntur tantum, uti *Plantæ & Fructus*, &c. brevi *Temporis Spatio & Gustum & Odorem* amittunt : Ac Nemo tamen potest ullatenus asserere, quod *ATOMORUM Puncta* vel *Anguli* deformarentur, aut *Particularum* suarum *Emanatio* ullatenus impediretur, quippe quorum omnium *Proportiones* magnæ adhuc intactæ fuerint relictæ.

GALTRUCHIUS vero affirmat *Materiam* omnem ad talem *Formam*, ex *Temperamento Qualitatum*, prævio More dispositam esse. Sed quomodo hoc potest fieri ? Nonne *qualitates* in omni Corpore habentur *Vitæ Effectus* ? Quid igitur opus est *Forma*, ubi *Vita* manifesto præexistit ?

136 *De Transmigratione ; seu,*
existit? Idcirco prædictæ illæ ODO-
RIS ac GUSTUS *Qualitates* ab *Atomorum Configuratione* nequeunt om-
nino procedere.

JAM si neque *Forma* ex se dat
Qualitatem; *Forma* enim, ut prius
indicavi, est *simplex*, ac *Aer vitalis* quidam indeterminatus; nec *Ma-*
teria passiva, quamvis *Atomica*, ul-
lam suppleat, prout hic loci paucis
ostendi; & tamen omnia Corpora
Qualitates habent: Necessè est,
ut ex sola utriusque *Unione*, & non
ab ulla hujus vel illius *Causa* dis-
tincta procedant. Hoc More *Spi-*
ritus Nitri vel *Sal Armoniacum*,
seorsim *sumpta*, nullas habent *Qua-*
litates aut *dissolvendi* Potestatem, vel
potius *Aurum* solummodo corro-
dunt; sed *conjunctim* & *unita* effec-
tualiter Opus præstant

Corporum in
Orbe *Varietas*.

Hoc me regulariter
ad *quartam* & Rem ul-
timam, de qua tractare
jam statuo, adducit; nimirum, quo-
modo

Naturali Philosophia. 137

modo fit, ut *Terra* Varietate tanta *Corporum*, *qualitatibus* abundantium *differentibus*, adimpleretur.

CUM ergo mihi statutum sit, hic loci de *Qualitatum Origine* paucis dissertare, Necessitas me cogit, ut de *Materia Prima*, ac ejusdem *Formatione*, aliquid prius dicam: Atque hoc me, naturaliter adductum, ad *Creationem* in primis considerandam commovet; quod Opus æque breviter ac potero (Deo juvante) peragam.

ITAQUE non hic varias *Philosophorum*, inter *Sectas* quam plurimas, qui de *Principio Mundi* tractarunt (quamvis aliqui crediderunt *NUL- LUM* habuisse) *Opiniones* recitabo. Hoc *Cæptum* enimvero *Ostentationem* magis quam *Usum* aliquem præ se ferret; quod nullæ mihi incumbunt *Illecebræ*, ut suscipiam; quippe qui *Voluptatis* ergo, non *Panis* aut *Victus*, scripturio. Præterea etiam *Philosophiæ* ipsius Gratia, hoc facere

T

omit-

138 *De Transmigratione ; seu*

omittam ; nihil enim est adeo *futile*,
 quod aliqui *Philosophorum* non ali-
 quando enunciauerunt. Neque *Par-*
tes aliorum naturales aut *Ingenium* ex
Multis, prout *Græci* sæpius fecerunt,
 mutuabor ; ut *Opinionem* aliquam *mei*
ipsius novam inde resarciam. Nec
 denique aliquid ulterius de C R E A -
 T I O N E, quam quod ad *Rem* me-
 am ac *Institutum* præsens apprime
 refert, pronuntiabo. In hoc autem
Opere peragendo, MOYSE *Philosopho*
 (instar omnium) mihi *Duce* ac *Auf-*
pice, progrediar ; nempe *Qui* solus,
 etiam a divina ejus *Authoritate* ab-
 stractus , sapientio rem *Creationis*
Mundi Actionem, quam *Philosophi*
 ad unum omnes adhuc simul
 congregati, nobis tradiderit : MO-
 SES, inquam, cujus *Scripta* doctissi-
 mus ille Doctor STILLINGFLEET
 in Libro suo cui *Titulus* est, ORI-
 GINES SACRÆ, contra totum *Ter-*
rarum, æque ac *Authorum*, Orbem
 vindicavit.

POST.

Naturali Philosophia. 139

POSTQUAM DEUS

De Creatione.

Materiam Primam cre-

asset; quæ videtur esse Substan-
tia tenuis & fluida, *Fumi* cujus-
dam vel *Vaporis* potius quam *Aqua*
ABYSSUS; & quæ ob hanc rationem
erat magis passiva ac subtilis, apta
quæ ad *Coeli* Compositionem exten-
deretur, & *Forma* ullius capax: ILL-
LE dehinc etiam *Formam*, scilicet
aptam quæ hanc *Materiam* actua-
ret ac *Virtute* imprægnaret *Coelesti*,
et quæ futura erat *Vitale* Corporis,
hujusce *Principium*, suppeditavit. Hæc
Forma generalis erat, ab Initio, *Spi-*
ritus Luminis et *Caloris*, ac ita e-
tiam omnes *Formæ particulares* nunc
Dierum existunt; ideoque *Spiri-*
tus Capax ut fieret *Instrumentum*
Dei (non autem *Tertia illa in Sa-*
cro-Sancta Trinitate Deitatis * per-

* *Hebraismus* est usitatus, *Causas secundas Pri-*
me imputare. Hæc *Primarum* et *Causarum secun-*
darum *Distinctio*, à Græcis primò inventa est; qui
Mundum *Scholasticè* loqui docuerunt: sed *Judei* *Cau-*
as omnes Unam fecerunt; quæ equidem in sensu la-
tiori ita se habent: Nam *Mundus est Domini*, ac

140 *De Transmigratione ; seu*
sona, quæ nempe rarefaceret & Super-
ficiem hujus ABYSSI subtilem red-
deret, ac eandem denique ad sum-
mam Corpora Coelestia et Æthera
constituendi Dignitatem exaltaret.

omnia quæ in eo continentur. Atque igitur ESAI-
AS c. 40. v. 8. dicit, Gramen arescit, Flos marcescit,
quoniam Spiritus Dei super eum afflat. Sicut Mun-
us est DEI et omnes qui in eo continentur Spi-
ritus, ac ejusdem Partes ; ita equidem Hic etiam
Spiritus Domini, respectu Proprietatis, sed non I-
dentitatis, dicatur. Potestne aliquis cogitare, quòd
hic Spiritus, qui Gramini afflat (aut Metaphorice
pro homine accipias) est Spiritus ille Sanctus ?
Junius, ac Tremellius hæc Verba Spiritum Jeho-
væ ita falso transferunt, quod est Nomen Æterno
illi appropriatum ; tamen in Commentario suo di-
cunt, non est Regenitus ille Spiritus Sanctificationis
in Christo ; quod, si recordati essent, nollent ita
reddidisse Spiritum Dei, Gen. 1. Spiritus Sanctus
Tertia illa persona Deitatis, à Deo Patre & Filio
procedens. Attamen illi habent, ut oportet fateri,
Interpretes non paucos sibi faventes ; quanquam,
ut mihi videtur, Judæi de tali Interpretatione
numquam somniarunt : possent quidem credere il-
lum esse Vim aliquam, Potentiam, aut Emanationem
DEI, sed non ipsam Naturam Divinam, quam in ho-
nestum est cogitatu fuisse incubantem superficiem
Aquarum, uti Gallina Ovis suis incubat. Dictio
hæc Mechanica fortè sit Homini, aut Potentiæ ali-
cui creatæ congrua ; sed Fiat illud omnipotens
DEO solo Dignum est. At at præter hanc con-
jecturam, Lingua etiam Originalis eam melius fe-
ret ; nam Docti aiunt, quòd RUACH, non modo

SPI-

SPIRITUS ille Lu-
minis ac Caloris, cuius Dies Primus.
nempe proprietas est *Motio*, su-
per hanc *Superficiem* agitans, ean-
dem ex omni Latere fursum ele-
vavit; et inde secum admiscens ac
gradu copioso permanens, eam ad
supremum usque *Coelum* promovit,
omnemque *Partem* illam, quam
vocamus *ÆTHERA*, suâ ipsius Dif-
fusione, illuminavit: Quamvis *Pars*
huiusce *Spatij immensi* inferior, sci-
licet *Atmospharium*, tantum erat
Lux dubia, *ÆTHERIS* respectu, aut
sublustris; et *Globus* hic *Terraqueus*,
ob *Rationem Distantiæ*, ac substan-
tiam ejus *obscuram*, erat valde O-
pacus. Hanc ergo *Lucis* ipsam à
Tenebris Divisionem *Sacro-sanctæ*
Scripturæ *Opus Primi Diei* vocant.

Spiritum, sed *Ventum*, *Voluntatem*, *Angulum*, *Par-*
tem & *Plagam* Significat. Atque ideo *Rabbi A-*
brahamus in hunc Locum, ita eum reddit; *Spi-*
ritus (aut *ventus*) *DEI* *sufflabat* (aut *cubabat*)
super faciem aquarum, id est, inquit ille, *Ventus*
missus a DEO ad *desiccandum Aquas*.

Hoc

142 *De Transmigratione; seu*

Hoc autem multo Dies Secundus.
 Manifestius, *Secundi Di-*
ei Opus perpendendo, apparebit;
 ac illud erat *Firmamenti* aut *Ex-*
pansionis Productio, cujus Officium
 fuit statutum, ut *Aquas* ab *Aquis*
 divideret; id est, *Aquas* quæ *infra*
cum Globo residebant; non tantum
 à *Corporibus coelestibus*, quæ *supra*
 evehebantur, quorum *Aqua* Princi-
 pium *Materiale* extitit; sed vel eti-
 am à parte Regionis hujusce *Aeræ*
inferiori, quæ est ipsa *Nubium a-*
quearum Residentia. Cujus *Opera-*
tionis modum, prout mihi videtur,
 per voluntatem DEI Altissimi, hunc
 esse judico.

NIMIRUM hicce *Spiritus lucis ac-*
tivus, *Vaporem humidum* ab omni
 Latere circundans, eundem per *Re-*
gionem aeream interiùs citò depressit;
 ac proinde *Materiam* hanc tenu-
 em in angustiores arctioresque
 compressit *Circumferentiam*, unde
 tandem in substantiam *Aqueam* con-
 densata

densata fuit. Hinc *Vapor* ille hoc modo in *Aquam* condensatus, ac ita ab omni Latere compressus, *Spiritus* hunc *Ignem*, velut hostem, aut Inimicum sibi, fugiens, semper adhuc fiebat magis magisque congelatus; cuius nempe *Centrum* cum esset *Aquarum*, Sedimentum, *Limus* aut *Terra* tandem effectum erat. Atque hoc *Diei secundi* Opus extitit,

SPIRITUS hic *Ignis*, Dies Tertius.
per voluntatem DEI,
super *Aquas* deinde agitans, easdem illicò separavit divisitque; adeo ut *Aquis* ex utroque Latere devolutis, *Limus* aut Substantia terrea statim apparuit; quæ per illud *Formæ medium* exsiccata erat, ac *Virtute* ad productionem *Plantarum* sufficienti imprægnata evasit. Atque hæc erat *Tertii Diei* Operatio.

QUARTO autem *Die*, Dies Quartus.
DEUS Omnipotens hanc
Formam universalem, hinc inde dispersam

144 *De Transmigratione; seu*

persam undique collegit ac in Unum
Solis Corpus coercuit; cujus nimirum *Forma Virtus* hoc modo oc-
clusa, et in *Circumferentiam* angust-
am coarctata, *Emanationis* eò magis
intense capax erat, unde *Productio*
longè nobilior insequabatur.

ADEO ut exinde Dies Quintus.
Quinto Die DEUS *Pisces*
ac *Volucres*, ex illâ majori *Materia*
passivæ *Aquæ*, ac *Formæ* ipsius UNI-
ONE creavit.

POSTHAC etiam *Die* Dies Sextus.
Sexto, DEUS ex *Terrâ*
Bestias & Reptilia (nimirum enim,
cùm *Materia* esset crassior, *Gene-*
ratio etiam multo Ignavior fiebat)
creavit: Ac denique, ut *Producti-*
onum omnium COLOPHON, DEUS
Animal illud *Rationale* potentissi-
mum creavit; scilicet

[HOMINEM] mente *Virtutis* plenâ
et *Pietatis* foecundissimâ præditum,
ad *Naturæ divinæ Imaginem* aut
Similitudinem, ne aliquid de illius
Notitia

titia & Sapiencia superaddam;) ac
Ipsum **UNIVERSI Dominum** post-
remo constituit. Quocirca, si non
hic loci in luce publicâ versarer,
non potui me à quadam laudis &
Gratiarum Ecstasi, ad omnipoten-
tentem Mundi **CREATOREM** immit-
tendâ, pro benignitate ac Munifi-
centiâ erga *Hominem* suâ, quippe
cui maxima adeo *Privilegia* & na-
turæ *Beneficia*, mentisve *Dotes* lar-
giter concesserit, cohibere. *Sed quod*
palam non decet, clam fiat.

Cum vero hucusque breve quod-
dam **CREATIONIS Compendium** quasi
exhibuerim, jam progrediar, ut hinc
ostendam; quomodo fit, quod *Ter-
ra* varietate *Corporum*, *Qualitati-
bus* adeo differentibus abundantium
adimpletur. Consideratio autem hu-
jusce *Topici*, ex Ordine, tam *Plan-
tas*, quam *Mineralia*, & *Fossilia* om-
nia comprehendet.

Quod ad *Plantas* attinet, eas-
dem in illa *Tertij Dei* Operatione
U memo-

146 *De Transmigratione ; seu,*

memotatas invenimus ; & quod sua ipsarum *semina* , secundum *Species* suas respectivas, incluserunt : Ita ut exinde verum videtur, quod omnes *Plantæ*, a Principio scilicet creatæ, *semen* ad suam ipsarum Continuationem infutum habuerunt ; quod nempe foret sibi *Principium* PLANTAM sui similem suscitandi *futurum* : Foretque, inquam ; quippe enim quia cogito, me satis jam ostendisse, quod *Plantæ* omnium *Specierum*, absque ulla *Seminis* *specifici* *Satione*, generari possint ; nempe per *Formæ* *Potestatem*, ac *Præ-Dispositionem*, quam *Influxus* *solaris* in *Materiam* *passivam* modo prævio operata est.

NUNC autem temporis restat, ut rationem exhibeamus, quomodo *Terra* per *Influxum* *solarem* immutata fiat ; aut, in verbis fere supradictis, quomodo fit, ut *Terra* *varietate* *Corporum*, *Qualitatibus* ita *differentibus* *abundantium* repleatur.

SUP-

SUPPONO igitur *Terram* & *Aquas*, in primâ *Creatione*, nullas habuisse nisi primarias *Frigidi* ac *Humidi Qualitates*; & quod postquam *Aque* hinc devolutæ essent, *Terraque* arida visibiliter appareret, *Qualitates* illæ quæ tunc existebant, in *Plantis* quas *DEUS* creavit, & quibus tantum in *Superficie* *Locus* erat, latuerunt. Quippe quia *Lumen* debile & *Forma* languida satis illarum *Productioni* sufficerent: adeo ut *interiores Terra Partes*, usque adhuc *Simplices*, ac *indeterminatæ* remanerent.

QUANDO autem *DEUS Lumen* hoc Errans & hinc inde dispersum, *Die quarto*, in unum *Solis Corpus* collectum occlusisset, exinde *Forma* potens ac *Universalis*, aut *SPIRITUS*, *Materia* huic simplici vel generali accomodatus, fiebat; qui nimirum continuo hunc *Terræ* ac *Aquæ Globum* circumagens, pariter ac in eundem ab omni latere *Lucis* & *Caloris*

U 2

148 *De Transmigratione; seu,*
loris Radios, tanquam Jacula, e-
mittens, non potest non Terram
hinc Calore ac Spiritu necessario re-
plere.

CALOR hic *Vitalis* majoris ad-
huc semper *Influxu* multiplicatus
& adauctus, & hæc *Forma* semper
in suâ ipsius *Sphoerâ* movens, cum
Aquis admiscens ac secum per *Sub-*
limationem assurgens, tam *Radijs*
continuo influentibus, quam *Vapo-*
ribus ad *Terræ superficiem* subli-
mando expirantibus; necesse est ut
hæc duo in *Materiam passivam*, sci-
licet *Terram*, per quam transeunt,
intime operentur, ac secundum ali-
quam *Formæ Copiam* aut *inopiam*
diversas in eâdem efficiant *Quali-*
tates: *Vapor* enim ille tepidus, *Lo-*
cum per quem transit, semper *Pu-*
rum reddit; sed ubicumque, ante
Purificationem Loci factam, impe-
diatur, *Res aliqua Abortiva*, vel *Im-*
perfecta producitur.

A D.

A D hunc modum *Mercurius* ad speciem ullam *Metallicam* determinatus, præ defectu *Caloris* in *Matrice* sufficientis, fit tandem *Abortivus*. Et hoc modo etiam *Terra* varie, *Superficiem* versus, per *Intensionem Vaporis* tepidi aut *Remissionem*, in gradu licet minutissimo, actuata ; non potest quin *SAL* aliquod diversum, & diversam exinde *Plantam*, sicut minima *Penicilli stricte* diversam efficit *Faciem*, producat.

V E R I T A S hæcce multo clarius patebit , quando perpenderit ; quod va riæ *Mundi partes*, *Plantarum* & *Metallorum* differentium, ac appropriatorum, habeantur Productivæ fertilesque ; quæ *Res* nihilo, nisi *Materia Informationi* variæ, attribui potest : nempe quæ *Informationis varietas* a proximiori aut remotiori *SOLIS*, *Formarum* omnium quæ sub eodem *Meridiano* diversificantur *Parentis*, Accessu procedit.

FACILE

150 *De Transmigratione; seu,*

FACILE est observatu, quomodo Ignis *Materiam*, quamvis determinatam, tam quoad *Figuram* quam quoad *Qualitatem*, immutat: Hoc modo, *Exempli Gratiâ*, IGNIS CULINARIS *Fructibus*, *Carnibus*, aut *Plantis*, moderate applicatus, præbet *Saporem* omnino diversum ab illo, quem *Calor* magis *Intensus* ex nimium coquendo, pin-
sendo, vel assando efficit.

AD hunc quoque modum, *Metallorum* studiosi optime docti de *Metallorum Generatione* affirmant; quod *Saturnus* ex *Vapore humido* locis impuris ac frigidis adhærente producitur; *Venus*, a *Vapore* illo in *Matrice* quadam impurâ & calida, &c. generatur; SOL, in loco puro & calido, &c. De *Rebus* autem hisce cogito CARTESIUM non ita scienter disseruisse; nam Ipse *Metallorum Diversitatem* a diversa *Trium Principorum Magnitudine ac Figurâ* oriri ignoranter statuit; quam
nempe

nempe ab EPICURO Notionem mutatus est. Sed utcunque in hac Re suum *Experientia* Defectum ingenue confitetur; dicit enim nobis:

*Quæ fortasse singula descripsissem
hoc in Loco, si varia Experimenta,
quæ ad certam eorum Cognitionem
requiruntur, facere hætenus licu-*

isset. Credo autem equidem, quod ipse æque Philosophi *Fortuna* laboravit, ac *Ingenio* claruit: adeo ut verum est illud *Horatianum*.

*Haud facile emergunt, quorum virtutibus
obstat,*

Res augusta Domi.

NULLATENUS autem oritur a *Principiorum Metallicorum Configuratione*, quod *Metalla* adeo varientur; sed quanto magis *Locus* depuratur, tanto præstantius evadit *Metallum*; ut antehac luculentius ostendi.

Ac etiam præterea, hæc *Tria Principia imaginaria*, nunquam adhuc

152 *De Transmigratione ; seu,*

huc a *Natura* distincte producta visa fuerunt ; ideoque nulla hujusmodi *Configuratio Metallorum* variorum est *Productiva*.

RATIO eadem quoque pro *Fossilibus* cujusque *Speciei* singulis tenet ; ita ut *Calor terrestris* a partibus *Terræ* centralibus effluens, quem nonnulli *Philosophorum* SOLEM TERRESTREM, ac alij *Naturæ* ARCHÆUM vocant ; & *Calor* ille *Cælestis* (quorum ambo sunt sui *Similes*) a *Sole*, in *Terram* continuo emanans ; illic *Ambo* conveniunt simul ac adunantur. Unde ex *Vaporum humidorum*, a *Locis* quibusdam palustribus assurgentium *Interpositione*, quæ *Influxum solarem* impedit ; ex *Inundatione Aquarum* per viscera *Terræ*, in alijs *Locis*, facta ; ex compactâ *Terræ* iterum soliditate, quæ *Vapores* *

* In hac Opinione magis firmatus sum ex *Fossina Ferrea*, quam aliquando *Tunbrigis* vidi ; nempe cujus vena circiter tres mille Passus excurrens, apud *Rupem* quandam duram obstructa erat : Substantia enim hæc petrosa *Vapores* impediebat ascendentes.

reprimit

reprimat ascendentes, in alijs; & ex benigna iterum, in alijs, *Relaxatione*, quæ liberum. *Influxui Solari* concedit Transítum: *Hinc*, inquam, exoritur omnis illa *Corporum Qualitatibus diversis abundantium varietas immensa*; utpote quam in *Terra fodienda* plane cernimus, & in *Plantis juxta Superficiem* crescentibus abunde videmus. Atque hæc *Alteratio*, id est, *Caloris* in vapore *Remissio* aut *Intensio*, illam *Formæ varietatem* *Frondeb. Plantarum*, cum vix *Una* in eâdem *Plantâ Frondis* sit in omnibus *Partibus alteri* similis, contribuit.

VERITAS etiam hæcce manifestior adhuc apparebit, perpendendo; scilicet quod *Materia* omnium *Corporum* est *SAL*; & *Forma*, quædam *Lucis portio* existit. Quod vero ad *SAL* pertinet, *Unum idemque*, quando *Qualitatibus* suis *Specificatis* denudatum fuerit, habetur: Ac *Forma*, in omnibus *Corporibus*,

154 De Transmigratione ; seu

ribus , *Gradu* potius quam *Specie* differt ; ut *Illis* nempe, qui ullam cum *Analysi* Corporum habent Familiaritatem, liquido patet.

UT summatim vero lo-
Operis Conclusio. quar, *Vanitas* non ita me-
urget ut putarem, quod omnia quæ
adhuc dixi, apud *Lectorem*, *Fidem* aut
Affensum habebunt. *Mentes*, enim
hominum plerorumque, uti *Arcus*,
rigide inflectuntur ; & ad peda-
neam *Professionis* suæ ac *Educati-*
onis *Affectationem* tenaciter incli-
nant : Adeo ut vix *Unus* est ex multis
Hominum millibus, qui *Alium* se
profitetur quam a *Tutore* suo aut
Magistro fuit edoctus ; nam etsi
DEUS nobis *Facultates* amplas libe-
rasque impertiverit, tamen sæpe pa-
timur nosmet ad *Principia* quædam
ac *Notiones* varias, neutiquam eas
Arbitrio libero aut *Judicio recto* exa-
minantes, quasi implicite incurvari.
Hæc *Res* evidenter liquet a quam
plurimis hominum *Societatibus*, qui
X
semper

semper, præ cæco et Zelo ignorant, *Authores* suos ac *Benefactores* sequuntur.

CONTRA hunc errorem, non possum non satis laudare ARISTOTELEM, qui se Platoni, vel etiam dum seipsum docuit, frequenter opposuit: Quo dicto, nihil aliud mihi velim, nisi quod ILLE *Alimentum*, priusquam comedens exhaustiret, bene examinavit. Sed *Palata* nostra nunc *Dierum* adeo viriantur, ut nihil possumus, nisi ad quod diu assueti fuimus, degustare.

ID CIRCO nulla me urget expectatio; ut homunciones isti, qui *Philosophiam naturalem* vix aut ne vix quidem unquam inspexerunt, aut saltem modo fecerunt *Ingressum*, HÆC quæ deprompsi statim imbiberent: Non enim in huiusmodi TYRONUM *Usum* scripsi, quippe cum hic loci *Suggestiones* aliquas solum, non *Philosophia Systema* exhibuerim.

156 *De Transmigratione, seu*

PRINCIPIA & *Elementa* in omnibus *Scientijs* dantur, quæ imprimis sunt Ediscenda. Tantæ vero, tam in *Doctrinâ*, quam in *No- titiâ* acquirendâ, Difficultates occurrunt; ut, quod postea tandem aliquando *Planum*, *Evidens* ac *Ob- vium* apparebit, *Idem* forte primo *Aspectu*, *VERITATI* repugnans & *Contrarium* mentibus insulsis, crudis incoctisque Videatur. Quocirca non mirandum est *Pythagoram* docuisse; quod primum hominis *Negotium* *Officiumque* esse debet, *Mentem* ab omni *Pollutione* ac *Pra- judicio* liberare; sine quâ nimirum *Libertate*, nemo *Res* recte omnino percipere potest. Ideoque sana *No- titia* ac *Virtutis* SEMINA imprimis *Animo* inferenda sunt; tum enim *Mens* fit nova, novos habet *Ap- petitus*, *Passiones* novas acquirit, *Vi- ta* priori (fere ultra *Metaphoram*) emortua est, & ad *Virtutis* ac *Phi- losophiæ* studium *viva*. In hoc So-

lo *Zizania* et *Triticum* non una
concreſcent: ' Nam *Philosophia* (ut
' inquit *HIEROCLES*) eſt *humana*
' *vita Perſectio*, *Imagini divina il-*
' *lam reſtituens*. *Virtus ac Veri-*
' *tas* hoc *Effectum* reddunt; quarum
' *prior Paſſionum* exceſſus corrigit ſu-
' *bigitque*, ac *poſterior Formam di-*
' *vinam triumphanter* introducit.

OPORTET mentem *Hominis Re-*
âliqua ſemper adimpleri; hic loci
Natura à *VACUO* abhorret; et quo
Calidior hominis cujuſque *Conſti-*
tutio eſt, eo *Spiritus* ejus erit ma-
gis *Activus*. Adeo ut quicunque
nullam adhibet *Curam* aut *Cogita-*
tionem, ut *Mentem* modicâ ſaltem
DEI ac operum ſuorum *Notitiâ* re-
pleat excolatque, ac exinde valeat
ſe *IDEIS Boni* jucundiſſimis delec-
tare; *Is* facilem *Hosti* illi *Noſtrum*
omnium maximo, *Opportunitatem*
ſe turpiter otiantem ex *Inſidijs* ado-
riendi, præbebit: *Quocum* nempe
vel

158. *De Transmigratione; seu*

vel *tantillum* agere, aut colloqui est fere funditus perire!

QUOTIES autem novi Homines quosdam pereuntes, *Ludum* aliquem *extra* se quærendo; ac tantum præ Inopia bonæ *Mentis* & *Facultatum* honestarum *intra*, penitus *Perditos*! Quocirca *Thesaurus* nullus ad *Mentis* Divitias est comparandus.

VERUM autem objicies forsan; nonne Hominis *Negotium* ac *Res mundana* possint illum satis bene occupatum delectare? Natura quidem a Labore ac Tædio *Relaxationem* aliquam exigit; sed ista *Vacationis momenta* sæpenumero Genus humanum fere deperdunt. *Ignorantia* enim nostra, quo modo sapienter *Spatia* illa *Supervacanea* ad impleamus, nos sæpe in *Miserias* vix unquam postea revocandas præcipitat adurgetque. *Mens* autem e contra, *Notitia* & *Vir-*
tute repleta, Lucis aternæ Fons est;
cum

' cum Coelo nocte dieque Communi-
' cationem habet; ac denique illa
' voluptatem Ecstasi, de quibus hic
' Orbis inferior nihil sentit, fruitur.

Hic loci Politicus astutus Felicita-
tem amittit; hic Mercator avidus nul-
lum habet commercium; hic Ca-
suiſta subtilis in Pice dubius hæret.
Voluptuarij, Ambitioſi, Laſcivi,
Crassi, Moſoſi, ac Inhoneſti omnes
nullum harum Rerum habent Gu-
ſtum aut Saporem. HISCE dicam,
ut *Fœcialis* ille olim, apud Sacrifi-
cia *Paganorum*, proclamare solebat;
Procul eſte Prophani! Nam *Sapi-*
entes ac *Humiles, Verecundi* ac *Vir-*
tuosi in *Sphæra* hac elevatâ ſoli mo-
vent. *Moralia* vero ſunt hic loci
ſuperflua; cum eximius ille *Domi-*
nus Doctor Lucas, jamdudum in
Operibus ſuis celebrandis, quibus in-
gratum devinxerat *Ætatem*, tam ad-
mirabiliter olim *ſcripſerit*.

INTEREA, ſi quod huc uſque
verbis inculcavi, apud *Sapientes* pau-
COS

160 *De Transmigratione; seu*

cos ac *Virtute* præditos invaluerit,
voti compos ero: Quod ad *Virum*
quemvis *Mente* aut *Corpore*, *Mo-*
ribusve Dissolutum, utinam mutet
Mores; sed ut *vitijs* ad huc dedi-
tum, nec *Suffragium* ejus ambio,
neque magni facio *Judicium*.—

Quid mali feci? &c.—

“ *SEMPITERNA LUX! Nec*
“ *Honores nec divitias peto, me*
“ *modo divinæ Lucis Radio illu-*
“ *mines, & Sapientia, Rerumque*
“ *naturalium Cognitione instruas,*
“ *ut hisce a me probe perspectis,*
“ *Majestatem tuam, earum meique*
“ *Creatricem intensiore Amore &*
“ *Ardore animi prosequar & ado-*
“ *rem, ut cum mei transierint Dies*
“ *(Cœlesti Regno tuo illatus) com-*
“ *paratior sim, ad Divina contem-*
“ *planda, sapientiamque tuam Amo-*
“ *re Seraphico amplexandam.*

F I N I S.

MUSEVM
BRITAN
NICVM

Books formerly printed by Mr. O. DYKE.

MORALIS Philosophiæ Compendium.

The Action of an Orator, from *French*.

An Essay upon Friendship.

The Parliament of Criticks.

The occasional Conformist, in Doggrel.

Canary Birds naturaliz'd, in Doggrel.

Moral Reflexions upon *English* Proverbs.

Remarks upon the Book of Sports.

The Art of Rhetorick' in *English*.

King *Lemuel's* Lesson.

Metempsychosis: five, tentamen de Transmigratione, in *Pythagoræ* Defensionem: Seu, Naturalis Philosophiæ discursus. A *Whitelockio Bulstrodo*, Authore illo vere docto, Liber eximius nuper *Anglice*; nunc vero primum ab *Oswaldo Dyke*, olim e Coll. Reg. *Oxon.* In usum *Literatorum* ubivis gentium, *latine* de novo editus.

OVID. de TRISTIBUS, called *Analysis Ovidiana*, done in a new Method by the same Author, and approved by the best Masters in *London*; will be speedily published as an initiating Book, being the easiest and readiest Method towards Boys attaining the true Knowledge of Grammar, Rhetorick, Poetry and Etymology, &c. for the Use and Benefit of Schools,

E R R A T A.

EPISTOLA Page 22 Line 1, lege compararet. *Ibid* p. 28 l. 4 post videre (;) *ibid.* p. 30 l. 6, leg. exornare. *Præfat.* p. 34 l. 19 leg. erat. *Ibid.* p. 36 l. 10 leg. *Physica.* *Ibid* p. 39 l. 10 leg. hominibus. *Ibid* p. 44 l. 16 post rem leg. non. p. 2 l. 14 leg. potius. p. 3 l. 2 leg. *Sententiâ.* p. 5 l. 2 adhuc. p. 6 l. 7 leg. inter se. p. 8 l. 4 leg. *AER.* p. 39 l. 16 leg. *Deorum.* p. 55 l. 10, 11 leg. post *Sacerdotes* itinera sua fecerunt, adduceretur; ingeniosi nempe illi ac inventione luxurianti abundantes; non &c. p. 71 l. 3 leg. *Homogeneitas* p. 76 l. 22 dele qui. p. 88 l. 11 leg. denique. p. 91 l. 20 leg. *Pythagoræ.* p. 96 l. 20 leg. unusquisque. p. 106 l. 20 l. eademque. p. 139 l. 14 leg. hujusce. p. 143 l. 8 post *Aquarum* dele (,) p. 146 l. 1 leg. memoratas. p. 150 l. 16 leg. adhæreat. *Ibid.* l. 24 leg. *Principiorum.* p. 151 l. 2 leg. mutuatus. p. 159 l. 3. leg. voluptatum.

